

รายงานการวิจัย

เรื่อง

การสำรวจความถี่องวาร์และองค์ประกอบมูลกณในสาขาอาชีพต่าง ๆ
เกี่ยวกับความสำคัญของภาษาอังกฤษในงานอาชีพและชีวิตประจำวัน

โดย

ภาณี จันทร์วิมล

อภัยสิทธิ์ กรมชุต

ศึกษานาน จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สถาบันภาษา

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

พ.ศ. 2541

420.7013

4 5

รายงานการวิจัย

เรื่อง

การสำรวจความต้องการและเจตคติของบุคคลในสาขาอาชีพต่าง ๆ
เกี่ยวกับความสำคัญของภาษาอังกฤษในงานอาชีพและชีวิตประจำวัน

โดย

มาลินี จันทวิมล

อ้อยทิพย์ กรมกุล

กิ่งกมน ทวีชาติวิทยากุล

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สถาบันภาษา

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

พ.ศ. 2541

บทคัดย่อ

งานวิจัยเรื่องนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความต้องการและเจตคติของบุคคลในสาขาอาชีพต่าง ๆ ต่อการใช้ภาษาอังกฤษในงานอาชีพและในชีวิตประจำวัน กลุ่มตัวอย่างเป็นบุคคลในกลุ่มสาขาอาชีพ แพทย์ วิศวกร อาจารย์ พนักงานธนาคาร และพนักงานโรงแรม จำนวนรวม 574 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามความต้องการใช้ภาษาอังกฤษในงานอาชีพและในชีวิตประจำวัน และแบบสอบถามเจตคติเกี่ยวกับการใช้ภาษาอังกฤษในงานอาชีพและในชีวิตประจำวัน วิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรม SPSS PC หาค่ามัธยเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน วิเคราะห์เปรียบเทียบด้วยค่า t-test และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA) ผลการวิจัยพบว่า

1. กลุ่มบุคคลในสาขาอาชีพต่าง ๆ มีแนวโน้มความต้องการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันและในงานอาชีพโดยเฉลี่ยเหมือนกัน โดยความต้องการในทักษะการอ่านมากที่สุด รองลงมาคือ ทักษะการฟัง และทักษะที่มีความต้องการใช้น้อยที่สุดคือ ทักษะการพูด ส่วนกิจกรรมต่าง ๆ ที่มีแนวโน้มว่ามีความต้องการใช้มากที่สุดในชีวิตประจำวันของทักษะการอ่าน คือ การอ่านข่าว รองลงมาคือ การอ่านตำราในงานอาชีพและอ่านบทความ และกิจกรรมต่าง ๆ ที่มีความต้องการใช้มากที่สุดในงานอาชีพ ของทักษะการอ่านคือ การอ่านตำราเกี่ยวกับสาขาอาชีพ รองลงมาคือ อ่านบทความและคู่มือ ส่วนกิจกรรมต่าง ๆ ที่มีแนวโน้มว่ามีความต้องการใช้มากที่สุดในชีวิตประจำวันของทักษะการฟัง คือ การฟังภาพยนตร์ รองลงมา คือการฟังเพลง และการฟังข่าว และกิจกรรมที่มีแนวโน้มว่ามีความต้องการมากที่สุดในงานอาชีพ ของทักษะการฟัง คือ การฟังสนทนา รองลงมาคือ การฟังรายงาน และการฟังบรรยาย/สอน

2. เมื่อเปรียบเทียบความต้องการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน กับความต้องการใช้ภาษาอังกฤษในงานอาชีพ ของกลุ่มบุคคลในสาขาอาชีพแพทย์ วิศวกร อาจารย์ และการโรงแรม มีแนวโน้มว่ามีความต้องการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ทุกทักษะ ส่วนกลุ่มบุคคลในสาขาอาชีพการธนาคาร มีแนวโน้มว่าความต้องการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ใน 3 ทักษะ คือ ทักษะการฟัง การพูด และการแปล

3. เมื่อเปรียบเทียบกันระหว่างกลุ่ม พบว่า กลุ่มบุคคลทุกสาขาอาชีพ มีแนวโน้มว่ามีความต้องการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ใน 4 ทักษะ คือ ทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการเขียน และทักษะการแปล

4. เมื่อเปรียบเทียบกันระหว่างกลุ่ม พบว่า กลุ่มบุคคลในสาขาอาชีพต่าง ๆ มีความต้องการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในทุกทักษะ

5. กลุ่มบุคคลในสาขาอาชีพต่าง ๆ มีแนวโน้มว่ามีเจตคติเกี่ยวกับการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันและในงานอาชีพ อยู่ในระดับดี

6. เมื่อเปรียบเทียบระหว่างกลุ่ม พบว่าบุคคลในสาขาอาชีพต่าง ๆ มีแนวโน้มว่ามีเจตคติเกี่ยวกับการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันและในงานอาชีพ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

Abstract

The purpose of this research was to study and compare the needs and attitudes of people holding different careers towards the use of everyday English and professional English. The subjects were 574 people working in the fields of medicine, engineering, education, banking, and hotels. Questionnaires were used for data collection. The data was then analyzed by means of t-test and One-way ANOVA, using the SPSS PC program.

The findings were as follow:

1. The needs of people in all careers for everyday English and professional English, in average, were the same. The needs for all skills were ranked as reading, listening, writing and speaking. The activity requiring the use of everyday English the most was reading news, followed by reading text books and articles while reading professional texts, articles, and manuals were respectively needed for professional English. As for listening, the activities needed professional English were ranked as listening to the sound-track of films, songs, and news while those requiring everyday English were listening to people's talks, reports and lectures.
2. When comparing the needs of everyday English with professional English of people in all careers, except hotels, there was significant difference ($p < .05$) in all skills. While people in the field of hotels had a statistical difference ($p < .05$) in listening, speaking and translation.
3. Concerning the differences among groups of people in all careers, they all had significant difference ($p < .05$) towards the use of everyday English in 4 skills: listening, speaking, writing and translation.
4. Regarding the differences among groups of people in all careers, they all had significant difference ($p < .05$) towards the use of professional English in all skills.
5. People in all careers had good attitude towards the use of everyday English and professional English.
6. With respect to the differences among group of people in all careers, the attitudes towards the use of everyday English and professional English were statistically significant.

สารบัญ

	หน้า
กิตติกรรมประกาศ	ก
บทคัดย่อภาษาไทย	ข
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ค
สารบัญ	ง
สารบัญตาราง	ฉ
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	2
ขอบเขตของการวิจัย	2
ข้อตกลงเบื้องต้น	2
คำจำกัดความในการวิจัย	3
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	3
บทที่ 2 วรรณคดีที่เกี่ยวข้อง	4
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	16
ประชากร	16
กลุ่มตัวอย่าง	16
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	17
การรวบรวมข้อมูล	19
การวิเคราะห์ข้อมูล	25

	หน้า
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	27
ผลการวิเคราะห์ความต้องการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันและ ในงานอาชีพ ของบุคคลในสาขาอาชีพต่าง ๆ	27
ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความต้องการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน กับความต้องการใช้ภาษาอังกฤษในงานอาชีพ ของกลุ่มบุคคลสาขาอาชีพต่าง ๆ	76
ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของความต้องการใช้ภาษาอังกฤษ ในชีวิตประจำวันและในงานอาชีพ ของกลุ่มบุคคลสาขาอาชีพต่าง ๆ	83
ผลการวิเคราะห์เจตคติเกี่ยวกับการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันและ ในงานอาชีพ ของบุคคลในสาขาอาชีพต่าง ๆ	102
ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของเจตคติในการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน และในงานอาชีพ ของบุคคลในสาขาอาชีพต่าง ๆ	114
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	116
สรุปผลการวิจัย	116
อภิปรายผล	124
ข้อเสนอแนะ	128
บรรณานุกรม	129
ภาคผนวก	133

สารบัญตาราง

		หน้า
ตารางที่ 1	จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่เหมาะสมที่ใช้ในการวิจัย	17
ตารางที่ 2	จำนวน และร้อยละ ของแบบสอบถามที่ส่งไป ที่ได้รับคืน และแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ ของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามสาขาอาชีพ	20
ตารางที่ 3	จำนวน และร้อยละ ของลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามสาขาอาชีพ	22
ตารางที่ 4	ค่ามัธยิมเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสูงสุด ค่าต่ำสุดของลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามสาขาอาชีพ	24
ตารางที่ 5	ค่ามัธยิมเลขคณิต และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความต้องการใช้ภาษาอังกฤษทักษะการฟังในการฟังกิจกรรมต่าง ๆ ในชีวิตประจำวันและในงานอาชีพของกลุ่มบุคคลสาขาอาชีพ แพทย์	28
ตารางที่ 6	ค่ามัธยิมเลขคณิต และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความต้องการใช้ภาษาอังกฤษทักษะการพูด ในการพูดกิจกรรมต่าง ๆ ในชีวิตประจำวันและในงานอาชีพของกลุ่มบุคคลสาขาอาชีพ แพทย์	29
ตารางที่ 7	ค่ามัธยิมเลขคณิต และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความต้องการใช้ภาษาอังกฤษทักษะการอ่าน ในการอ่านกิจกรรมต่าง ๆ ในชีวิตประจำวันและในงานอาชีพของกลุ่มบุคคลสาขาอาชีพ แพทย์	30
ตารางที่ 8	ค่ามัธยิมเลขคณิต และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความต้องการใช้ภาษาอังกฤษทักษะการเขียน ในการเขียนกิจกรรมต่าง ๆ ในชีวิตประจำวันและในงานอาชีพของกลุ่มบุคคลสาขาอาชีพ แพทย์	32
ตารางที่ 9	ค่ามัธยิมเลขคณิต และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความต้องการใช้ภาษาอังกฤษ ทักษะการแปล ในการแปลกิจกรรมต่าง ๆ ในชีวิตประจำวันและในงานอาชีพของกลุ่มบุคคลสาขาอาชีพ แพทย์	34
ตารางที่ 10	ค่ามัธยิมเลขคณิต และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความต้องการใช้ภาษาอังกฤษทักษะการฟัง ในการฟังกิจกรรมต่าง ๆ ในชีวิตประจำวันและในงานอาชีพของกลุ่มบุคคลสาขาอาชีพวิศวกร	36
ตารางที่ 11	จำนวน ค่ามัธยิมเลขคณิต และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความต้องการใช้ภาษาอังกฤษทักษะการพูดในการพูดกิจกรรมต่าง ๆ ในชีวิตประจำวันและในงานอาชีพของกลุ่มบุคคลสาขาอาชีพวิศวกร	37

	หน้า	
ตารางที่ 30	คำมีชฌิมเลขคณิต และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความต้องการใช้ ภาษาอังกฤษทักษะการฟัง ในการฟังกิจกรรมต่าง ๆ ในชีวิตประจำวันและ ในงานอาชีพของกลุ่มบุคคลรวมทุกสาขาอาชีพ	68
ตารางที่ 31	คำมีชฌิมเลขคณิต และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความต้องการใช้ ภาษาอังกฤษทักษะการพูด ในการพูดกิจกรรมต่าง ๆ ในชีวิตประจำวันและ ในงานอาชีพของกลุ่มบุคคลรวมทุกสาขาอาชีพ	69
ตารางที่ 32	คำมีชฌิมเลขคณิต และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความต้องการใช้ ภาษาอังกฤษทักษะการอ่าน ในการอ่านกิจกรรมต่าง ๆ ในชีวิตประจำวันและ ในงานอาชีพของกลุ่มบุคคลรวมทุกสาขาอาชีพ	70
ตารางที่ 33	คำมีชฌิมเลขคณิต และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความต้องการใช้ ภาษาอังกฤษ ทักษะการเขียน ในการเขียนกิจกรรมต่าง ๆ ในชีวิตประจำวันและ ในงานอาชีพของกลุ่มบุคคลรวมทุกสาขาอาชีพ	72
ตารางที่ 34	คำมีชฌิมเลขคณิต และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความต้องการใช้ ภาษาอังกฤษทักษะการแปล ในการแปลกิจกรรมต่าง ๆ ในชีวิตประจำวันและ ในงานอาชีพของกลุ่มบุคคลรวมทุกสาขาอาชีพ	74
ตารางที่ 35	เปรียบเทียบความต้องการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันกับในงานอาชีพ ของกลุ่มบุคคลสาขาอาชีพแพทย์	76
ตารางที่ 36	เปรียบเทียบความต้องการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันกับในงานอาชีพ ของกลุ่มบุคคลสาขาอาชีพวิศวกร	78
ตารางที่ 37	เปรียบเทียบความต้องการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันกับในงานอาชีพ ของกลุ่มบุคคลสาขาอาชีพอาจารย์	79
ตารางที่ 38	เปรียบเทียบความต้องการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันกับในงานอาชีพ ของกลุ่มบุคคลสาขาอาชีพการธนาคาร	80
ตารางที่ 39	เปรียบเทียบความต้องการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันกับในงานอาชีพ ของกลุ่มบุคคลสาขาอาชีพการโรงแรม	81
ตารางที่ 40	เปรียบเทียบความต้องการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันกับในงานอาชีพ ของกลุ่มบุคคลรวมทุกสาขาอาชีพ	82

	หน้า
ตารางที่ 55 แสดงความแตกต่างของความต้องการใช้ภาษาอังกฤษในงานอาชีพ ทักษะการแปล ของกลุ่มบุคคลสาขาอาชีพต่าง ๆ	97
ตารางที่ 56 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของความต้องการใช้ภาษาอังกฤษใน งานอาชีพ ทักษะการเขียน ของกลุ่มบุคคลสาขาอาชีพต่าง ๆ	98
ตารางที่ 57 แสดงความแตกต่างของความต้องการใช้ภาษาอังกฤษในงานอาชีพ ทักษะการเขียน ของกลุ่มบุคคลสาขาอาชีพต่าง ๆ	99
ตารางที่ 58 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของความต้องการใช้ภาษาอังกฤษใน งานอาชีพ ทักษะการแปล ของกลุ่มบุคคลสาขาอาชีพต่าง ๆ	100
ตารางที่ 59 แสดงความแตกต่างของความต้องการใช้ภาษาอังกฤษในงานอาชีพ ทักษะการแปล ของกลุ่มบุคคลสาขาอาชีพต่าง ๆ	101
ตารางที่ 60 คำมัชฌิมเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของเจตคติเกี่ยวกับการใช้ ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันและในงานอาชีพของกลุ่มบุคคลใน สาขาอาชีพแพทย์	102
ตารางที่ 61 คำมัชฌิมเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของเจตคติเกี่ยวกับการใช้ ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันและในงานอาชีพของกลุ่มบุคคลใน สาขาอาชีพวิศวกร	104
ตารางที่ 62 คำมัชฌิมเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของเจตคติเกี่ยวกับการใช้ ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันและในงานอาชีพของกลุ่มบุคคลใน สาขาอาชีพอาจารย์	106
ตารางที่ 63 คำมัชฌิมเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของเจตคติของเกี่ยวกับการใช้ ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันและในงานอาชีพของกลุ่มบุคคลใน สาขาอาชีพการธนาคาร	108
ตารางที่ 64 คำมัชฌิมเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของเจตคติเกี่ยวกับการใช้ ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันและในงานอาชีพของกลุ่มบุคคลในสาขาอาชีพ การโรงแรม	110
ตารางที่ 65 จำนวน คำมัชฌิมเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของเจตคติเกี่ยวกับ การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันและในงานอาชีพของกลุ่มบุคคลรวม ทุกสาขาอาชีพ	112

	หน้า
ตารางที่ 66 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของเจตคติของเกี่ยวกับการใช้ภาษาอังกฤษ ในชีวิตประจำวันและในงานอาชีพ ของกลุ่มบุคคลในสาขาอาชีพต่าง ๆ	114
ตารางที่ 67 แสดงความแตกต่างของเจตคติเกี่ยวกับการใช้ภาษาอังกฤษ ในชีวิตประจำวันและในงานอาชีพของกลุ่มบุคคลสาขาอาชีพต่าง ๆ	115

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ผลของการขยายตัวของเศรษฐกิจและการพัฒนาทางด้านการติดต่อสื่อสารทำให้วิวัฒนาการทางด้านสื่อสารเป็นไปอย่างรวดเร็วจนมีผู้กล่าวกันว่า การสื่อสารในโลกปัจจุบันเป็นโลกที่ไร้พรมแดน ทำให้เกิดการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารที่รวดเร็ว สื่อกลางที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารก็คือภาษา ซึ่งภาษาที่นิยมใช้กันมากที่สุดก็คือ ภาษาอังกฤษ ทำให้ภาษาอังกฤษมีสถานภาพเป็นภาษานานาชาติด้วย ประเทศไทยก็เป็นประเทศหนึ่งที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ ด้วยความเจริญเติบโตในด้านการลงทุน การอุตสาหกรรม การท่องเที่ยว ด้านเทคโนโลยี และวิทยาศาสตร์ ตลอดจนสาขาแพทย์ ภาษาอังกฤษมีความจำเป็นยิ่งในการนำมาใช้เพื่องานในด้านต่าง ๆ เหล่านี้ เนื่องจากประเทศไทยติดต่อกับนานาชาติประเทศมากขึ้น มีผู้ให้ความเห็นว่าผู้ที่อยู่ในแวดวงธุรกิจนานาชาติ นอกจากจะต้องมีความรู้ ความชำนาญในสาขาอาชีพของตนแล้ว ยังต้องมีความคล่องแคล่วในการใช้ภาษากลางเพื่อการเจรจาได้ตอบ ตลอดจนเข้าใจถึงหลักความคิดและแง่มุมของวัฒนธรรมด้วย (Paussell, 1983) นอกจากนี้ภาษาอังกฤษยังเข้ามาเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันของคนไทยอย่างมาก เช่น การใช้สินค้าที่มาจากต่างประเทศโดย ป้ายสลากต่าง ๆ มักเป็นภาษาอังกฤษ รายการวิทยุ โทรทัศน์ ที่รับสัญญาณดาวเทียม ก็เป็นภาษาอังกฤษ เช่น เพลง สารคดีและภาพยนตร์ที่มาจากประเทศซีกโลกตะวันตก ดังนั้นคนในสังคมจะต้องจึงมีความต้องการความรู้ทางด้านภาษาอังกฤษเพิ่มมากขึ้น ทุกวงการอาชีพ หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องจึงควรมีบทบาทภาระหน้าที่ในการสอนภาษาอังกฤษ และการจัดหลักสูตรให้แก่นักเรียน นิสิต นักศึกษา ให้สอดคล้องกับความต้องการของสังคม โดยเฉพาะหลักสูตรในระดับอุดมศึกษา ซึ่งจากการสำรวจความต้องการใช้ภาษาอังกฤษในวงการธุรกิจ ในกรุงเทพมหานคร โดยอุษา กาญจนสถิตย์ (2523 : 276-281) สรุปได้ว่าภาษาอังกฤษที่จัดสอนในสถาบันการศึกษาต่าง ๆ ยังไม่ตรงกับความต้องการของวงการธุรกิจ นอกจากนี้ความรู้ความสามารถทางภาษาอังกฤษของบุคลากรที่ได้รับจากสถาบันการศึกษา ยังไม่สอดคล้องกับหน้าที่ในการปฏิบัติงาน สถาบันภาษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในฐานะหน่วยงานที่รับผิดชอบทางด้านจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่มีวิชาเฉพาะแก่นิสิตทั้งมหาวิทยาลัย ตระหนักว่าวิธีหนึ่งที่จะช่วยให้หลักสูตรภาษาอังกฤษเฉพาะสาขาวิชาสัมฤทธิ์ผล และผู้เรียนได้เรียนอย่างมีประสิทธิภาพและมีผล

สัมฤทธิ์ในการเรียนสูงสุด ก็คือ ผู้ร่างหลักสูตรต้องวิเคราะห์ความต้องการของสังคมในสาขาอาชีพนั้น ๆ ผู้วิจัยในฐานะผู้สอนจึงสนใจที่จะศึกษาความต้องการใช้ภาษาอังกฤษของบุคคลในวงวิชาชีพต่าง ๆ โดยการวิจัยเรื่อง การสำรวจความต้องการและเจตคติของบุคคลในสาขาอาชีพต่าง ๆ เกี่ยวกับการใช้ภาษาอังกฤษในงานอาชีพและในชีวิตประจำวัน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความต้องการของบุคคลในสาขาอาชีพต่าง ๆ เกี่ยวกับการใช้ภาษาอังกฤษในงานอาชีพและชีวิตประจำวัน
2. เพื่อเปรียบเทียบความต้องการของบุคคลในสาขาอาชีพต่าง ๆ เกี่ยวกับการใช้ภาษาอังกฤษในงานอาชีพและชีวิตประจำวัน
3. เพื่อศึกษาเจตคติของบุคคลในสาขาอาชีพต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการใช้ภาษาอังกฤษ
4. เปรียบเทียบเจตคติของบุคคลในสาขาอาชีพต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการใช้ภาษาอังกฤษ

ขอบเขตในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตไว้ดังนี้

1. การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ มุ่งศึกษาและเปรียบเทียบความต้องการของบุคคลในสาขาอาชีพต่าง ๆ ในการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันและในงานอาชีพ และศึกษาเปรียบเทียบเจตคติในการใช้ภาษาอังกฤษ ของกลุ่มบุคคลสาขาอาชีพ แพทย์ วิศวกร อาจารย์ การธนาคาร และการโรงแรม
2. สาขาอาชีพที่มุ่งศึกษา 5 สาขาอาชีพ ได้แก่ อาชีพแพทย์ วิศวกร อาจารย์ การธนาคาร และการโรงแรม เท่านั้น
3. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย แบ่งเป็น 5 กลุ่ม คือ กลุ่มตัวอย่างที่ประกอบอาชีพแพทย์ กลุ่มตัวอย่างที่ประกอบอาชีพวิศวกร กลุ่มตัวอย่างที่ประกอบอาชีพอาจารย์ กลุ่มตัวอย่างที่ประกอบอาชีพพนักงานธนาคาร และกลุ่มตัวอย่างที่ประกอบอาชีพพนักงานโรงแรม สาขาอาชีพละ 150 คน
4. การวิจัยครั้งนี้ไม่ศึกษาเกี่ยวกับตัวแปรในเรื่อง เพศ อายุ เชื้อชาติ พื้นภูมิลำเนา แรงจูงใจ และระดับสติปัญญา ที่อาจทำให้ความต้องการของบุคคลแตกต่างกัน

ข้อตกลงเบื้องต้น

แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีความเชื่อถือได้และเที่ยงตรง ผู้ตอบแบบสอบถาม ตอบตรงตามความเห็นและความต้องการของตนเอง

คำจำกัดความ

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ให้คำจำกัดความของศัพท์ต่าง ๆ ดังนี้

สาขาอาชีพต่าง ๆ	หมายถึง	ผู้ประกอบอาชีพเป็น แพทย์ วิศวกร อาจารย์ พนักงานธนาคาร และพนักงาน โรงแรม
ชีวิตประจำวัน	หมายถึง	สิ่งที่ทำเป็นประจำทุกวัน โดยไม่เกี่ยวกับหน้าที่การงาน
ในงานอาชีพ	หมายถึง	งานประจำที่ท่านทำเพื่อให้ได้มาซึ่งรายได้
อาจารย์	หมายถึง	ผู้ที่ประกอบอาชีพเป็นผู้สอนประจำในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เท่านั้น

เจตคติเกี่ยวกับการใช้ภาษาอังกฤษ หมายถึง ความรู้สึกในการยอมรับ คัดค้าน เห็นด้วย หรือ ไม่เห็นด้วย ตลอดจนการชอบหรือไม่ชอบของผู้ประกอบอาชีพ แพทย์ วิศวกร อาจารย์ พนักงานธนาคาร และพนักงาน โรงแรม ที่มีต่อการใช้ภาษาอังกฤษ ซึ่งวัดได้จากแบบสอบถามเจตคติเกี่ยวกับการใช้ภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ผลการวิจัย ที่พบสถาบันภาษาสามารถนำมาใช้พัฒนาและปรับปรุงหลักสูตรภาษาอังกฤษเฉพาะสาขาวิชาให้ชนิดได้เรียน ได้ตรงกับความต้องการของผู้ประกอบอาชีพในสาขา นั้น ๆ
2. ศูนย์บริการวิชาการ และศูนย์พัฒนาบุคลากรของรัฐ สถาบันภาษาจะสามารถนำผลการวิจัยมาจัดหลักสูตรการฝึกอบรมให้สนองความต้องการของหน่วยงาน และบุคคลภายนอก

ข้อตกลงเบื้องต้น

ผู้ตอบแบบสอบถาม ตอบตรงตามความเห็นและความต้องการของตนเอง

คำจำกัดความ

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ให้คำจำกัดความของศัพท์ต่าง ๆ ดังนี้

สาขาอาชีพต่าง ๆ	หมายถึง	ผู้ประกอบอาชีพเป็น แพทย์ วิศวกร อาจารย์ พนักงานธนาคาร และพนักงานโรงแรม
ชีวิตประจำวัน	หมายถึง	สิ่งที่ทำเป็นประจำทุกวัน โดยไม่เกี่ยวกับหน้าที่การงาน
ในงานอาชีพ	หมายถึง	งานประจำที่ทำเพื่อให้ได้มาซึ่งรายได้
อาจารย์	หมายถึง	ผู้ที่ประกอบอาชีพเป็นผู้สอนประจำในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

เจตคติเกี่ยวกับการใช้ภาษาอังกฤษ หมายถึง ความรู้สึกในการยอมรับ คัดค้าน เห็นด้วย หรือไม่เห็นด้วย ตลอดจนการชอบหรือไม่ชอบของผู้ประกอบอาชีพ แพทย์ วิศวกร อาจารย์ พนักงานธนาคาร และพนักงานโรงแรม ที่มีต่อการใช้ภาษาอังกฤษ ซึ่งวัดได้จากแบบสอบถามเจตคติเกี่ยวกับการใช้ภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ผลการวิจัย ที่พบสถาบันภาษาสามารถนำมาใช้พัฒนาและปรับปรุงหลักสูตรภาษาอังกฤษเฉพาะสาขาวิชาให้สอดคล้องได้เรียน ได้ตรงกับความต้องการของผู้ประกอบอาชีพในสาขา นั้น ๆ
2. ศูนย์บริการวิชาการ และศูนย์พัฒนาบุคลากรของรัฐ สถาบันภาษาจะสามารถนำผลการวิจัยมาจัดหลักสูตรการฝึกอบรมให้สนองความต้องการของหน่วยงาน และบุคคลภายนอก

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยขอเสนอเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง แบ่งออกเป็น 3 ตอนคือ

ตอนที่ 1 ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน

ตอนที่ 2 ภาษาอังกฤษในงานอาชีพ

ตอนที่ 3 เจตคติ

ตอนที่ 1 ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน

1. ลักษณะของภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน

กาญจนา ปราบพาล (2528) ได้ให้ลักษณะของภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันดังนี้

1. อ่านและเขียนจดหมายส่วนตัวที่ใช้ภาษาง่าย ๆ ได้
2. สามารถบอกทางแก่ชาวต่างประเทศได้
3. สนทนากับชนชาติที่ใช้ภาษาอังกฤษในเรื่องทั่ว ๆ ไปได้ เช่นเรื่อง ดิน ฟ้า อากาศ
4. อ่านและเขียนข้อความที่ได้รับหรือให้บุคคลอื่นในโอกาสต่าง ๆ ได้ เช่น อวยพรวันเกิด
5. ให้ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพที่สำคัญ ๆ ในประเทศได้
6. เขียนบันทึกข้อความสั้น ๆ ได้
7. อ่านป้ายประกาศโฆษณาต่าง ๆ ได้
8. เข้าใจคำอธิบายคู่มือ ฉลากที่เกี่ยวกับของใช้ในชีวิตประจำวันได้
9. แลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับสิ่งบันเทิงที่ดู/ ฟัง/ อ่าน
10. เข้าใจวัฒนธรรมของชนชาติอื่นที่ใช้ภาษาได้

สุพัฒน์ สุขมลสันต์ (2530) ได้กล่าวถึงภาษาอังกฤษที่นิยมใช้กันทั่วไปของบุคคลทั่ว ๆ ไปในชีวิตประจำวัน จะหมายถึง ภาษาอังกฤษที่ใช้กันมากในวงการวรรณกรรม (literary) สำหรับการอ่าน พูด และการเขียนด้วยความเข้าใจ (comprehension) และการประพันธ์ (composition)

สถาบันภาษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เล็งเห็นความต้องการการอบรมภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน จึงจัดโครงการอบรมทางวิชาการ เรื่องโครงการอบรมภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน (Everyday English) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาความรู้และความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ เพื่อประโยชน์ในการค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติม อันจะเป็นการเสริมสร้างความก้าวหน้าและความสำเร็จในหน้าที่การงาน โครงการนี้เน้นพัฒนาทักษะในภาษาทั้ง 4 ทักษะ เหมาะอย่างยิ่งสำหรับผู้ที่ต้องการฟื้นฟูความรู้ภาษาอังกฤษ

การฟัง ผู้เรียนจะได้ฝึกฟังข้อความต่าง ๆ ทั้งแบบที่เป็นผู้พูดคนเดียว และการสนทนา ตามหัวข้อทางภาษาต่าง ๆ เช่น การบอกทิศทาง การให้คำสั่ง และการปฏิบัติตามคำสั่ง การขอและให้คำแนะนำ การถามและบอกเวลา การอธิบายเกี่ยวกับบุคคล และสถานที่ เป็นต้น

การพูด ผู้เรียนจะได้ฝึกการพูดตามหัวข้อที่สำคัญสำหรับชีวิตประจำวัน เช่น การทักทาย การแนะนำตัว การขอและให้ข้อมูล การขอให้ผู้อื่นช่วยเหลือ การขอและให้คำแนะนำ การพูดโทรศัพท์ และการแสดงความคิดเห็นส่วนตัว เป็นต้น

การอ่าน ผู้เรียนจะได้ฝึกทักษะการอ่านเร็ว เพื่อจับใจความหลัก และหาข้อมูลเฉพาะ การเดาความหมายของศัพท์ และการคาดเดาเกี่ยวกับเรื่องที้อ่านนอกจากนี้ผู้เรียนจะได้ฝึกทักษะการเก็บใจความที่สำคัญจากหนังสือพิมพ์ บทความ และเรื่องราวในปัจจุบันที่น่าสนใจ เพื่อนำมาใช้อภิปรายต่อไป

การเขียน ผู้เรียนจะได้ฝึกทักษะเบื้องต้นของการเขียนตั้งแต่ประโยค จนถึงความเรียงระดับย่อหน้า โดยจะเน้นการเขียนประโยคนำที่ถูกต้อง ครอบคลุมเหมาะสม และการพัฒนาประโยคนำด้วยรายละเอียดที่เหมาะสม เน้นการใช้ไวยากรณ์ที่ถูกต้องเหมาะสม รูปแบบการเขียนนอกจากจะเป็นประโยคความเรียงระดับย่อหน้าแล้ว ยังเน้นการเขียนโน้ตย่อสรุปสิ่งที่อ่าน การเขียนโปสการ์ด การเขียนจดหมายส่วนตัว การเขียนเล่าเรื่อง และการเขียนอื่น ๆ ที่ใช้ในชีวิตประจำวัน

2. ทักษะของภาษาอังกฤษที่ต้องการใช้ในชีวิตประจำวัน

สุจินดา อภิชาติวัฒน์ (2536) ได้ทำการวิจัยถึงความต้องการในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ บัณฑิตพื้นฐานของนิสิตมหาวิทยาลัยนเรศวร พบว่า นิสิตทุกคณะวิชามีความต้องการในการเรียนภาษาอังกฤษในทักษะ การฟัง การพูด และการอ่าน อยู่ในระดับสูง ส่วนการเขียนอยู่ในระดับปานกลาง

พรรณมาศ แสงนาค (2536) ได้ทำการวิจัยถึงความต้องการในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษตามหลักสูตรของนักเรียนนายร้อย พบว่า ทักษะการฟังและการอ่านเป็นทักษะที่ต้องการมากที่สุด และมีความต้องการภาษาอังกฤษเพื่อนำไปใช้ในการดำรงชีวิตมีปริมาณสูงสุด สถานการณ์ที่ใช้ภาษาอังกฤษมากที่สุด คือใช้ในกิจการส่วนตัวและสังคม

ตอนที่ 2 ภาษาอังกฤษในงานอาชีพ

1. ลักษณะของภาษาอังกฤษที่ใช้ในงานอาชีพ

กาญจนา ปราบพาลและคณะ (2528) ได้ให้ลักษณะของภาษาอังกฤษในงานอาชีพไว้ดังนี้

1. เขียนประวัติย่อ การศึกษา และประสบการณ์ได้
2. เขียนจดหมายสมัครงานได้
3. เข้าใจคำสั่งที่ใช้ในการปฏิบัติงานได้
4. อ่านคู่มือของเครื่องใช้สินค้าต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับอาชีพของตนเข้าใจ

สถาบันภาษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เล็งเห็นความต้องการใช้ภาษาอังกฤษที่ใช้ในงานอาชีพ จึงจัดโครงการอบรมภาษาอังกฤษเพื่อใช้ในการทำงาน (English at Work) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาความรู้และความสามารถด้านการใช้ภาษาอังกฤษ เพื่อประโยชน์ในการทำงานและการเข้าสังคมทั่วไป ซึ่งจะทำให้ผู้เข้าอบรมมีความมั่นใจในการสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษมากขึ้น โครงการนี้เน้นทักษะการฟังและการพูดเป็นสำคัญ โดยมีทักษะการอ่านและการเขียนประกอบ เนื้อหาบทเรียนจะครอบคลุมหัวข้อต่อไปนี้

1. การพูดเกี่ยวกับเรื่องตัวเอง งาน และบริษัท/ องค์กรที่ตนเองสังกัดอยู่
2. การใช้โทรศัพท์
3. การสังสรรค์เชิงธุรกิจ
4. การนัดหมาย
5. การถามคำถาม และการตอบข้อซักถามในที่สุด
6. การแสดงความคิดเห็น การเห็นด้วย การคัดค้าน

นอกจากนี้ยังจัด โครงการอบรมภาษาอังกฤษเพื่อการพัฒนาวิชาชีพ (English for Professional Development) แก่พนักงานของบริษัทวิทยุการบินแห่งประเทศไทย โดยเน้นพัฒนาทักษะการฟังการพูด และการเขียน ในหัวข้อดังต่อไปนี้

1. ทักษะการฟังการพูด
 - 1.1 Cultural differences & Etiquette
 - 1.2 Negotiation
 - 1.3 Presentation
 - 1.4 Debate
2. ทักษะการเขียน
 - 2.1 Memorandum
 - 2.2 Business letters
 - 2.3 Project
 - 2.4 Report

ธนาคารออมสินเล็งเห็นความสำคัญของการใช้ภาษาอังกฤษในการติดต่อเจรจาเชิงธุรกิจกับชาวต่างประเทศ จึงได้ให้สถาบันภาษาจัดอบรมภาษาอังกฤษเพื่อนำเสนอข้อมูลต่อที่ประชุมให้กับบุคคลขององค์กร โดยโครงการนี้เน้นทักษะการฟัง และการพูดเป็นสำคัญ

เนื้อหาบทเรียนจะครอบคลุมหัวข้อต่อไปนี้

1. การแนะนำตนเองและแลกเปลี่ยนข้อมูล
2. ภาษาที่ใช้ในการโทรศัพท์
3. การแนะนำธุรกรรมของบริษัท
4. การบรรยายแผนงานในอนาคต
5. การต้อนรับอาคันตุกะจากต่างประเทศ
6. การเปรียบเทียบข้อมูล
7. การรายงาน

3. ทักษะของภาษาอังกฤษที่ต้องการใช้ในงานอาชีพ

นิภา สนสะอาดจิต (2523) ได้สำรวจความต้องการใช้ภาษาอังกฤษของหน่วยราชการและรัฐวิสาหกิจ โดยศึกษาถึงปริมาณการใช้ภาษาอังกฤษในแต่ละลักษณะและระดับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของบุคลากร ผลการวิจัยปรากฏว่าหน่วยงานส่วนใหญ่ใช้ภาษาอังกฤษในปริมาณปานกลาง โดยใช้ทักษะการอ่านมากที่สุด และใช้ทักษะการแปลน้อยที่สุด ส่วนวัตถุประสงค์ในการใช้นั้นมีการใช้ทักษะ ฟัง-พูด มากที่สุด

สุพัฒน์ สุกมลสันต์ และคณะ (2523) ได้สำรวจความต้องการใช้ภาษาอังกฤษของบุคลากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พบว่า มีความต้องการให้จัดการอบรมเน้นในด้าน การพูด (ร้อยละ 95) การฟัง (ร้อยละ 81) การเขียน และการอ่าน (ร้อยละ 59 และ 54 ตามลำดับ)

อุษา กาญจนสถิตย์ (2523) ได้สำรวจความต้องการใช้ภาษาอังกฤษในวงการธุรกิจโดย ศึกษาปริมาณการใช้ภาษาอังกฤษในแต่ละทักษะและศึกษาระดับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของบุคลากร ผลปรากฏว่า หน่วยงานต่าง ๆ ในวงการธุรกิจมีความต้องการใช้ภาษาอังกฤษ ในปริมาณปานกลาง และทักษะที่ใช้มากที่สุด คือ ทักษะการอ่าน น้อยที่สุดคือ ทักษะการแปล วัตถุประสงค์สำคัญในการใช้ทักษะภาษา คือ ทักษะ ฟัง-พูด เพื่อการสนทนากับลูกค้า อ่านและเขียนจดหมายธุรกิจและโทรพิมพ์

บังอร สว่างวโรรส (2526) ได้ศึกษาความสอดคล้องระหว่างภาษาอังกฤษธุรกิจที่สอนใน มหาวิทยาลัยในประเทศไทยกับภาษาอังกฤษธุรกิจที่ใช้ในวงการธุรกิจ กลุ่มตัวอย่าง เป็นผู้บริหาร ระดับสูง จำนวน 60 คน ผู้บริหารระดับรอง จำนวน 97 คน และบุคคลในฝ่ายต่าง ๆ ที่ใช้ภาษาอังกฤษ จำนวน 112 คน พบว่า ทักษะภาษาอังกฤษที่ใช้ในปริมาณมาก คือ ทักษะการเขียน ทักษะที่ใช้ปานกลางคือ การฟัง การพูด และการอ่าน ส่วนการแปลใช้น้อย เมื่อจำแนกแต่ละทักษะ พบว่า ทักษะการฟัง ผู้ประกอบอาชีพธุรกิจต้องการฟังบทสนทนาโดยทั่วไป และเรื่องทางธุรกิจ ในปริมาณปานกลาง ทักษะการพูด ผู้ประกอบอาชีพธุรกิจต้องการพูดเรื่องเกี่ยวกับธุรกิจ และ สนทนาเรื่องทั่วไปในปริมาณปานกลาง โดยพูดเรื่องเกี่ยวกับธุรกิจเป็นลำดับแรก และพูดเรื่องทั่วไป เป็นลำดับที่สอง ทักษะการอ่าน ผู้ประกอบอาชีพธุรกิจต้องการอ่านจดหมายติดต่อทางธุรกิจ ต่าง ๆ เป็นอันดับแรก ต่อมาคือ อ่านโทรพิมพ์ และโทรเลข ทักษะการเขียน ผู้ประกอบอาชีพธุรกิจ ต้องการเขียนโทรพิมพ์ โทรเลขจดหมายประเภทขอเรื่อง และสอบถาม ในปริมาณปานกลาง เขียน โทรเลขเป็นลำดับแรก ด้านการแปล ผู้ประกอบอาชีพธุรกิจต้องการแปลจดหมายและเอกสารติดต่อ ทางธุรกิจ ข้อมูลเกี่ยวกับธุรกิจที่ทำ โทรเลขและโทรพิมพ์ ในปริมาณปานกลาง

ต่อมาบังอร สว่างวโรรส (2537) ได้ทำการศึกษาซ้ำเรื่อง การศึกษาความสอดคล้องระหว่าง วิชาภาษาอังกฤษธุรกิจที่สอนในมหาวิทยาลัยในประเทศไทยกับความต้องการของวงการธุรกิจไทย พบว่า บุคลากรในวงการธุรกิจมีความต้องการใช้ภาษาอังกฤษ ทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และ การแปล ในอดีตและปัจจุบันแตกต่างกัน โดยในปัจจุบันมีความต้องการเพิ่มมากขึ้นกว่าในอดีต

เช่นทักษะการฟัง บุคลากรในวงการธุรกิจกลุ่มปัจจุบันมีความต้องการใช้ภาษาอังกฤษทักษะการฟังในเรื่อง ฟังคำบรรยาย บทความ และข่าว ทักษะการอ่าน มีความต้องการใช้ภาษาอังกฤษทักษะการอ่านในเรื่อง อ่านจดหมายส่วนตัว คำอธิบายลักษณะสินค้า ตาราง และวารสารทางธุรกิจ ทักษะการเขียนมีความต้องการใช้ภาษาอังกฤษทักษะการเขียนเพิ่มขึ้นในเรื่อง เขียนจดหมายส่วนตัวอย่างเป็นทางการ วาระการประชุม ข้อบ่งชี้ และบทความทางธุรกิจ ส่วนทักษะการแปล เพิ่มขึ้นในเรื่อง แปลลักษณะสินค้า จดหมายและเอกสารติดต่อทางธุรกิจ ข่าวจากวิทยุ ข่าวจากหนังสือพิมพ์ จดหมายส่วนตัว จดหมายร้องเรียน จดหมายสมัครงาน จดหมายสั่งสินค้า ข้อบ่งชี้ บทความ รายงาน ตำรา คำพูด และ โทรสาร เพิ่มขึ้น

สุพุมาลัย นิลรัตน์ (2534) ได้วิเคราะห์ความต้องการวิชาภาษาอังกฤษทางสถาปัตยกรรมที่สอนในคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า เจ้าคุณทหารลาดกระบัง พบว่า ทักษะการพูด เป็นทักษะที่ต้องการมาก รองลงมาได้แก่ การอ่าน การเขียน และการฟัง ตามลำดับ สำหรับการอ่าน พบว่า ผู้เรียนต้องการอ่านคู่มือของเครื่องใช้สินค้าต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับอาชีพของตน สำหรับการเขียน กรอกแบบฟอร์มต่าง ๆ เป็นสิ่งที่บัณฑิตต้องการมากกว่าการเขียนอื่น ๆ การฟัง บัณฑิตต้องการฟังคำอธิบายมากกว่าการฟังอื่น ๆ

ชนิกา ศิลปอนันต์ (2534) ได้ทำการสำรวจความต้องการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการปฏิบัติงานของบัณฑิตทางด้านวิทยาศาสตร์ กลุ่มตัวอย่างคือ นิสิตชั้นปีที่ 4 ของภาควิชาเคมีเทคนิค คณะวิทยาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวน 68 คน นิสิตปริญญาโทของวิทยาลัยปิโตรเลียมและปิโตรเคมี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวน 13 คน พบว่า นิสิตมีความต้องการให้บัณฑิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ด้านวิทยาศาสตร์มีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษทั้ง 4 ทักษะ ตามลำดับความสำคัญ คือ อันดับที่ 1 คือ การพูดและการฟังเท่ากัน อันดับที่ 2 คือการอ่านและการเขียนเท่ากัน วัตถุประสงค์ของการฝึกการฟังที่สำคัญที่สุดคือ เพื่อจับบันทึกอย่างละเอียด รองลงมาคือ เพื่อนำไปพูดวิเคราะห์วิจารณ์ และเพื่อแปล ตามลำดับ กิจกรรมที่ต้องใช้ในการฝึกพูดที่สำคัญที่สุด คือ สนทนาเรื่องทั่ว ๆ ไป รองลงมา คือ สัมภาษณ์ และชี้แจงคำตอบ บุคคลที่จำเป็นต้องพูดภาษาอังกฤษด้วยมากที่สุดคือ ผู้บังคับบัญชา รองลงมาคือ ลูกค้า และผู้มาติดต่องานตามลำดับ วัตถุประสงค์ในการฝึกพูดภาษาอังกฤษที่สำคัญที่สุด คือ เพื่อซักถาม เพื่อให้ได้ข้อมูล รองลงมาคือ เพื่อนำตนเองและผู้อื่น และเพื่อให้ข้อมูลด้านวิชาการตามลำดับ ด้านการอ่าน สิ่งที่ต้องการอ่านมากที่สุด คือ ตำราเกี่ยวกับสาขาวิชา รองลงมาคือ งานวิจัย และวารสารและเอกสาร ตามลำดับ วัตถุประสงค์การ

อ่านที่สำคัญ คือ เพื่อดันคว้าเกี่ยวกับงานในหน้าที่ รองลงมาคือ เพื่อเขียนสรุป และเพื่อทำรายงานตามลำดับ สิ่งที่ต้องการฝึกเขียนมากที่สุดคือ รายงาน รองลงมาคือ จดหมายสมัครงาน และจดหมายธุรกิจ ตามลำดับ วัตถุประสงค์ในการฝึกเขียนที่สำคัญที่สุด คือ เสนอโครงการ รองลงมาคือ เพื่อรายงานผลงาน และเพื่อติดต่อธุรกิจ ตามลำดับ

ชไมพร พุทธิรัตน์ (2534) ได้ศึกษาความต้องการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาวิทยาลัยนาฏศิลป์ : ทักษะของครูภาษาอังกฤษ ผู้เรียน ศิษย์เก่า และเจ้าของกิจการ กลุ่มตัวอย่างคือ ครูภาษาอังกฤษ ผู้เรียน ศิษย์เก่า และเจ้าของกิจการ จำนวน 345 คน โดยใช้แบบสอบถาม ผลการวิจัยพบว่า ศิษย์เก่าที่ประกอบอาชีพ มีความเห็นว่าอาชีพในปัจจุบันมีความจำเป็นต้องใช้ภาษาอังกฤษโดยมีความจำเป็นต้องใช้ในการพูดคุยเกี่ยวกับเรื่องทั่ว ๆ ไปในชีวิตประจำวัน อยู่ในระดับปานกลาง แต่มีความต้องการใช้ภาษาอังกฤษในการพูดคุยเกี่ยวกับเรื่องทั่วไปในชีวิตประจำวันในระดับมาก ทักษะทางภาษาที่ต้องการใช้มากที่สุดคือ ทักษะการพูด รองลงมาคือ ทักษะการฟัง ทักษะการแปล ทักษะการอ่าน และทักษะการเขียน ตามลำดับ

จิตรลดา บุญใจเพชร (2535) ได้ศึกษาความต้องการใช้ภาษาอังกฤษของพนักงานเคาน์เตอร์ที่ทำการไปรษณีย์โทรเลข กรุงเทพมหานคร โดยใช้แบบสอบถามและการสัมภาษณ์ สัมภาษณ์ความคิดเห็นจากกลุ่มตัวอย่าง 226 คน ผลการวิจัยพบว่า ทักษะพูด และฟัง เป็นทักษะที่มีผู้ต้องการใช้มากที่สุด

ทรงพร ทาเจริญศักดิ์ (2541) ได้วิเคราะห์ความต้องการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษากฎหมาย ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นนิสิตปริญญาโทคณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวน 57 คน เพื่อตอบคำถามว่าทักษะภาษาอังกฤษทักษะใดนิสิตคิดว่าจำเป็นต่อการทำงาน พบว่า นิสิตปริญญาโทมีความต้องการทักษะการอ่านมากที่สุด (ร้อยละ 33.33) รองลงมาคือ ทักษะการฟัง (ร้อยละ 29.82) และทักษะการพูด (ร้อยละ 28.07) ส่วนทักษะการเขียนและการแปลมีความจำเป็นน้อยกว่า 3 ทักษะที่กล่าวมา สำหรับในการทำงานนิสิตปริญญาโทจำเป็นต้องใช้ภาษาอังกฤษในสถานการณ์ต่าง ๆ คือ ทักษะการอ่าน ใช้ในการอ่านจดหมาย หนังสือพิมพ์ หนังสืออ้างอิง บันทึกข้อความ ฯลฯ ทักษะการฟัง ใช้ในการฟัง ติดต่อกัน ข่าว เก็บข้อมูลสำหรับตีความ คำสั่งงาน ประชุม ฯลฯ ทักษะการพูด ใช้ในการพูดติดต่อกับความ ติดต่อบริษัทกับเพื่อนร่วมงาน โทรศัพท์ ติดต่อกับสถานทูต คือนับผู้มาเยือน ฯลฯ ทักษะการเขียนใช้ในการเขียนจดหมาย บันทึก รายงานแจ้งลูกความ

Comment สัญญา (ร่าง-แก้) ฯลฯ และทักษะการแปล ใช้ในการแปลระเบียบประวัติสำหรับการสมัครงาน (Résumé) หนังสือเดินทาง (Passport) ข่าว บันทึก เอกสารราชการ ฯลฯ

ตอนที่ 3 เจตคติ

ความหมายของเจตคติ

เจตคติ (Attitude) เป็นองค์ประกอบสำคัญด้านหนึ่งในการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมมนุษย์ ซึ่งมีผู้ให้คำนิยามเกี่ยวกับเจตคติไว้ดังนี้

แฮนค็อก (Hancock, 1972) ได้ให้ความหมายของคำนี้ไว้ว่า ความรู้สึกไม่ว่าจะเป็นความรู้สึกทางบวกหรือลบ

เคนเลอร์ Kendler, 1974 : 572: อ้างจากอุษณีย์ วรรณจิย์, 2536) ให้ความหมายว่า เจตคติ หมายถึงความพร้อมของบุคคลที่จะแสดงพฤติกรรมตอบสนองต่อสิ่งเร้าในสังคมแวดล้อมหรือเป็นความโน้มเอียงที่จะแสดงพฤติกรรมที่จะสนับสนุน หรือคัดค้านประสบการณ์บางอย่าง บุคคลสถาบัน ตลอดจนแนวความคิดบางอย่าง การแสดงออกของเจตคติโดยอาศัยพฤติกรรม แบ่งออกเป็น 2 ลักษณะ คือ แสดงออกในลักษณะที่เห็นด้วย ฟังพอใจหรือชอบกับไม่เห็นด้วย ไม่ฟังพอใจ ไม่ชอบ

ฮอร์นบี (Hornby, 1974: 50) ให้ความหมายว่า เจตคติ หมายถึง ท่าทีหรือความโน้มเอียงของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งประกอบด้วยความรู้สึก (Feeling) การคิด (Thinking) และพฤติกรรม (Behaving)

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525 (2538: 2537) ได้ให้ความหมายว่า เจตคติ หมายถึง ท่าทีหรือความรู้สึกของบุคคลต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

ปราณี รามสูตร (2528:186) ได้ให้คำนิยามว่าเจตคติ หมายถึง ความคิด ความเข้าใจ เห็นใจ ความรู้สึก และความเชื่อของบุคคลที่มีต่อสิ่งของบุคคลหรือสถานการณ์เป็นอย่างไร ๆ ไป

จากความหมายที่กล่าวมาพอสรุปได้ว่า เจตคติ หมายถึง ความรู้สึกนึกคิดของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งโดยมีการแสดงออกมา 2 ด้าน คือ เห็นด้วยและไม่เห็นด้วย ชอบหรือไม่ชอบ เจตคติควรจะช่วยให้เกิดขึ้นและเปลี่ยนแปลงได้ เช่นในการเรียนการสอน ครูผู้สอนสามารถปลูกฝังให้เจตคติให้เกิดขึ้นแก่ผู้เรียนได้

การเกิดเจตคติ

ทิโทนี (Titone, 1964) กล่าวว่า เจตคติของคนโดยทั่วไปเกิดจากการอบรมเลี้ยงดู สังคม วัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อม

จาโคโบวิท (Jakobovits, 1970) กล่าวว่า เจตคติเกิดจากความสนใจในสิ่งใดสิ่งหนึ่งอย่างจริงจัง ซึ่งทำให้เกิดความชอบหรือไม่ชอบในสิ่งเร้า

กาญจนา คำสุวรรณ และนิศยา เสาร์มณี (2527: 234) ได้กล่าวถึงการเกิดเจตคติว่าเกิดจากการอบรมเลี้ยงดู ประการณส่วนตัว เหตุการณ์ที่ประทับใจ การรับเอาเจตคติเดิมของผู้อื่นที่มีอยู่แล้ว มาเป็นเจตคติของตนเอง เกิดจากบุคลิกภาพของแต่ละคน อิทธิพลของสื่อต่าง ๆ ที่เป็นแหล่งข้อมูลมาก่อนให้เกิดความเข้าใจและอารมณ์ ความต้องการที่จะให้สมปรารถนา ทำให้เกิดเจตคติต่อสิ่งนั้นได้

การเสริมสร้างเจตคติ

เจตคติเป็นสิ่งที่เสริมสร้างได้ โดยจัดสิ่งแวดล้อมหรือประสบการณ์ที่ทำให้ผู้เรียนเกิดความพอใจและความสนุกสนาน โดยต้องมีครูที่เป็นแบบฉบับที่ดีทั้งด้านความคิด ความประพฤติ และการมีระเบียบวินัยด้านการเรียนการสอน การเรียนรู้ และสังคม โดยการแนะแนวชี้แนะทางปฏิบัติต่อการเรียนรู้ให้ถูกต้องและเหมาะสมและชี้ให้เห็นแนวโน้มที่จะตอบสนองในทางบวกถ้าผู้เรียนทำสิ่งที่เป็นคุณประโยชน์แก่ตนเอง การเสริมสร้างเจตคติเป็นสิ่งที่ควรทำด้วยความระมัดระวัง รอบคอบ และไม่บังคับ ฉะนั้นครูจึงมีบทบาทมากในการเสริมสร้างเจตคติที่ดี

อัลพอร์ต (Allport, 1985: อ้างจาก สุพัฒน์ สุขมลสันต์, 2527) กล่าวว่า การเสริมสร้างเจตคติที่ดีต่อการเรียน นับว่าสำคัญมาก และเป็นหน้าที่ของครูที่จะต้องสร้างความสำเร็จในการเรียนให้ เกิดแก่ผู้เรียน

โบอี (Boey, 1977) ได้กล่าวว่า เจตคติเป็นสิ่งที่หนึ่งที่จะทำให้ผู้เรียนภาษาประสบความสำเร็จหรือล้มเหลวอย่างใดอย่างหนึ่ง และเป็นการทำนายครูผู้สอนด้วยว่าสามารถทำให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาได้หรือไม่

แครชเชน (Krashen, 1981: 23) กล่าวว่า เจตคติของผู้เรียนที่มีต่อชั้นเรียนและครูผู้สอน มีความสัมพันธ์กับการเรียนรู้ภาษาที่สอง กล่าวคือ ผู้เรียนที่มีความรู้สึว่าการเรียนในชั้นเรียนมีความสนุกสนานและมีความรู้สึกรักชอบผู้สอน จะส่งผลให้ผู้เรียนใช้ความพยายามในการเรียนภาษานั้นมากยิ่งขึ้น

เบอร์สตัล (Burstall, 1974: อ้างจาก สุพัฒน์ สุขมลสันต์, 2527) ได้พบว่า นักเรียนที่เรียนภาษาฝรั่งเศสที่ได้มีโอกาสไปเที่ยวประเทศฝรั่งเศสจะมีทัศนคติที่ดีต่อภาษาฝรั่งเศส และเรียนภาษา

ฝรั่งเศสได้ผลดีกว่าพวกที่ไม่เคยไป ทั้งในด้านการพูดและการเขียน ฉะนั้นการได้ไปสัมผัสกับประเทศที่เป็นเจ้าของภาษา มีส่วนเสริมสร้างเจตคติที่ดีในการเรียนภาษาอังกฤษเป็นอย่างมาก

จาโคโบวิทส์ (Jakobovits, 1971: 110) กล่าวว่า การสร้างเจตคติต่อการเรียนภาษาต่างประเทศนั้น จะต้องคำนึงถึงความต้องการในการประสบความสำเร็จในการเรียนภาษาของผู้เรียน เจตคติต่อครูผู้สอน ความสนใจในการเรียน และเจตคติต่อวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา

เครชเชน (Krashen, 1981: 21) ได้กล่าวสรุปว่า เจตคติเป็นองค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์กับการเรียนรู้ภาษาที่สอง ดังนี้

1. ส่งเสริมการเรียนรู้ภาษา คือ เป็นองค์ประกอบในการกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความต้องการที่จะใช้ภาษาติดต่อกับเจ้าของภาษาหรือยอมรับในการเรียนรู้ภาษานั้น
2. ส่งเสริมให้ผู้เรียนนำภาษาไปใช้ประโยชน์ โดยที่ผู้เรียนจำเป็นต้องเข้าใจภาษาและสามารถใช้ภาษาได้อย่างถูกต้อง

จะเห็นได้ว่า การเสริมสร้างเจตคติจากการจัดประสบการณ์ในการเรียนภาษาต่างประเทศที่ดีจะช่วยให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาต่างประเทศต่อไป และสามารถทำให้ผู้เรียนมองเห็นประโยชน์ในการนำเอาไปใช้ในชีวิตประจำวัน สามารถเข้าใจและมองเห็นคุณค่าของภาษาต่างประเทศ จึงเกิดความใฝ่ใจในการหาความรู้มากขึ้น

ประโยชน์ของเจตคติ

ประภาเพ็ญ สุวรรณ (2526: 5-6) กล่าวถึงประโยชน์ของเจตคติไว้ ดังนี้

1. ช่วยทำให้เข้าใจสิ่งแวดล้อมรอบ ๆ ตัว โดยการจัดรูปหรือจัดระบบสิ่งของต่าง ๆ ที่อยู่รอบตัว
2. ช่วยให้มีการเข้าข้างตัวเอง (Self-Esteem) โดยช่วยให้บุคคลหลีกเลี่ยงสิ่งที่ไม่ดีหรือปกปิดความจริงบางอย่าง ซึ่งนำความไม่พอใจมาสู่ตัวเอง
3. ช่วยในการปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมที่สลับซับซ้อน ซึ่งการมีปฏิริยาโต้ตอบหรือการกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งลงไปนั้น ส่วนมากจะทำในสิ่งที่นำความพอใจมาให้หรือเป็นบำเหน็จรางวัลจากสิ่งแวดล้อม
4. ช่วยให้บุคคลสามารถแสดงออกถึงค่านิยมของตนเอง ซึ่งแสดงว่าเจตคตินั้นนำความพอใจมาให้บุคคลนั้น

ความสัมพันธ์ของเจตคติกับการเรียนภาษาต่างประเทศ

กาญจนา ปราบพาล (Prapphal, 1981: อ้างจาก สุวัฒน์ สุขมลสันต์, 2527) ได้รวบรวมเสนอแบบจำลอง (model) ของความสัมพันธ์ระหว่างการเรียนภาษาต่างประเทศ และทัศนคติไว้หลายแบบตามลำดับ ดังนี้

จากสมมติฐานของ Gardner และ Lambert (Gardner, 1959) ที่ว่า ความรู้สึกที่มีต่อเจ้าของภาษา จะทำให้เกิดการเรียนรู้ได้ง่ายและเร็วขึ้น ทั้ง 2 จึงเสนอแบบความสัมพันธ์แบบเป็นเหตุเป็นผลแก่กัน ในแนวตรง (Linear) ดังนี้

เจตคติทางบวก \longrightarrow สัมฤทธิ์ผลในการเรียนภาษา

ต่อมา Savignon (Savignon, 1972 : อ้างจาก สุวัฒน์ สุขมลสันต์, 2527) ได้เสนอแบบจำลองกลับกันกับแบบแรก เพราะมีความเห็นว่า ความสำเร็จในการเรียนภาษาต่างประเทศ น่าจะเป็นตัวกำหนดเจตคติ คือ ถ้าเรียนภาษาได้ดีก็จะเกิดเจตคติในทางบวก ถ้าเรียนได้ไม่ดีก็จะเกิดเจตคติในทางลบ

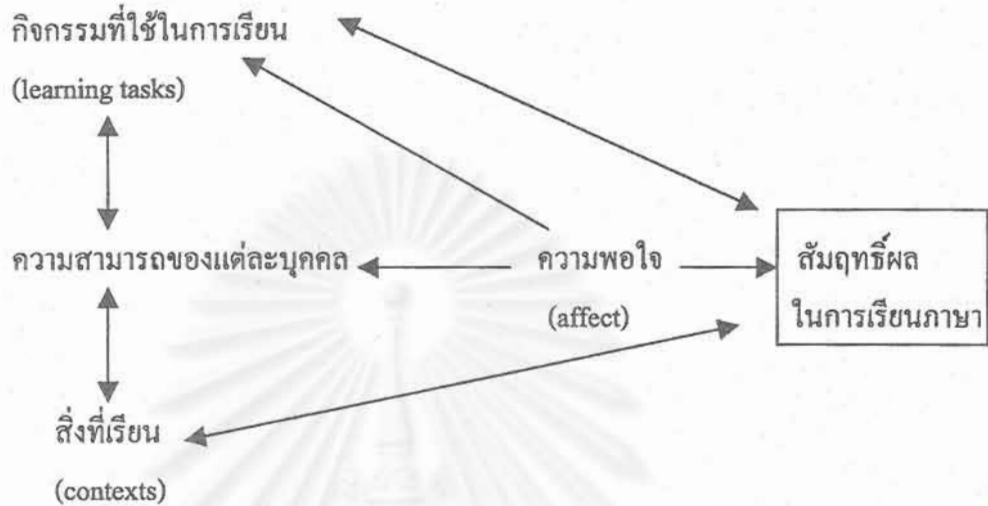
การเรียนภาษาได้ดี \longrightarrow เจตคติทางบวก
 การเรียนภาษาไม่ได้ดี \longrightarrow เจตคติทางลบ

ในปี 1975 Gardner และ Smyth (Gardner, 1975) ได้เสนอแบบจำลองแสดงความสัมพันธ์ของทัศนคติ กับสัมฤทธิ์ผลในการเรียนที่เป็นแบบเหตุเป็นผลแก่กันในทางอ้อมไว้ ดังนี้

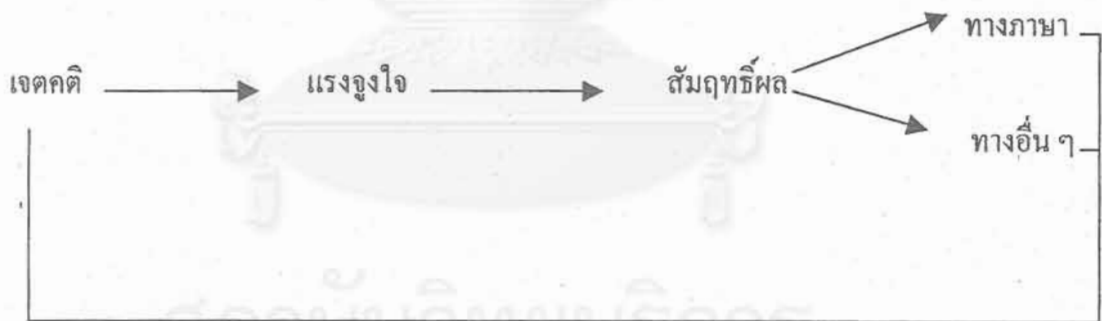
ประเภทของเจตคติ \longrightarrow ระดับของแรงจูงใจ \longrightarrow สัมฤทธิ์ผล

เนื่องจากเจตคติกับการเรียนภาษาต่างประเทศนั้น อาจเป็นความสัมพันธ์แบบ 2 ทิศทาง (bidirectional) มากกว่าในแนวตรง และความสัมพันธ์นี้อาจเปลี่ยนแปลงได้ ขึ้นอยู่กับบุคคล สิ่งแวดล้อม และกิจกรรมการเรียน

Oller (1977) จึงได้เสนอแบบจำลองความสัมพันธ์ไว้ดังนี้

แบบจำลองอีกแบบหนึ่งแสดงความสัมพันธ์ของเจตคติกับสัมฤทธิ์ผลในการเรียนตามที่ Gardner (Gardner, 1979) เสนอไว้ว่าเจตคติที่ดีทำให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จและความสำเร็จอันนี้ย้อนกลับไปมีผลต่อทัศนคติอีกทีหนึ่งดังนี้

ดังนั้น จึงสรุปได้ว่า เจตคติเป็นปัจจัยสำคัญในการเรียนรู้ภาษาที่สอง ทั้งนี้เพราะเป็นได้ทั้งสิ่งสนับสนุน และสิ่งขัดขวางเท่ากัน

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความต้องการของบุคคลในสาขาอาชีพต่าง ๆ ต่อการใช้ภาษาอังกฤษในงานอาชีพและชีวิตประจำวัน และศึกษาเจตคติของบุคคลในสาขาอาชีพต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการใช้ภาษาอังกฤษเกี่ยวกับความสำคัญของภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันและในงานอาชีพ

1. ประชากร

ประชากรที่ศึกษา คือ กลุ่มบุคคลในสาขาอาชีพต่าง ๆ จำนวนประมาณ 110,690 คน ซึ่งแบ่งเป็นกลุ่มบุคคลในสาขาอาชีพ 5 สาขาอาชีพ ได้แก่ กลุ่มบุคคลสาขาอาชีพแพทย์ ซึ่งมีรายชื่อปรากฏในรายชื่อทำเนียบนามแพทย์ 2535 กลุ่มบุคคลในสาขาอาชีพวิศวกรซึ่งมีรายชื่อปรากฏในทำเนียบสมาชิก ว.ส.ท. ครบรอบสถาปนา 50 ปี กลุ่มบุคคลสาขาอาชีพการโรงแรม ซึ่งเป็นบุคคลที่ทำงานในโรงแรมชั้นหนึ่ง (กลุ่ม 1) ในเขตกรุงเทพมหานคร จากการจัดกลุ่มของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ปี พ.ศ. 2536 ซึ่งจำนวนได้จากการสอบถามฝ่ายการพนักงานของโรงแรม กลุ่มบุคคลสาขาอาชีพการธนาคารในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งจำนวนได้จากการโทรศัพท์สอบถามฝ่ายการพนักงานของธนาคารพาณิชย์แต่ละแห่งในเขตกรุงเทพมหานคร และกลุ่มบุคคลสาขาอาชีพอาจารย์ จำนวนได้จากการเจ้าหน้าที่ของในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปี พ.ศ. 2536 รายละเอียดดังตารางที่ 1

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง คือ บุคคลที่ประกอบอาชีพสาขา แพทย์ วิศวกร อาจารย์ การธนาคาร และการโรงแรม จำนวนที่ใช้ในการวิจัย 574 คน

การสุ่มกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยได้กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่เหมาะสมจากตาราง Sample Size for Specified Confidence Limits and Precision when Sampling Attributes in Percent (Yamane, T. : 398-399) ด้วยความเชื่อมั่น 95 % และให้ความคลาดเคลื่อนไม่เกิน 5 % กลุ่มตัวอย่างที่เหมาะสมคือ 398 คน ผู้วิจัยได้สุ่มกลุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการสุ่มตามสัดส่วนของแต่ละประเภทสาขาอาชีพ รายละเอียดดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่เหมาะสม

ประเภทสาขาอาชีพ	จำนวนประชากร	จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่เหมาะสม
1. แพทย์	12,448	45
2. วิศวกร	15,498	56
3. อาจารย์	2,744	10
4. การธนาคาร	ประมาณ 70,000	252
5. การโรงแรม	ประมาณ 10,000	36
รวม	ประมาณ 110,690	398

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมี 2 ประเภท ซึ่งผู้วิจัยเป็นผู้สร้างขึ้นเอง คือ แบบสอบถามเกี่ยวกับการใช้ภาษาอังกฤษในงานอาชีพและในชีวิตประจำวัน และแบบสอบถามเจตคติในการใช้ภาษาอังกฤษ

ขั้นตอนในการสร้างแบบสอบถามเกี่ยวกับการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันและในการประกอบอาชีพ และแบบสอบถามเจตคติในการใช้ภาษาอังกฤษ ได้ดำเนินการสร้างดังนี้

3.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัย เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถามเกี่ยวกับการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันและในงานอาชีพอาชีพ

3.2 สร้างแบบสอบถาม และแบบสอบถามเจตคติ ตามที่ผู้วิจัยได้ค้นคว้าและรวบรวมแนวทางจากหนังสือ เอกสาร รายงานการวิจัย ตลอดจนแบบสอบถามต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย ได้แบบสอบถามเกี่ยวกับการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันและในงานอาชีพ 1 ฉบับ และแบบสอบถามเจตคติของบุคคลเกี่ยวกับการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันและในงานอาชีพ 1 ฉบับ

3.3 นำแบบสอบถามตามข้อ 3.2 ให้อาจารย์ของสถาบันภาษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยที่เชี่ยวชาญ ตรวจสอบและให้ข้อเสนอแนะ

3.4 นำแบบสอบถามตามข้อ 3.3 มาปรับปรุงแก้ไข

3.5 นำแบบสอบถามจากข้อ 3.4 ไปทดลองใช้กับบุคคลที่อยู่ในสาขาอาชีพ แพทย์ วิศวกร การโรงแรม การธนาคาร และผู้สอนในมหาวิทยาลัย ที่มีใช้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน สาขาอาชีพละ 5 คน แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขอีกครั้ง

3.6 วิเคราะห์หาค่าความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม และแบบสอบถามเจตคติด้วยค่า Cronbach Alpha ได้ค่าเท่ากับ .9847 และ .8501

3.7 นำแบบสอบถามและแบบสอบถามเจตคติที่ปรับปรุงแล้วมารวมอยู่ในฉบับเดียวกันจัดพิมพ์แล้วนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่เลือกไว้

แบบสอบถามเกี่ยวกับการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันและในงานอาชีพที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นแบ่งเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบเลือกตอบ และเติมคำ ถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ถามความต้องการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันและในงานอาชีพ ซึ่งแบ่งออกเป็น 5 ทักษะ คือ

1. ทักษะการฟัง มีจำนวน 13 ข้อ
2. ทักษะการพูด มีจำนวน 9 ข้อ
3. ทักษะการอ่าน มีจำนวน 20 ข้อ
4. ทักษะการเขียน มีจำนวน 16 ข้อ
5. ทักษะการแปล มีจำนวน 19 ข้อ

ตอนที่ 3 เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ถามเกี่ยวกับเจตคติในการใช้ภาษาอังกฤษมีทั้งสิ้น 16 ข้อ

- มาตราส่วนประมาณค่าที่ใช้ ในแบบสอบถามตอนที่ 2 แบ่งเป็น 8 ระดับ คือ
- 7 หมายถึง มีความจำเป็นต้องใช้ทักษะนั้น ๆ ในการทำกิจกรรมนั้นมากที่สุด
 - 6 หมายถึง มีความจำเป็นต้องใช้ทักษะนั้น ๆ ในการทำกิจกรรมนั้นมาก
 - 5 หมายถึง มีความจำเป็นต้องใช้ทักษะนั้น ๆ ในการทำกิจกรรมนั้นค่อนข้างมาก
 - 4 หมายถึง มีความจำเป็นต้องใช้ทักษะนั้น ๆ ในการทำกิจกรรมนั้นปานกลาง
 - 3 หมายถึง มีความจำเป็นต้องใช้ทักษะนั้น ๆ ในการทำกิจกรรมนั้นค่อนข้างน้อย
 - 2 หมายถึง มีความจำเป็นต้องใช้ทักษะนั้น ๆ ในการทำกิจกรรมนั้นน้อย

- 1 หมายถึง มีความจำเป็นต้องใช้ทักษะนั้น ๆ ในการทำงานนั้นน้อยที่สุด
 0 หมายถึง ไม่มีความจำเป็นต้องใช้ทักษะนั้น ๆ ในการทำงานนั้น

มาตราส่วนประมาณค่าที่ใช้ในแบบสอบถามตอนที่ 3 แบ่งเป็น 8 ระดับ คือ
 มาตราส่วนประมาณค่าที่ใช้ ในแบบสอบถามฉบับนี้ แบ่งเป็น 8 ระดับ คือ

- 7 หมายถึง เห็นด้วยมากที่สุด
 6 หมายถึง เห็นด้วยมาก
 5 หมายถึง เห็นด้วยค่อนข้างมาก
 4 หมายถึง เห็นด้วยปานกลาง
 3 หมายถึง เห็นด้วยค่อนข้างน้อย
 2 หมายถึง เห็นด้วยน้อย
 1 หมายถึง เห็นด้วยน้อยที่สุด
 0 หมายถึง ไม่เห็นด้วย

4. การรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการรวบรวมข้อมูลดังนี้

4.1 ส่งแบบสอบถามทางไปรษณีย์ ให้แก่กลุ่มบุคคลสาขาอาชีพ แพทย์ วิศวกร โดยการ
 ทวงถาม 3 ครั้ง ได้คืนมาดังตารางที่ 1

4.2 ผู้วิจัยไปเก็บข้อมูลด้วยตนเองกับบุคคลสาขาอาชีพ การโรงแรม การธนาคาร และ
 อาจารย์ ได้แบบสอบถามกลับคืนดังตารางที่ 1 ในการเก็บข้อมูลของกลุ่มบุคคลในสาขาอาชีพการ
 ธนาคาร ผู้วิจัยแจกแล้วไปทวงถามหลายครั้งแต่ก็ได้กลับคืนมาไม่ได้ตามจำนวนที่กำหนดไว้ กลุ่ม
 ตัวอย่างจะแจ้งว่าไม่มีเวลาตอบแบบสอบถาม

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 2 จำนวน และร้อยละ ของแบบสอบถามที่ส่งไป ที่ได้รับคืน และ
แบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ ของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามสาขาอาชีพ

สาขาอาชีพ	จำนวนที่ ส่งไป	ได้รับคืน		แบบสอบถามที่สมบูรณ์	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
แพทย์	100	86	86.00	83	96.51
วิศวกร	150	137	91.33	127	92.70
อาจารย์	150	135	90.00	131	97.03
การธนาคาร	260	111	42.69	104	93.69
การโรงแรม	150	129	86.00	129	100
รวม	810	598	73.82	574	95.98

ลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง มีดังตารางที่ 3 – 4

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 3 จำนวน และร้อยละของลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามสาขาอาชีพ

ลักษณะกลุ่มตัวอย่าง	แพทย์		วิศวกร		อาจารย์		การธนาคาร		การโรงแรม		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เพศ :												
ชาย	57	68.7	124	97.6	27	20.6	65	62.5	53	41.1	326	56.8
หญิง	26	31.3	3	2.4	104	79.4	39	37.5	76	58.9	248	43.2
วุฒิการศึกษา :												
ต่ำกว่าปริญญาตรี	-	-	-	-	-	-	23	22.1	48	37.2	71	12.4
ปริญญาตรี	21	25.3	73	57.5	18	13.7	71	68.3	74	57.4	257	44.8
ปริญญาโท	12	14.5	49	38.6	90	68.7	7	6.7	6	4.7	164	28.5
ปริญญาเอก	50	60.2	5	3.9	23	17.6	3	2.9	1	.8	82	14.3
รายได้ต่อเดือน												
ต่ำกว่า 5,000 บาท	-	-	-	-	-	-	-	-	3	2.3	3	.5
5,001-10,000 บาท	3	3.6	5	3.9	27	20.6	29	27.9	16	12.4	80	13.9
10,001-15,000 บาท	10	12.0	10	7.9	23	17.6	50	48.1	47	36.4	140	24.4
15,001-20,000 บาท	9	10.8	6	4.7	34	26.0	8	7.7	25	19.4	82	14.3
20,001-25,000 บาท	8	9.6	15	11.8	21	16.0	4	3.8	15	11.6	63	11.0
25,001-30,000 บาท	7	8.4	10	7.9	18	13.7	5	4.8	8	6.2	48	8.4
มากกว่า 30,000 บาท	46	55.4	81	63.8	8	6.1	8	7.7	15	11.6	158	27.5

ตารางที่ 3 (ต่อ)

ลักษณะกลุ่มตัวอย่าง	แพทย์		วิศวกร		อาจารย์		การธนาคาร		การโรงแรม		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ระดับชั้นที่เริ่มเรียน												
ภาษาอังกฤษ												
อนุบาล	7	8.4	7	5.5	17	13.0	15	14.4	30	23.3	76	13.2
ป.1	47	56.6	34	26.8	49	37.4	38	36.5	40	31.0	208	36.2
ป.3	4	4.8	11	8.7	12	9.2	8	7.7	5	3.9	40	7.0
ป.5	15	18.1	41	32.3	33	25.2	36	34.6	47	36.4	172	30.0
ม.1	8	9.6	30	23.6	13	9.9	5	4.8	3	2.3	59	10.3
ม.ศ. 1	2	2.4	4	3.2	7	5.4	2	1.9	4	3.1	19	3.3

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากตารางที่ 3 แสดงลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า กลุ่มตัวอย่างรวมที่เป็นเพศชาย (ร้อยละ 56.8) มากกว่าเพศหญิง (ร้อยละ 43.2) โดย กลุ่มบุคคลสาขาอาชีพวิศวกรเป็นเพศชายมากที่สุด (ร้อยละ 97.6) ส่วนเพศหญิงเป็นกลุ่มบุคคลสาขาอาชีพอาจารย์มีมากที่สุด (ร้อยละ 79.4)

ด้านวุฒิการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างรวมมีวุฒิปริญญาตรีมากที่สุด (ร้อยละ 44.8) รองลงมาคือ วุฒิปริญญาโท (ร้อยละ 28.5) โดยกลุ่มบุคคลสาขาอาชีพการโรงแรมมีวุฒิปริญญาตรีมากที่สุด (ร้อยละ 68.3) และ กลุ่มบุคคลสาขาอาชีพอาจารย์มีวุฒิปริญญาโทมากที่สุด (ร้อยละ 68.7) และกลุ่มบุคคลสาขาอาชีพแพทย์มีวุฒิปริญญาเอกมากที่สุด (ร้อยละ 60.2)

ด้านรายได้ต่อเดือน พบว่าโดยส่วนรวมกลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ มากกว่า 30,000 บาท มากที่สุด (ร้อยละ 27.5) และรองลงมาคือ กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ระหว่าง 10,001-15,000 บาท โดยกลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้มากกว่า 30,000 บาท มากที่สุด คือ กลุ่มบุคคลสาขาอาชีพวิศวกร (ร้อยละ 63.8) รองลงมาคือ กลุ่มบุคคลสาขาอาชีพแพทย์ (ร้อยละ 55.4) ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ระหว่าง 10,001-15,000 บาท มากที่สุด คือ กลุ่มบุคคลสาขาอาชีพการธนาคาร (ร้อยละ 48.1) รองลงมาคือ กลุ่มบุคคลสาขาอาชีพการโรงแรม (ร้อยละ 36.4)

ส่วนด้านระดับชั้นที่เริ่มเรียนภาษาอังกฤษ พบว่า กลุ่มตัวอย่างรวมที่เริ่มเรียนภาษาอังกฤษในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มากที่สุด (ร้อยละ 36.2) รองลงมาคือ กลุ่มตัวอย่างที่เริ่มเรียนภาษาอังกฤษในชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 (ร้อยละ 30.2) โดยกลุ่มตัวอย่างที่เริ่มเรียนภาษาอังกฤษในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มากที่สุด คือ กลุ่มบุคคลสาขาอาชีพแพทย์ (ร้อยละ 56.6) รองลงมาคือ กลุ่มบุคคลสาขาอาชีพอาจารย์ (ร้อยละ 37.4) และกลุ่มตัวอย่างที่เริ่มเรียนภาษาอังกฤษในชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มากที่สุด คือ กลุ่มบุคคลสาขาอาชีพการโรงแรม (ร้อยละ 36.4) รองลงมา คือ กลุ่มบุคคลสาขาอาชีพธนาคาร (ร้อยละ 34.6)

ตารางที่ 4 ค่ามัธยิมเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าต่ำสุด และค่าสูงสุด
ของลักษณะของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามสาขาอาชีพ

ลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง	\bar{X}	S.D.	Min	Max
กลุ่มบุคคลสาขาอาชีพแพทย์				
อายุ	41.20	10.44	23	61
ระยะเวลาที่ประกอบอาชีพ	15.83	9.86	1	39
เริ่มเรียนภาษาอังกฤษเมื่ออายุ	8.22	7.43	4	12
กลุ่มบุคคลสาขาอาชีพวิศวกร				
อายุ	44.08	11.32	22	63
ระยะเวลาที่ประกอบอาชีพ	18.95	10.71	1	40
เริ่มเรียนภาษาอังกฤษเมื่ออายุ	9.65	2.87	4	12
กลุ่มบุคคลสาขาอาชีพอาจารย์				
อายุ	41.39	8.67	23	60
ระยะเวลาที่ประกอบอาชีพ	16.33	8.61	1	35
เริ่มเรียนภาษาอังกฤษเมื่ออายุ	8.02	2.77	3	13
กลุ่มบุคคลสาขาอาชีพการธนาคาร				
อายุ	32.39	8.37	19	59
ระยะเวลาที่ประกอบอาชีพ	9.30	8.85	1	39
เริ่มเรียนภาษาอังกฤษเมื่ออายุ	8.17	2.66	3	12
กลุ่มบุคคลสาขาอาชีพการโรงแรม				
อายุ	32.69	7.25	22	50
ระยะเวลาที่ประกอบอาชีพ	8.38	6.41	1	25
เริ่มเรียนภาษาอังกฤษเมื่ออายุ	8.18	3.31	2	12
รวม				
อายุ	38.85	10.47	19	63
ระยะเวลาที่ประกอบอาชีพ	14.11	9.86	1	40
เริ่มเรียนภาษาอังกฤษเมื่ออายุ	8.48	4.04	2	13

จากตารางที่ 4 พบว่าลักษณะของกลุ่มตัวอย่างในด้านอายุเฉลี่ยประมาณ 38.85 ปี โดยกลุ่มบุคคลสาขาอาชีพวิศวกรมีอายุเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{X} = 44.08$) และกลุ่มบุคคลสาขาอาชีพการโรงแรมมีอายุเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{X} = 32.69$) ส่วนกลุ่มตัวอย่างมีระยะเวลาที่ประกอบอาชีพโดยเฉลี่ย 14.11 ปี ซึ่งกลุ่มบุคคลสาขาอาชีพวิศวกรมีระยะเวลาที่ประกอบอาชีพเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{X} = 18.95$) และกลุ่มบุคคลสาขาอาชีพการโรงแรมมีระยะเวลาที่ประกอบอาชีพเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{X} = 8.38$) สำหรับกลุ่มตัวอย่างเริ่มเรียนภาษาอังกฤษเมื่ออายุโดยเฉลี่ย 8.48 ปี โดยกลุ่มบุคคลสาขาอาชีพวิศวกรเริ่มเรียนภาษาอังกฤษอายุเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{X} = 9.65$) และกลุ่มบุคคลสาขาอาชีพอาจารย์เริ่มเรียนภาษาเมื่ออายุเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{X} = 8.02$)

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป SPSS PC มีการวิเคราะห์ตามลำดับดังนี้

5.1 แจกแจงข้อมูลส่วนตัวของกลุ่มตัวอย่างด้วยสถิติพื้นฐาน คือ ค่ามัชฌิมเลขคณิต ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าร้อยละ นำเสนอในรูปแบบตาราง

5.2 ศึกษาความต้องการใช้ภาษาอังกฤษของบุคคลสาขาต่าง ๆ ในงานอาชีพและชีวิตประจำวันด้วยค่าสถิติพื้นฐาน ค่ามัชฌิมเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่ามัชฌิมเลขคณิตของความถี่ที่คำนวณได้ มีความหมายดังนี้

6.51 - 7.00 หมายความว่า มีความจำเป็นต้องใช้ทักษะนั้น ๆ ในการทำกิจกรรมนั้นมากที่สุด

5.51 - 6.50 หมายความว่า มีความจำเป็นต้องใช้ทักษะนั้น ๆ ในการทำกิจกรรมนั้นมาก

4.51 - 5.50 หมายความว่า มีความจำเป็นต้องใช้ทักษะนั้น ๆ ในการทำกิจกรรมนั้นค่อนข้างมาก

3.51 - 4.50 หมายความว่า มีความจำเป็นต้องใช้ทักษะนั้น ๆ ในการทำกิจกรรมนั้นปานกลาง

2.51 - 3.50 หมายความว่า มีความจำเป็นต้องใช้ทักษะนั้น ๆ ในการทำกิจกรรมนั้นค่อนข้างน้อย

1.51 - 2.50 หมายความว่า มีความจำเป็นต้องใช้ทักษะนั้น ๆ ในการทำกิจกรรมนั้นน้อย

0.51 - 1.50 หมายความว่า มีความจำเป็นต้องใช้ทักษะนั้น ๆ ในการทำกิจกรรมนั้นน้อยที่สุด

0.00 - 0.50 หมายความว่า ไม่มีความจำเป็นต้องใช้ทักษะนั้น ๆ ในการทำกิจกรรมนั้น

5.3 เปรียบเทียบความต้องการใช้ภาษาอังกฤษของบุคคลสาขาอาชีพต่าง ๆ ในชีวิตประจำวันกับในงานอาชีพ ด้วยสถิติ t-test และ วิเคราะห์ความแปรปรวนของความถี่ความต้องการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันและในงานอาชีพ ของกลุ่มบุคคลสาขาอาชีพต่าง ๆ ด้วย One-way

ANOVA

5.4 ศึกษาเจตคติของบุคคลเกี่ยวกับการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันและในงานอาชีพของบุคคลสาขาต่าง ๆ ด้วยค่าสถิติพื้นฐาน ค่ามัชฌิมเลขคณิต และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่ามัชฌิมเลขคณิตของเจตคติเกี่ยวกับการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันและในงานอาชีพที่คำนวณได้ มีความหมายดังนี้

6.51 - 7.00 หมายความว่า เห็นด้วยในระดับดีมาก

5.51 - 6.50 หมายความว่า เห็นด้วยในระดับดี

4.51 - 5.50 หมายความว่า เห็นด้วยในระดับค่อนข้างดี

3.50 - 4.50 หมายความว่า เห็นด้วยในระดับปานกลาง

2.51 - 3.50 หมายความว่า เห็นด้วยในระดับพอใช้

1.51 - 2.50 หมายความว่า เห็นด้วยในระดับค่อนข้างพอใช้

0.51 - 1.50 หมายความว่า เห็นด้วยในระดับต้องปรับปรุง

0.00 - 0.50 หมายความว่า ไม่เห็นด้วย

5.5 วิเคราะห์ความแปรปรวนของเจตคติของบุคคลเกี่ยวกับการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน และในงานอาชีพ ของกลุ่มบุคคลสาขาอาชีพต่าง ๆ ด้วย One-way ANOVA

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 4

วิเคราะห์ข้อมูล

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้เสนอข้อมูลเป็นลำดับขั้นดังนี้

- ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ความต้องการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันและในงานอาชีพ
ของบุคคลในสาขาอาชีพต่าง ๆ
- ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความต้องการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันกับ
ในงานอาชีพ ของกลุ่มบุคคลสาขาอาชีพต่าง ๆ
- ตอนที่ 3 วิเคราะห์ความแปรปรวนของความต้องการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันและ
ในงานอาชีพ ของกลุ่มบุคคลสาขาอาชีพต่าง ๆ
- ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์เจตคติของบุคคลเกี่ยวกับการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน
และในงานอาชีพ ของกลุ่มบุคคลสาขาอาชีพต่าง ๆ
- ตอนที่ 5 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของเจตคติเกี่ยวกับการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิต
ประจำวันและในงานอาชีพ ของบุคคลในสาขาอาชีพต่าง ๆ

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ความต้องการของบุคคลในสาขาอาชีพต่าง ๆ ในการใช้ภาษาอังกฤษ
ในชีวิตประจำวัน และในงานอาชีพ

ผลการวิเคราะห์ความต้องการของบุคคลในสาขาอาชีพต่าง ๆ ในการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิต
ประจำวัน ผู้วิจัยนำเสนอ โดยการจำแนกตามกลุ่มบุคคลสาขาอาชีพ และเป็นกลุ่มรวมสาขาอาชีพ
ต่าง ๆ โดยได้นำเสนอเป็นตาราง จำแนกตามทักษะดังนี้คือ ทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการ
อ่าน ทักษะการเขียน และทักษะการแปล ตามลำดับ ผลการวิเคราะห์ดังปรากฏในตารางที่ 5-34

ตารางที่ 5 ค่ามัธยฐานเลขคณิต และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความต้องการใช้
ภาษาอังกฤษทักษะการฟังในกิจกรรมต่าง ๆ ในชีวิตประจำวันและในงานอาชีพ
ของกลุ่มบุคคลสาขาอาชีพแพทย์

กิจกรรม	ความต้องการในชีวิตประจำวัน		ความต้องการในงานอาชีพ	
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.
บทสนทนา	2.52	1.48	3.80	1.66
บทสนทนาทางโทรศัพท์	1.91	1.30	2.81	1.72
คำสั่ง	1.62	1.11	2.99	1.92
ข่าว	3.77	1.95	3.58	1.79
การบรรยาย/บทความ	2.64	1.62	4.66	1.56
รายงาน	2.45	1.68	4.44	1.83
การประชุม	2.46	1.81	4.22	1.79
การอภิปราย/โต้เถียง	1.83	1.45	2.99	2.02
การสัมภาษณ์	1.84	1.34	2.69	1.72
เพลง	3.73	1.79	2.15	1.59
โฆษณา	2.67	1.52	2.47	1.64
ภาพยนตร์	3.87	1.61	2.70	1.67
รวม	2.63	1.11	3.12	1.39

จากตารางที่ 4 แสดงว่าความต้องการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ทักษะการฟัง ของกลุ่มบุคคลสาขาอาชีพแพทย์ มีแนวโน้มว่าโดยส่วนรวมอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย ($\bar{X} = 2.63$) แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายกิจกรรม พบว่า กลุ่มบุคคลสาขาอาชีพแพทย์ มีแนวโน้มว่าความต้องการใช้ภาษาอังกฤษทักษะการฟังมากที่สุดในกิจกรรม การฟังภาพยนตร์ แต่อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.87$) รองลงมาคือ การฟังข่าว และการฟังเพลง แต่มีความต้องการอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.77$ และ 3.73)

ส่วนความต้องการใช้ภาษาอังกฤษทักษะการฟังในงานอาชีพ ของกลุ่มบุคคลสาขาอาชีพแพทย์ โดยส่วนรวมมีแนวโน้มว่าอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย ($\bar{X} = 3.12$) แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายกิจกรรม พบว่า กลุ่มบุคคลสาขาอาชีพแพทย์ มีแนวโน้มว่าความต้องการใช้ภาษาอังกฤษทักษะการฟังมากที่สุดในกิจกรรม การฟังการบรรยาย/บทความ แต่อยู่ในระดับค่อนข้างมาก ($\bar{X} = 4.66$) รองลงมาคือ การฟังรายงาน และการฟังการประชุม แต่มีความต้องการอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 4.44$ และ 4.22)

ตารางที่ 6 ค่ามัธยฐานเลขคณิต และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความต้องการใช้ภาษาอังกฤษ
ทักษะการพูดในกิจกรรมต่าง ๆ ในชีวิตประจำวันและในงานอาชีพ ของกลุ่มบุคคล
สาขาอาชีพแพทย์

กิจกรรม	ความต้องการในชีวิตประจำวัน		ความต้องการในงานอาชีพ	
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.
สนทนา	2.57	1.55	3.90	1.49
สัมภาษณ์	1.73	1.38	2.68	1.64
โตวาที	1.55	1.26	1.86	1.47
อภิปราย/ประชุม	1.75	1.45	2.85	1.94
บรรยาย/สอน	1.94	1.63	3.50	2.04
เสนอบทความ	2.05	1.73	3.56	1.95
สุนทรพจน์	1.61	1.39	2.41	1.78
โต้ตอบเรื่องธุรกิจ	2.00	1.57	3.14	2.05
รวม	1.91	1.36	2.94	1.50

จากตารางที่ 6 แสดงว่าความต้องการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ทักษะการพูด ของกลุ่มบุคคลสาขาอาชีพแพทย์ มีแนวโน้มว่าโดยส่วนรวมแต่อยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 1.91$) แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายกิจกรรม พบว่ากลุ่มบุคคลสาขาอาชีพแพทย์ มีแนวโน้มว่าความต้องการใช้ภาษาอังกฤษทักษะการพูดมากที่สุดในกิจกรรม การพูดสนทนา แต่อยู่ในระดับค่อนข้างน้อย ($\bar{X} = 2.57$) รองลงมาคือ พูดเสนอบทความ และพูดโต้ตอบเรื่องธุรกิจ แต่มีความต้องการอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.05$ และ 2.00)

ส่วนความต้องการใช้ภาษาอังกฤษทักษะการพูด ในงานอาชีพ ของกลุ่มบุคคลสาขาอาชีพแพทย์ โดยส่วนรวมมีแนวโน้มว่าอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย ($\bar{X} = 2.94$) แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายกิจกรรม พบว่ากลุ่มบุคคลอาชีพแพทย์ มีแนวโน้มว่าความต้องการใช้ภาษาอังกฤษทักษะการพูดมากที่สุดในกิจกรรม พูดสนทนา แต่อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.90$) รองลงมาคือ พูดเสนอบทความ และพูดบรรยาย/สอน แต่มีความต้องการอยู่ในระดับปานกลางและระดับค่อนข้างน้อย ($\bar{X} = 3.56$ และ 3.50)

ตารางที่ 7 ค่ามัธยฐานเลขคณิต และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความต้องการใช้ภาษาอังกฤษ
ทักษะการอ่านในกิจกรรมต่าง ๆ ในชีวิตประจำวันและในงานอาชีพของกลุ่มบุคคล
สาขาอาชีพแพทย์

กิจกรรม	ความต้องการในชีวิตประจำวัน		ความต้องการในงานอาชีพ	
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.
ข่าว	4.23	1.59	4.48	1.80
ตำราเกี่ยวกับสาขางาน	3.79	2.25	5.79	1.37
บทความ	3.53	2.07	5.37	1.67
โฆษณา / ประกาศ	2.96	1.69	3.70	1.80
จดหมายธุรกิจ/ราชการ /ส่วนตัว	2.77	1.74	3.95	1.91
แบบสอบถาม	2.33	1.72	3.40	1.90
งานวิจัย	2.52	2.01	4.79	1.88
รายงาน	2.55	1.99	5.05	1.63
การเสนอข้อมูล	2.50	2.04	4.52	1.85
แผนภูมิ / ตาราง	2.46	1.88	4.46	1.95
คำแนะนำวิธีใช้และ คำสั่ง	3.28	1.88	4.66	1.59
คู่มือ	3.61	1.81	4.83	1.60
เอกสารการท่องเที่ยว	3.33	1.68	2.92	1.87
รายการอาหาร	2.85	1.66	2.50	1.79
เรื่องสั้น	3.00	1.89	2.68	2.03
นวนิยาย	2.80	1.86	2.21	1.81
แผ่นปลิว	2.60	1.60	3.07	1.93
โทรเลข / โทรสาร	2.49	1.77	3.17	2.11
บันทึกข้อความสั้น ๆ	2.42	1.64	3.36	2.01
รวม	2.92	1.56	3.99	1.51

จากตารางที่ 7 แสดงว่าความต้องการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ทักษะการอ่าน ของกลุ่มบุคคลสาขาอาชีพแพทย์ มีแนวโน้มว่าโดยส่วนรวมอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย ($\bar{X} = 2.92$) แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายกิจกรรม พบว่ากลุ่ม บุคคลสาขาอาชีพแพทย์ มีแนวโน้มว่าความต้องการใช้ภาษาอังกฤษทักษะการอ่านมากที่สุด ในกิจกรรม การอ่านข่าว แต่อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 4.23$). รองลงมาคือ อ่านตำราเกี่ยวกับสาขางาน และอ่านคู่มือ แต่มีความต้องการอยู่ในระดับปานกลาง ($X = 3.79$ และ 3.61)

ส่วนความต้องการใช้ภาษาอังกฤษทักษะการอ่าน ในงานอาชีพ ของกลุ่มบุคคลสาขาอาชีพแพทย์ โดยส่วนรวมมีแนวโน้มว่าอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.99$) แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายกิจกรรม พบว่ากลุ่มบุคคลสาขาอาชีพแพทย์ มีแนวโน้มว่าความต้องการใช้ภาษาอังกฤษทักษะการอ่านมากที่สุดในกิจกรรม การอ่านตำราเกี่ยวกับสาขางาน แต่อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 5.79$) รองลงมาคือ อ่านบทความ และอ่านรายงาน แต่มีความต้องการอยู่ในระดับค่อนข้างมาก ($\bar{X} = 5.37$ และ $\bar{X} = 5.05$)

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 8 ค่ามัธยเทศคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความต้องการใช้ภาษาอังกฤษ
ทักษะการเขียนในกิจกรรมต่าง ๆ ในชีวิตประจำวันและในงานอาชีพ ของกลุ่มบุคคล
สาขาอาชีพแพทย์

กิจกรรม	ความต้องการในชีวิตประจำวัน		ความต้องการในงานอาชีพ	
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.
รายงาน	2.15	1.78	4.85	1.90
บทความ	2.03	1.70	4.16	2.22
ตำรา	2.09	1.67	4.09	2.26
โครงการ	1.95	1.58	3.89	2.14
คำสั่ง	1.74	1.28	3.35	1.92
ประกาศ	1.68	1.27	2.94	2.00
บันทึกข้อความสั้น ๆ	2.08	1.41	3.48	2.01
จดหมายธุรกิจ	2.30	1.56	3.61	1.95
ราชการ/ส่วนตัว				
จดหมายเชิญทางสังคม	2.12	1.39	2.91	1.86
โทรเลข / โทรสาร	1.90	1.56	3.02	2.03
ระเบียบวาระ- การประชุม	1.70	1.35	2.71	1.97
รายงานการประชุม	1.66	1.34	2.81	1.94
คู่มือ คำแนะนำ	2.09	1.47	2.97	2.07
เอกสารการท่องเที่ยว	2.04	1.50	2.14	1.75
รวม	1.98	1.31	3.34	1.58

จากตารางที่ 8 แสดงว่าความต้องการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ทักษะการเขียน ของกลุ่มบุคคลสาขาอาชีพแพทย์ มีแนวโน้มว่าโดยส่วนรวมอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 1.98$) แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายกิจกรรม พบว่ากลุ่ม บุคคลอาชีพแพทย์ มีแนวโน้มว่าความต้องการใช้ภาษาอังกฤษทักษะการเขียนมากที่สุดในกิจกรรม การเขียนจดหมายธุรกิจ /ราชการ /ส่วนตัว แต่อยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.30$) รองลงมาคือ เขียนรายงาน และเขียนตำรา แต่มีความต้องการอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.15$ และ 2.09)

ส่วนปริมาณความต้องการใช้ภาษาอังกฤษทักษะการเขียน ในงานอาชีพ ของกลุ่มบุคคล อาชีพแพทย์ โดยส่วนรวมมีแนวโน้มอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย ($\bar{X} = 3.34$) แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายกิจกรรม พบว่ากลุ่มบุคคลอาชีพแพทย์ มีแนวโน้มว่าความต้องการใช้ภาษาอังกฤษทักษะการเขียนมากที่สุดในกิจกรรม การเขียนรายงาน แต่อยู่ในระดับค่อนข้างมาก ($\bar{X} = 4.85$) รองลงมาคือ เขียนบทความ และเขียนตำรา แต่มีความต้องการอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 4.16$ และ $\bar{X} = 4.09$)

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 9 ค่ามัธยฐานเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความต้องการใช้ภาษาอังกฤษ
ทักษะการแปลในกิจกรรมต่าง ๆ ในชีวิตประจำวันและในงานอาชีพ ของกลุ่มบุคคล
สาขาอาชีพแพทย์

กิจกรรม	ความต้องการในชีวิตประจำวัน		ความต้องการในงานอาชีพ	
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.
ตำราในสาขาวิชา	2.67	2.24	4.91	1.91
บทความ	2.65	2.15	4.63	1.99
รายงาน	2.46	2.02	4.49	1.98
งานวิจัย	2.39	2.00	4.46	1.95
ข่าวจากหนังสือพิมพ์	3.08	1.93	3.51	1.85
ข่าวจากโทรทัศน์	2.96	1.88	3.29	1.81
ภาพยนตร์	2.89	1.88	2.80	1.79
การสัมภาษณ์	1.86	1.64	2.52	1.77
คำแนะนำวิธีใช้และคำสั่ง	2.70	1.81	3.18	1.80
คู่มือ	2.62	1.93	3.77	1.93
สุนทรพจน์/ปาฐกถา	1.66	1.31	2.59	1.84
โฆษณา	2.30	1.61	2.44	1.62
เอกสารการท่องเที่ยว	2.35	1.61	2.08	1.58
โทรเลข/โทรสาร	1.77	1.38	2.20	1.73
จดหมาย	2.20	1.60	2.79	1.76
แผ่นปลิว	1.82	1.35	2.46	1.78
รายการอาหาร	1.90	1.50	2.11	1.67
บันทึกข้อความสั้น ๆ	2.09	1.44	2.71	1.78
รวม	2.30	1.39	3.12	1.39

จากตารางที่ 9 แสดงว่าความต้องการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ทักษะการแปล ของกลุ่มบุคคลสาขาอาชีพแพทย์ มีแนวโน้มว่าโดยส่วนรวมอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.30$) แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายกิจกรรม พบว่ากลุ่มบุคคลสาขาอาชีพแพทย์ มีแนวโน้มว่าความต้องการใช้ภาษาอังกฤษทักษะการแปลมากที่สุดในกิจกรรม การแปลข่าวจากหนังสือพิมพ์ แต่ในระดับค่อนข้างน้อย ($\bar{X} = 3.08$) รองลงมาคือ แปลข่าวจากโทรทัศน์ และ แปลภาพยนตร์ แต่มีความต้องการอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย ($\bar{X} = 2.96$ และ $\bar{X} = 2.89$)

ส่วนความต้องการใช้ภาษาอังกฤษทักษะการแปลในงานอาชีพ ของกลุ่มบุคคลสาขาอาชีพ แพทย์ โดยส่วนรวมมีแนวโน้มว่าอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย ($\bar{X} = 3.12$) แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายกิจกรรม พบว่ากลุ่มบุคคลสาขาอาชีพแพทย์ มีแนวโน้มว่าความต้องการใช้ภาษาอังกฤษทักษะการแปลมากที่สุดในกิจกรรม แปลตำราในสาขาวิชา แต่อยู่ในระดับค่อนข้างมาก ($\bar{X} = 4.91$) รองลงมาคือ แปลบทความ และแปลรายงาน แต่มีความต้องการอยู่ในระดับค่อนข้างมากและระดับปานกลาง ($\bar{X} = 4.63$ และ $\bar{X} = 4.49$)

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 10 ค่ามัธยผลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความต้องการใช้ภาษาอังกฤษ
ทักษะการฟังในกิจกรรมต่าง ๆ ในชีวิตประจำวันและในงานอาชีพ ของกลุ่มบุคคล
สาขาอาชีพวิศวกร

กิจกรรม	ความต้องการในชีวิตประจำวัน		ความต้องการในงานอาชีพ	
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.
บทสนทนา	2.24	1.57	3.99	1.73
บทสนทนาทางโทรศัพท์	1.99	1.37	3.48	1.79
คำสั่ง	1.67	1.26	2.98	1.81
ข่าว	3.16	1.54	3.55	1.65
การบรรยาย/บทความ	2.36	1.46	3.73	1.84
รายงาน	2.03	1.41	3.71	1.88
การประชุม	1.92	1.34	3.69	1.86
การอภิปราย/โต้เถียง	1.55	1.04	2.56	1.70
การสัมภาษณ์	1.68	1.10	2.57	1.65
เพลง	3.21	1.67	2.12	1.42
โฆษณา	2.42	1.37	2.32	1.47
ภาพยนตร์	3.43	1.67	2.26	1.40
รวม	2.30	1.03	2.65	1.45

จากตารางที่ 10 แสดงว่าความต้องการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ทักษะการฟัง ของกลุ่มบุคคลสาขาอาชีพ วิศวกร มีแนวโน้มว่าโดยส่วนรวมอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.30$) แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายกิจกรรม พบว่า กลุ่มบุคคลอาชีพสาขาอาชีพวิศวกรมีแนวโน้มว่าความต้องการใช้ภาษาอังกฤษทักษะการฟังมากที่สุดในกิจกรรม การฟังภาพยนตร์ แต่อยู่ในระดับค่อนข้างน้อย ($\bar{X} = 3.43$) รองลงมาคือ การฟังเพลง และการข่าว แต่มีความต้องการอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย ($\bar{X} = 3.21$ และ 3.16)

ส่วนความต้องการใช้ภาษาอังกฤษทักษะการฟังในงานอาชีพ ของกลุ่มบุคคลสาขาอาชีพ วิศวกร โดยส่วนรวมมีแนวโน้มอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย ($\bar{X} = 2.65$) แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายกิจกรรม พบว่ากลุ่มบุคคลอาชีพแพทย์ มีแนวโน้มความต้องการใช้ภาษาอังกฤษทักษะการฟังมากที่สุดในกิจกรรม การฟังบทสนทนา แต่อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.99$) รองลงมาคือ การฟังบรรยาย/บทความ และการฟังรายงาน แต่มีความต้องการอยู่ในระดับค่อนข้างมาก ($\bar{X} = 3.73$ และ 3.71)

ตารางที่ 11 ค่ามัธยฐานเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความต้องการใช้ภาษาอังกฤษ
ทักษะการพูดในกิจกรรมต่าง ๆ ในชีวิตประจำวันและในงานอาชีพ ของกลุ่มบุคคล
สาขาอาชีพวิศวกร

กิจกรรม	ความต้องการในชีวิตประจำวัน		ความต้องการในงานอาชีพ	
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.
สนทนา	2.10	1.34	3.92	1.75
สัมภาษณ์	1.56	.98	2.67	1.74
โตวาที่	1.33	.75	1.92	1.42
อภิปราย/ประชุม	1.50	.97	2.42	1.73
บรรยาย/สอน	1.58	1.09	2.52	1.77
เสนอบทความ	1.50	.99	2.57	1.85
สุนทรพจน์	1.39	.91	2.06	1.59
โต้ตอบเรื่องธุรกิจ	1.95	1.45	3.64	1.99
รวม	1.59	.88	2.67	1.47

จากตารางที่ 11 แสดงว่าความต้องการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ทักษะการพูด ของกลุ่มบุคคลสาขาอาชีพวิศวกร มีแนวโน้มว่าโดยส่วนรวมอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 1.59$) แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายกิจกรรม พบว่ากลุ่มบุคคลสาขาอาชีพวิศวกร มีแนวโน้มว่ามีความต้องการใช้ภาษาอังกฤษ ทักษะการพูดมากที่สุดในกิจกรรม การพูดสนทนา แต่อยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.10$) รองลงมาคือ พูดโต้ตอบเรื่องธุรกิจ และบรรยาย /สอน แต่มีความต้องการอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 1.95$ และ 1.58)

ส่วนความต้องการใช้ภาษาอังกฤษทักษะการพูด ในงานอาชีพ ของกลุ่มบุคคลสาขาอาชีพวิศวกร โดยส่วนรวมมีแนวโน้มอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย ($\bar{X} = 2.67$) แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายกิจกรรม พบว่ากลุ่มบุคคลสาขาอาชีพวิศวกร มีแนวโน้มว่ามีความต้องการใช้ภาษาอังกฤษทักษะการพูดมากที่สุดในกิจกรรม พูดสนทนา แต่อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.92$) รองลงมาคือ พูดโต้ตอบเรื่องธุรกิจ และพูดสัมภาษณ์ แต่มีความต้องการอยู่ในระดับปานกลาง และระดับค่อนข้างน้อย ($\bar{X} = 3.64$ และ 2.67)

ตารางที่ 12 ค่ามัชฌิมเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความต้องการใช้ภาษาอังกฤษ
ทักษะการอ่านในกิจกรรมต่าง ๆ ในชีวิตประจำวันและในงานอาชีพ ของกลุ่มบุคคล
สาขาอาชีพวิศวกร

กิจกรรม	ความต้องการในชีวิตประจำวัน		ความต้องการในงานอาชีพ		
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
ข่าว	3.57	1.70	4.04	1.78	
ตำราเกี่ยวกับสาขางาน	3.77	1.83	4.96	1.56	
บทความ	3.24	1.69	4.27	1.79	
โฆษณา/ประกาศ	2.98	1.62	3.61	1.88	
จดหมายธุรกิจ/ราชการ /ส่วนตัว	2.64	1.63	3.94	1.93	
แบบสอบถาม	2.11	1.37	3.01	1.76	
งานวิจัย	2.10	1.48	3.35	2.04	
รายงาน	2.24	1.55	3.87	1.90	
การเสนอข้อมูล	2.15	1.52	3.96	1.82	
แผนภูมิ/ตาราง	2.26	1.53	3.92	1.91	
คำแนะนำวิธีใช้และคำสั่ง คู่มือ	2.80	1.67	4.28	1.81	
เอกสารการท่องเที่ยว	3.20	1.67	4.55	1.67	
รายการอาหาร	2.91	1.52	2.71	1.68	
เรื่องสั้น	2.66	1.42	2.58	1.63	
นวนิยาย	2.35	1.55	2.08	1.44	
แผ่นปลิว	2.13	1.48	1.81	1.24	
โทรเลข/โทรสาร	2.37	1.42	2.69	1.67	
บันทึกข้อความสั้น ๆ	2.53	1.68	3.98	1.97	
รวม	2.46	1.61	3.64	1.85	
	รวม	2.67	1.34	3.51	1.49

จากตารางที่ 12 แสดงว่าปริมาณความต้องการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ทักษะการอ่าน ของกลุ่มบุคคลสาขาอาชีพวิศวกร มีแนวโน้มว่าโดยส่วนรวมอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย ($X = 2.67$) แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายกิจกรรม พบว่ากลุ่มบุคคลสาขาอาชีพวิศวกร มีแนวโน้มว่ามีความต้องการใช้ภาษาอังกฤษทักษะการอ่านมากที่สุดในกิจกรรม การอ่านตำราเกี่ยวกับสาขางาน แต่อยู่ในระดับปานกลาง ($X = 3.77$) รองลงมาคือ อ่านข่าว และอ่านบทความ แต่มีความต้องการอยู่ในระดับปานกลาง และระดับค่อนข้างน้อย ($X = 3.57$ และ 3.24)

ส่วนความต้องการใช้ภาษาอังกฤษทักษะการอ่าน ในงานอาชีพ ของกลุ่มบุคคลสาขาอาชีพวิศวกร โดยส่วนรวมมีแนวโน้มว่าอยู่ในระดับปานกลาง ($X = 3.51$) แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายกิจกรรม พบว่ากลุ่มบุคคลสาขาอาชีพ วิศวกร มีแนวโน้มว่ามีความต้องการใช้ภาษาอังกฤษทักษะการอ่านมากที่สุดในกิจกรรม อ่านตำราเกี่ยวกับสาขางาน แต่อยู่ในระดับค่อนข้างมาก ($X = 4.96$) รองลงมาคือ อ่านคู่มือ และอ่านคำแนะนำวิธีใช้และคำสั่ง แต่มีความต้องการอยู่ในระดับปานกลาง ($X = 4.55$ และ $X = 4.28$)

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 13 ค่ามัธยฐานเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความต้องการใช้ภาษาอังกฤษ
ทักษะการเขียนในกิจกรรมต่าง ๆ ในชีวิตประจำวันและในงานอาชีพ ของกลุ่มบุคคล
สาขาอาชีพวิศวกร

กิจกรรม	ความต้องการในชีวิตประจำวัน		ความต้องการในงานอาชีพ	
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.
รายงาน	1.85	1.36	3.64	1.90
บทความ	1.66	1.15	2.88	1.95
ตำรา	1.72	1.23	2.67	1.94
โครงการ	1.72	1.22	3.24	1.85
คำสั่ง	1.54	1.10	2.74	1.87
ประกาศ	1.52	1.09	2.49	1.83
บันทึกข้อความสั้น ๆ	1.87	1.31	3.33	1.91
จดหมายธุรกิจ	1.99	1.50	3.42	2.01
ราชการ/ส่วนตัว				
จดหมายเชิญทางสังคม	1.81	1.32	2.66	1.84
โทรเลข / โทรสาร	1.94	1.49	3.51	2.01
บันทึกข้อความสั้น ๆ	1.87	1.31	3.33	1.91
ระเบียบวาระการประชุม	1.65	1.23	2.93	1.94
รายงานการประชุม	1.63	1.21	2.98	1.89
คู่มือ คำแนะนำ	1.93	1.45	3.07	1.86
เอกสารการท่องเที่ยว	1.70	1.28	1.96	1.51
รวม	1.70	1.08	2.91	1.60

จากตารางที่ 13 แสดงว่าความต้องการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ทักษะการเขียน ของกลุ่มบุคคลสาขาอาชีพวิศวกร มีแนวโน้มว่าโดยส่วนรวมอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 1.70$) แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายกิจกรรม พบว่า กลุ่มบุคคลสาขาอาชีพวิศวกร มีแนวโน้มว่ามีความต้องการใช้ภาษาอังกฤษ ทักษะการเขียนมากที่สุดในกิจกรรม การเขียนจดหมายธุรกิจ /ราชการ /ส่วนตัว แต่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 1.99$) รองลงมาคือ เขียนโทรเลข /โทรสาร และคู่มือ คำแนะนำ แต่มีความต้องการอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 1.94$ และ 1.93)

ส่วนความต้องการใช้ภาษาอังกฤษทักษะการเขียน ในงานอาชีพของกลุ่มบุคคลสาขาอาชีพวิศวกร โดยส่วนรวมมีแนวโน้มว่าอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย ($\bar{X} = 2.91$) แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายกิจกรรม พบว่ากลุ่มบุคคลสาขาอาชีพวิศวกร มีแนวโน้มว่ามีความต้องการใช้ภาษาอังกฤษทักษะการเขียนมากที่สุดในกิจกรรม เขียนรายงาน แต่อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.64$) รองลงมาคือ โทรเลข/โทรสาร และเขียนจดหมายธุรกิจ/ราชการ/ส่วนตัว แต่มีความต้องการอยู่ในระดับปานกลางและระดับค่อนข้างน้อย ($\bar{X} = 3.51$ และ $\bar{X} = 3.42$)

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 14 ค่ามัธยฐานเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความต้องการใช้ภาษาอังกฤษ
ทักษะการแปลในกิจกรรมต่าง ๆ ในชีวิตประจำวันและในงานอาชีพ ของกลุ่มบุคคล
สาขาอาชีพวิศวกร

กิจกรรม	ความต้องการในชีวิตประจำวัน		ความต้องการในงานอาชีพ	
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.
ตำราในสาขาวิชา	2.10	1.47	3.59	1.81
บทความ	1.80	1.26	3.17	1.84
รายงาน	1.74	1.10	3.35	1.83
งานวิจัย	1.55	1.00	2.92	1.83
ข่าวจากหนังสือพิมพ์	2.24	1.53	2.81	1.83
ข่าวจากโทรทัศน์	2.14	1.48	2.54	1.79
ภาพยนตร์	2.19	1.47	2.20	1.52
การสัมภาษณ์	1.53	1.03	2.18	1.61
คำแนะนำวิธีใช้และ คำสั่ง	2.01	1.37	3.07	1.89
คู่มือ	2.25	1.41	3.39	1.95
สุนทรพจน์/ปาฐกถา	1.37	.81	2.09	1.67
โฆษณา	1.74	1.12	2.16	1.52
เอกสารการท่องเที่ยว	1.87	1.29	1.96	1.42
โทรเลข/โทรสาร	1.70	1.15	2.94	1.88
จดหมาย	1.80	1.22	2.86	1.83
แผ่นปลิว	1.58	.96	2.42	1.75
รายการอาหาร	1.74	1.12	2.03	1.41
บันทึกข้อความสั้น ๆ	1.74	1.13	2.61	1.79
รวม	1.74	.90	2.65	1.45

จากตารางที่ 14 แสดงว่าความต้องการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ทักษะการแปล ของกลุ่มบุคคลสาขาอาชีพวิศวกร มีแนวโน้มว่าโดยส่วนรวมอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 1.74$) แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายกิจกรรม พบว่ากลุ่มบุคคลสาขาอาชีพวิศวกร มีแนวโน้มว่ามีความต้องการใช้ภาษาอังกฤษ ทักษะการแปลมากที่สุดในกิจกรรม การแปลคู่มือ แต่อยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.25$) รองลงมาคือ แปลข่าวจากหนังสือพิมพ์ และแปลภาพยนตร์ แต่มีความต้องการอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.24$ และ $\bar{X} = 2.19$)

ส่วนความต้องการใช้ภาษาอังกฤษทักษะการแปลในงานอาชีพ ของกลุ่มบุคคลสาขาอาชีพวิศวกร โดยส่วนรวมมีแนวโน้มว่าอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย ($\bar{X} = 2.65$) แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายกิจกรรม พบว่ากลุ่มบุคคลสาขาอาชีพวิศวกร มีแนวโน้มว่ามีความต้องการใช้ภาษาอังกฤษทักษะการแปลมากที่สุด ในกิจกรรม แปลคำราในสาขาวิชา แต่อยู่ในระดับค่อนข้างน้อย ($\bar{X} = 3.59$) รองลงมาคือ แปลคู่มือ และแปลรายงาน แต่มีความต้องการอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย ($\bar{X} = 3.39$ และ $\bar{X} = 3.35$)

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 15 ค่ามัธยเทศคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความต้องการใช้ภาษาอังกฤษ
ทักษะการฟังในกิจกรรมต่าง ๆ ในชีวิตประจำวันและในงานอาชีพ ของกลุ่มบุคคล
สาขาอาชีพอาจารย์

กิจกรรม	ความต้องการในชีวิตประจำวัน		ความต้องการในงานอาชีพ	
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.
บทสนทนา	2.58	1.71	3.73	1.92
บทสนทนาทางโทรศัพท์	2.21	1.50	2.73	1.73
คำสั่ง	1.84	1.34	2.63	1.79
ข่าว	3.62	1.77	3.30	1.83
การบรรยาย/บทความ	2.64	1.69	3.79	1.74
รายงาน	2.12	1.55	3.26	1.83
การประชุม	2.00	1.47	3.26	1.88
การอภิปราย/โต้เถียง	1.70	1.15	2.40	1.67
การสัมภาษณ์	1.97	1.56	2.49	1.79
เพลง	4.01	1.85	2.39	1.72
โฆษณา	2.87	1.82	2.30	1.62
ภาพยนตร์	3.98	1.89	2.75	1.84
รวม	2.63	1.24	2.82	1.55

จากตารางที่ 15 แสดงว่าความต้องการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันทักษะการฟัง ของกลุ่มบุคคลสาขาอาชีพอาจารย์ มีแนวโน้มว่าโดยส่วนรวมอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย ($\bar{X} = 2.63$) แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายกิจกรรม พบว่า กลุ่มบุคคลสาขาอาชีพอาจารย์ มีแนวโน้มว่ามีความต้องการใช้ภาษาอังกฤษทักษะการฟังมากที่สุดในกิจกรรม การฟังเพลง แต่อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 4.01$) รองลงมาคือ การฟังภาพยนตร์ และการฟังข่าว แต่มีความต้องการอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.98$ และ 3.62)

ส่วนความต้องการใช้ภาษาอังกฤษทักษะการฟังในงานอาชีพ ของกลุ่มบุคคลสาขาอาชีพอาจารย์ โดยส่วนรวมมีแนวโน้มว่าอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย ($\bar{X} = 2.82$) แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายกิจกรรม พบว่ากลุ่มบุคคลสาขาอาชีพอาจารย์ มีแนวโน้มว่ามีความต้องการใช้ภาษาอังกฤษทักษะการฟังมากที่สุดในกิจกรรม การฟังการบรรยาย/บทความ แต่อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.79$) รองลงมาคือ การฟังบทสนทนา และการฟังข่าว แต่มีความต้องการอยู่ในระดับปานกลาง และค่อนข้างน้อย ($\bar{X} = 3.73$ และ 3.30)

ตารางที่ 16 ค่ามัธยผลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความต้องการใช้ภาษาอังกฤษ
ทักษะการพูดในกิจกรรมต่าง ๆ ในชีวิตประจำวันและในงานอาชีพ ของกลุ่มบุคคล
สาขาอาชีพอาจารย์

กิจกรรม	ความต้องการในชีวิตประจำวัน		ความต้องการในงานอาชีพ	
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.
สนทนา	2.76	1.78	3.71	1.88
สัมภาษณ์	1.80	1.36	2.52	1.69
โตวาที่	1.43	1.01	1.69	1.23
อภิปราย/ประชุม	1.58	1.13	2.26	1.63
บรรยาย/สอน	2.28	1.83	3.71	2.05
เสนอบทความ	1.81	1.46	2.71	1.99
สุนทรพจน์	1.47	1.05	1.86	1.45
โต้ตอบเรื่องธุรกิจ	1.98	1.54	2.50	1.82
รวม	1.89	1.16	2.60	1.39

จากตารางที่ 16 แสดงว่าความต้องการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ทักษะการพูด ของกลุ่มบุคคลสาขาอาชีพอาจารย์ มีแนวโน้มว่าโดยส่วนรวมอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 1.89$) แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายกิจกรรม พบว่ากลุ่มบุคคลสาขาอาชีพอาจารย์ มีแนวโน้มว่ามีความต้องการใช้ภาษาอังกฤษ ทักษะการพูดมากที่สุดในกิจกรรม การพูดสนทนา แต่ในระดับค่อนข้างน้อย ($\bar{X} = 2.76$) รองลงมาคือ พูดบรรยาย/สอน และพูดโต้ตอบเรื่องธุรกิจ แต่มีความต้องการอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.28$ และ 1.98)

ส่วนปริมาณความต้องการใช้ภาษาอังกฤษทักษะการพูด ในงานอาชีพ ของกลุ่มบุคคลสาขาอาชีพอาจารย์ โดยส่วนรวมอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย ($\bar{X} = 2.60$) แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายกิจกรรม พบว่ากลุ่มบุคคลสาขาอาชีพอาจารย์ มีความต้องการใช้ภาษาอังกฤษทักษะการพูดมากที่สุดในกิจกรรม พูดสนทนา และ พูดบรรยาย/สอน อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.71$) รองลงมาคือ พูดเสนอบทความ และพูดสัมภาษณ์ ซึ่งมีความต้องการอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย ($\bar{X} = 2.71$ และ 2.52)

ตารางที่ 17 ค่ามัธยฐานเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความต้องการใช้ภาษาอังกฤษ
ทักษะการอ่านในกิจกรรมต่าง ๆ ในชีวิตประจำวันและในงานอาชีพ ของกลุ่มบุคคล
สาขาอาชีพอาจารย์

กิจกรรม	ความต้องการในชีวิตประจำวัน		ความต้องการในงานอาชีพ	
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.
ข่าว	3.99	1.93	4.16	1.91
ตำราเกี่ยวกับสาขางาน	4.19	2.21	5.29	1.85
บทความ	3.90	2.07	4.88	1.88
โฆษณา/ประกาศ	3.44	1.93	3.65	1.96
จุดหมายธุรกิจ/ราชการ /ส่วนตัว	3.10	1.94	3.41	2.02
แบบสอบถาม	2.25	1.71	2.84	1.97
งานวิจัย	2.71	1.97	3.74	2.14
รายงาน	2.72	1.86	3.73	2.03
การเสนอข้อมูล	2.44	1.87	3.48	2.08
แผนภูมิ/ตาราง	2.65	2.01	3.70	2.05
คำแนะนำวิธีใช้และคำสั่ง	3.40	1.97	3.96	2.01
คู่มือ	3.44	2.02	4.03	2.07
เอกสารการท่องเที่ยว	3.50	1.88	2.84	1.93
รายการอาหาร	3.29	1.86	2.52	1.81
เรื่องสั้น	3.09	2.02	2.79	1.96
นวนิยาย	2.82	1.92	2.44	1.82
แผ่นปลิว	2.65	1.69	2.74	1.77
โทรเลข/โทรสาร	2.55	1.87	3.03	1.98
บันทึกข้อความสั้น ๆ	2.72	1.94	3.14	2.02
รวม	3.01	1.80	3.59	1.79

จากตารางที่ 17 แสดงว่าความต้องการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ทักษะการอ่าน ของกลุ่มบุคคลสาขาอาชีพอาจารย์ มีแนวโน้มว่าโดยส่วนรวมอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย ($\bar{X} = 3.01$) แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายกิจกรรม พบว่ากลุ่ม บุคคลสาขาอาชีพอาจารย์ มีแนวโน้มว่ามีความต้องการใช้ภาษาอังกฤษทักษะการอ่านมากที่สุดในกิจกรรม การอ่านตำราเกี่ยวกับสาขางาน แต่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 4.19$) รองลงมาคือ อ่านข่าว และอ่านบทความ แต่มีความต้องการอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.99$ และ 3.91)

ส่วนความต้องการใช้ภาษาอังกฤษทักษะการอ่านในงานอาชีพ ของกลุ่มบุคคลสาขาอาชีพอาจารย์ โดยส่วนรวมมีแนวโน้มว่าอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.59$) แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายกิจกรรม พบว่ากลุ่มบุคคลสาขาอาชีพอาจารย์ มีแนวโน้มว่ามีความต้องการใช้ภาษาอังกฤษทักษะการอ่านมากที่สุดในกิจกรรม อ่านตำราเกี่ยวกับสาขางาน แต่อยู่ในระดับค่อนข้างมาก ($\bar{X} = 5.29$) รองลงมาคือ อ่านบทความ และข่าว แต่มีความต้องการอยู่ในระดับค่อนข้างมาก และระดับปานกลาง ($\bar{X} = 4.88$ และ $\bar{X} = 4.16$)

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 18 ค่ามัธยิมเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความต้องการใช้ภาษาอังกฤษ
ทักษะการเขียนในกิจกรรมต่าง ๆ ในชีวิตประจำวันและในงานอาชีพ ของกลุ่มบุคคล
สาขาอาชีพอาจารย์

กิจกรรม	ความต้องการในชีวิตประจำวัน		ความต้องการในงานอาชีพ	
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.
รายงาน	2.20	1.79	3.32	2.11
บทความ	2.10	1.70	3.31	2.15
ตำรา	1.98	1.58	3.27	2.17
โครงการ	1.88	1.57	3.01	2.15
คำสั่ง	1.70	1.32	2.67	1.90
ประกาศ	1.72	1.34	2.51	1.88
บันทึกข้อความสั้น ๆ	2.24	1.67	2.86	1.97
จดหมายธุรกิจ	2.67	1.83	3.15	2.00
ราชการ/ส่วนตัว				
จดหมายเชิญทางสังคม	2.09	1.54	2.45	1.78
โทรเลข / โทรสาร	1.98	1.57	2.54	1.91
ระเบียบวาระการประชุม	1.55	1.10	2.22	1.72
รายงานการประชุม	1.58	1.18	2.16	1.76
คู่มือ 'คำแนะนำ	2.05	1.65	2.81	2.00
เอกสารการท่องเที่ยว	1.84	1.48	2.09	1.70
รวม	1.97	1.24	2.72	1.69

จากตารางที่ 18 แสดงว่าความต้องการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ทักษะการเขียน ของกลุ่มบุคคลสาขาอาชีพอาจารย์ มีแนวโน้มว่าโดยส่วนรวมอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 1.97$) แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายกิจกรรม พบว่า กลุ่มบุคคลสาขาอาชีพอาจารย์ มีแนวโน้มว่ามีความต้องการใช้ภาษาอังกฤษ ทักษะการเขียนมากที่สุดในกิจกรรม การเขียนจดหมายธุรกิจ /ราชการ /ส่วนตัว แต่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.67$) รองลงมาคือ เขียนบันทึกข้อความสั้น ๆ และเขียนรายงาน แต่มีความต้องการอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.24$ และ $\bar{X} = 2.20$)

ส่วนความต้องการใช้ภาษาอังกฤษทักษะการเขียนในงานอาชีพ ของกลุ่มบุคคลสาขาอาชีพอาจารย์ โดยส่วนรวมมีแนวโน้มว่าอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย ($\bar{X} = 2.72$) แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายกิจกรรม พบว่ากลุ่มบุคคลสาขาอาชีพอาจารย์ มีแนวโน้มว่ามีความต้องการใช้ภาษาอังกฤษทักษะการเขียนมากที่สุดในกิจกรรม การเขียนรายงาน แต่ในระดับค่อนข้างน้อย ($\bar{X} = 3.32$) รองลงมาคือ เขียนบทความ และเขียนตำรา แต่มีความต้องการอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย ($\bar{X} = 3.31$ และ $\bar{X} = 3.27$)

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 19 ค่ามัธยฐานเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความต้องการใช้ภาษาอังกฤษ
ทักษะการแปลในกิจกรรมต่าง ๆ ในชีวิตประจำวันและในงานอาชีพ ของกลุ่มบุคคล
สาขาอาชีพอาจารย์

กิจกรรม	ความต้องการในชีวิตประจำวัน		ความต้องการในงานอาชีพ	
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.
ตำราในสาขาวิชา	2.90	2.12	4.39	2.12
บทความ	2.83	2.01	4.06	2.06
รายงาน	2.52	1.88	3.52	2.03
งานวิจัย	2.36	1.82	3.51	2.20
ข่าวจากหนังสือพิมพ์	2.85	1.98	3.13	2.01
ข่าวจากโทรทัศน์	2.66	2.00	2.82	2.03
ภาพยนตร์	2.65	2.00	2.49	1.86
การสัมภาษณ์	1.85	1.44	2.21	1.65
คำแนะนำวิธีใช้และคำสั่ง	2.48	1.88	3.08	2.03
คู่มือ	2.41	1.88	3.18	2.02
สูตรพจน์/ปาฐกถา	1.75	1.40	2.03	1.49
โฆษณา	2.12	1.64	2.31	1.75
เอกสารการท่องเที่ยว	2.34	1.68	2.20	1.66
โทรเลข/โทรสาร	1.98	1.59	2.26	1.70
จดหมาย	2.39	1.84	2.70	1.91
แผ่นปลิว	1.96	1.53	2.09	1.56
รายการอาหาร	2.24	1.68	2.06	1.55
บันทึกข้อความสั้น ๆ	2.13	1.74	2.26	1.71
รวม	2.37	1.54	2.82	1.55

จากตารางที่ 19 แสดงว่าความต้องการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ทักษะการแปล ของกลุ่มบุคคลสาขาอาชีพอาจารย์ มีแนวโน้มโดยส่วนรวมอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.37$) แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายกิจกรรม พบว่า กลุ่มบุคคลสาขาอาชีพอาจารย์ มีแนวโน้มว่ามีความต้องการใช้ภาษาอังกฤษทักษะการแปลมากที่สุด ในกิจกรรม การแปลตำราในสาขาวิชา แต่ในระดับค่อนข้างน้อย ($\bar{X} = 2.90$) รองลงมาคือ แปลข่าวจากหนังสือพิมพ์ และแปลบทความ แต่มีความต้องการอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย ($\bar{X} = 2.85$ และ $\bar{X} = 2.83$)

ส่วนความต้องการใช้ภาษาอังกฤษทักษะการแปลในงานอาชีพ ของกลุ่มบุคคลสาขาอาชีพอาจารย์ โดยส่วนรวมอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย ($\bar{X} = 2.82$) แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายกิจกรรม พบว่ากลุ่มบุคคลสาขาอาชีพอาจารย์ มีแนวโน้มว่ามีความต้องการใช้ภาษาอังกฤษทักษะการแปลมากที่สุด ในกิจกรรมการแปลตำราในสาขาวิชา แต่อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 4.39$) รองลงมาคือ แปลบทความ และแปลรายงาน แต่มีความต้องการอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 4.06$ และ $\bar{X} = 3.52$)

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 20 ค่ามัธยฐานเลขคณิต และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความต้องการใช้
ภาษาอังกฤษทักษะการฟังในกิจกรรมต่าง ๆ ในชีวิตประจำวันและในงานอาชีพ
ของกลุ่มบุคคลสาขาอาชีพการธนาคาร

กิจกรรม	ความต้องการในชีวิตประจำวัน		ความต้องการในงานอาชีพ	
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.
บทสนทนา	2.16	1.56	3.90	1.87
บทสนทนาทางโทรศัพท์	1.71	1.22	2.73	1.73
คำสั่ง	1.48	1.07	2.46	1.73
ข่าว	2.77	1.82	2.90	1.84
การบรรยาย/บทความ	2.05	1.35	2.73	1.95
รายงาน	1.72	1.29	2.87	1.85
การประชุม	1.62	1.25	2.60	2.00
การอภิปราย/โต้วาที	1.49	1.01	1.95	1.36
การสัมภาษณ์	1.72	1.33	2.35	1.64
เพลง	4.05	1.90	2.42	1.73
โฆษณา	2.97	1.83	2.40	1.80
ภาพยนตร์	4.05	1.91	2.52	1.91
รวม	2.30	1.05	2.28	1.48

จากตารางที่ 20 แสดงว่าความต้องการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ทักษะการฟัง ของกลุ่มบุคคลสาขาอาชีพการธนาคาร มีแนวโน้มว่าโดยส่วนรวมอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.30$) แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายกิจกรรม พบว่า กลุ่มบุคคลสาขาอาชีพการธนาคาร มีแนวโน้มว่ามีความต้องการใช้ภาษาอังกฤษทักษะการฟังมากที่สุดในกิจกรรม การฟังเพลง และการฟังภาพยนตร์ แต่อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 4.05$) รองลงมาคือ การโฆษณา และการฟังข่าว แต่มีความต้องการอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย ($\bar{X} = 2.97$ และ 2.77)

ส่วนความต้องการใช้ภาษาอังกฤษทักษะการฟังในงานอาชีพ ของกลุ่มบุคคลสาขาอาชีพ การธนาคาร โดยส่วนรวมมีแนวโน้มว่าอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.28$) แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายกิจกรรม พบว่ากลุ่มบุคคลสาขาอาชีพการธนาคาร มีแนวโน้มว่ามีความต้องการใช้ภาษาอังกฤษทักษะการฟังมากที่สุดในกิจกรรม การฟังสนทนา แต่อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.90$) รองลงมาคือ การฟังข่าวและการฟังรายงาน แต่มีความต้องการอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย ($\bar{X} = 2.90$ และ 2.87)

ตารางที่ 21 คำขั้วนิยมเลขคณิต และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความถี่การใช้
ภาษาอังกฤษทักษะการพูดในกิจกรรมต่าง ๆ ในชีวิตประจำวันและในงานอาชีพ
ของกลุ่มบุคคลสาขาอาชีพการธนาคาร

กิจกรรม	ความต้องการในชีวิตประจำวัน		ความต้องการในงานอาชีพ	
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.
สนทนา	2.22	1.52	3.68	1.89
สัมภาษณ์	1.64	1.13	2.19	1.75
โตวาที	1.35	.86	1.52	1.10
อภิปราย/ประชุม	1.39	.99	1.59	1.19
บรรยาย/สอน	1.52	1.14	1.84	1.48
เสนอบทความ	1.48	1.01	1.79	1.42
สุนทรพจน์	1.33	.87	1.51	1.07
โต้ตอบเรื่องธุรกิจ	1.76	1.24	3.13	2.07
รวม	1.60	.97	2.17	1.23

จากตารางที่ 21 แสดงว่าความถี่การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ทักษะการพูด ของกลุ่มบุคคลสาขาอาชีพการธนาคาร มีแนวโน้มว่าโดยส่วนรวมอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 1.60$) แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายกิจกรรม พบว่ากลุ่มบุคคลสาขาอาชีพการธนาคาร มีแนวโน้มว่ามีความถี่การใช้ภาษาอังกฤษทักษะการพูดมากที่สุดในกิจกรรม การพูดสนทนา แต่อยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.22$) รองลงมาคือ พูดโต้ตอบเรื่องธุรกิจ และพูดสัมภาษณ์ แต่มีความถี่การใช้ภาษาอังกฤษอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 1.76$ และ 1.64)

ส่วนความถี่การใช้ภาษาอังกฤษทักษะการพูด ในงานอาชีพ ของกลุ่มบุคคลสาขาอาชีพ การธนาคาร โดยส่วนรวมมีแนวโน้มว่าอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.17$) แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายกิจกรรม พบว่ากลุ่มบุคคลสาขาอาชีพการธนาคาร มีแนวโน้มว่ามีความถี่การใช้ภาษาอังกฤษทักษะการพูดมากที่สุดในกิจกรรม พูดสนทนา แต่อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.68$) รองลงมาคือ พูดโต้ตอบเรื่องธุรกิจ และ พูดสัมภาษณ์ แต่มีความถี่การใช้ภาษาอังกฤษอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย และระดับน้อย ($\bar{X} = 3.13$ และ 2.19)

ตารางที่ 22 ค่ามัธยฐานเลขคณิต และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความถี่
ภาษาอังกฤษทักษะการอ่านในกิจกรรมต่าง ๆ ในชีวิตประจำวันและในงานอาชีพ
ของกลุ่มบุคคลสาขาอาชีพการธนาคาร

กิจกรรม	ความต้องการในชีวิตประจำวัน		ความต้องการในงานอาชีพ	
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.
ข่าว	2.91	1.77	3.43	1.94
ตำราเกี่ยวกับสาขางาน	2.76	2.04	3.73	2.12
บทความ	2.64	1.76	2.89	2.06
โฆษณา/ประกาศ	2.98	1.58	2.93	1.83
จดหมายธุรกิจ/ราชการ /ส่วนตัว	2.03	1.53	3.03	2.12
แบบสอบถาม	1.92	1.28	2.55	1.80
งานวิจัย	1.76	1.34	2.27	1.71
รายงาน	1.77	1.37	2.80	2.10
การเสนอข้อมูล	1.88	1.45	2.67	1.97
แผนภูมิ/ตาราง	1.54	1.01	2.38	1.90
คำแนะนำวิธีใช้และคำสั่ง	2.62	1.76	3.31	2.17
คู่มือ	2.63	1.75	3.18	2.21
เอกสารการท่องเที่ยว	2.95	1.74	2.41	1.94
รายการอาหาร	3.13	1.82	2.35	1.68
เรื่องสั้น	2.25	1.55	1.75	1.30
นวนิยาย	2.02	1.29	1.62	1.10
แผ่นปลิว	2.51	1.57	2.52	1.63
โทรเลข/โทรสาร	2.16	1.56	3.49	1.99
บันทึกข้อความสั้น ๆ	2.36	1.65	3.18	1.98
รวม	2.03	1.03	2.18	1.23

จากตารางที่ 22 แสดงว่าความต้องการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ทักษะการอ่าน ของกลุ่มบุคคลสาขาอาชีพการธนาคาร มีแนวโน้มว่าโดยส่วนรวมอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.03$) แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายกิจกรรม พบว่า กลุ่มบุคคลสาขาอาชีพการธนาคาร มีแนวโน้มว่ามีความต้องการใช้ภาษาอังกฤษทักษะการอ่านมากที่สุดในกิจกรรม การอ่านรายการอาหาร แต่อยู่ในระดับค่อนข้างน้อย ($\bar{X} = 3.13$) รองลงมาคือ โฆษณา /ประกาศ และอ่านเอกสารการท่องเที่ยว แต่มีความต้องการอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย ($\bar{X} = 2.98$ และ 2.95)

ส่วนความต้องการใช้ภาษาอังกฤษทักษะการอ่านในงานอาชีพ ของกลุ่มบุคคลสาขาอาชีพการธนาคาร โดยส่วนรวมมีแนวโน้มว่าอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.18$) แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายกิจกรรม พบว่ากลุ่มบุคคลสาขาอาชีพการธนาคาร มีแนวโน้มว่ามีความต้องการใช้ภาษาอังกฤษทักษะการอ่านมากที่สุดในกิจกรรม การอ่านคำร่าเกี่ยวกับสาขางาน แต่ อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.73$) รองลงมาคือ อ่านโทรเลข /โทรสาร และอ่านข่าว แต่มีความต้องการอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย ($\bar{X} = 3.49$ และ $\bar{X} = 3.43$)

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 23 ค่ามัธยฐานเลขคณิต และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความต้องการใช้
ภาษาอังกฤษทักษะการเขียนในกิจกรรมต่าง ๆ ในชีวิตประจำวันและในงานอาชีพ
ของกลุ่มบุคคลสาขาอาชีพการธนาคาร

กิจกรรม	ความต้องการในชีวิตประจำวัน		ความต้องการในงานอาชีพ	
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.
รายงาน	1.67	1.26	2.88	1.93
บทความ	1.55	1.25	2.22	1.73
ตำรา	1.61	1.18	2.11	1.58
โครงการ	1.52	1.18	2.31	1.65
คำสั่ง	1.40	.97	2.22	1.67
ประกาศ	1.53	1.05	2.13	1.43
บันทึกข้อความสั้น ๆ	1.81	1.30	2.69	1.79
จดหมายธุรกิจ ราชการ/ส่วนตัว	1.58	1.15	2.44	1.94
จดหมายเชิญทางสังคม	1.50	1.05	2.05	1.48
โทรเลข / โทรสาร	1.56	1.05	2.76	2.05
ระเบียบวาระการประชุม	1.32	.95	2.05	1.62
รายงานการประชุม	1.35	.99	1.84	1.43
คู่มือ คำแนะนำ	1.81	1.38	2.23	1.64
เอกสารการท่องเที่ยว	1.97	1.65	2.00	1.55
รวม	1.60	.99	2.25	1.42

จากตารางที่ 23 แสดงว่าความต้องการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ทักษะการเขียน ของกลุ่มบุคคลสาขาอาชีพการธนาคาร มีแนวโน้มว่าโดยส่วนรวมอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 1.60$) แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายกิจกรรม พบว่ากลุ่ม บุคคลสาขาอาชีพการธนาคาร มีแนวโน้มว่ามีความต้องการใช้ภาษาอังกฤษทักษะการเขียนมากที่สุดในกิจกรรม การเขียนเอกสารการท่องเที่ยว แต่อยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 1.97$) รองลงมาคือ เขียนคู่มือ คำแนะนำ และ เขียนบันทึกข้อความสั้น ๆ แต่มีความต้องการอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 1.81$)

ส่วนความต้องการใช้ภาษาอังกฤษทักษะการเขียน ในงานอาชีพ ของกลุ่มบุคคลสาขาอาชีพ การธนาคาร โดยส่วนรวมมีแนวโน้มว่าอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.25$) แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายกิจกรรม พบว่ากลุ่มบุคคลสาขาอาชีพการธนาคาร มีแนวโน้มว่ามีความต้องการใช้ภาษาอังกฤษทักษะการเขียนมากที่สุดในกิจกรรม เขียนรายงาน แต่อยู่ในระดับค่อนข้างน้อย ($\bar{X} = 2.88$) รองลงมาคือ เขียนโทรเลข / โทรสาร และเขียนบันทึกข้อความสั้น ๆ แต่มีความต้องการอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย ($\bar{X} = 2.76$ และ $\bar{X} = 2.69$)

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 24 ค่ามัชฌิมเลขคณิต และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความต้องการใช้
ภาษาอังกฤษทักษะการแปลในกิจกรรมต่าง ๆ ในชีวิตประจำวันและในงานอาชีพ
ของกลุ่มบุคคลสาขาอาชีพการธนาคาร

กิจกรรม	ความต้องการในชีวิตประจำวัน		ความต้องการในงานอาชีพ	
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.
ตำราในสาขาวิชา	2.27	1.77	3.08	2.13
บทความ	2.08	1.56	2.64	1.98
รายงาน	1.76	1.41	2.69	1.97
งานวิจัย	1.65	1.38	2.27	1.80
ข่าวจากหนังสือพิมพ์	2.78	1.80	2.68	1.89
ข่าวจากโทรทัศน์	3.06	2.02	2.44	1.73
ภาพยนตร์	3.27	2.00	2.24	1.72
การสัมภาษณ์	1.92	1.59	2.09	1.72
คำแนะนำวิธีใช้และคำสั่ง	2.59	1.75	2.68	2.05
คู่มือ	2.44	1.74	2.94	2.15
สุนทรพจน์/ปาฐกถา	1.58	1.33	1.56	1.18
โฆษณา	2.27	1.63	2.05	1.63
เอกสารการท่องเที่ยว	2.42	1.70	1.95	1.50
โทรเลข/โทรสาร	1.71	1.46	2.33	1.88
จดหมาย	1.82	1.63	2.72	2.08
แผ่นปลิว	2.05	1.63	2.17	1.69
รายการอาหาร	2.63	1.79	2.16	1.64
บันทึกข้อความสั้น ๆ	2.16	1.70	2.48	1.80
รวม	2.23	1.41	2.28	1.48

จากตารางที่ 24 แสดงว่าความต้องการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ทักษะการแปล ของกลุ่มบุคคลสาขาอาชีพการธนาคาร มีแนวโน้มว่าโดยส่วนรวมอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.23$) แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายกิจกรรม พบว่ากลุ่มบุคคลสาขาอาชีพการธนาคาร มีแนวโน้มว่ามีความต้องการใช้ภาษาอังกฤษทักษะการแปลมากที่สุดในกิจกรรม การแปลภาพยนตร์ แต่อยู่ในระดับค่อนข้างน้อย ($\bar{X} = 3.27$) รองลงมาคือ แปลข่าวจากโทรทัศน์ และ แปลข่าวจากหนังสือพิมพ์ แต่มีความต้องการอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย ($\bar{X} = 3.06$ และ $\bar{X} = 2.78$)

ส่วนความต้องการใช้ภาษาอังกฤษทักษะการแปลในงานอาชีพ ของกลุ่มบุคคลสาขาอาชีพ การธนาคาร โดยส่วนรวมมีแนวโน้มว่าอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.28$) แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายกิจกรรม พบว่ากลุ่มบุคคลอาชีพสาขาการธนาคาร มีแนวโน้มว่าความต้องการใช้ภาษาอังกฤษทักษะการแปลมากที่สุดในกิจกรรม แปลตำราในสาขาวิชา แต่อยู่ในระดับค่อนข้างน้อย ($\bar{X} = 3.08$) รองลงมาคือ คู่มือ และแปลจดหมาย แต่มีความต้องการอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย ($\bar{X} = 2.94$ และ $\bar{X} = 2.72$)

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 25 ค่ามัธยฐานเลขคณิต และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความต้องการใช้
ภาษาอังกฤษทักษะการฟังในกิจกรรมต่าง ๆ ในชีวิตประจำวันและในงานอาชีพ
ของกลุ่มบุคคลสาขาอาชีพการโรงแรม

กิจกรรม	ความต้องการในชีวิตประจำวัน		ความต้องการในงานอาชีพ	
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.
บทสนทนา	3.27	1.93	6.01	1.29
บทสนทนาทางโทรศัพท์	2.95	1.80	5.48	1.42
คำสั่ง	2.62	1.84	5.07	1.56
ข่าว	3.07	1.74	4.31	1.82
การบรรยาย/บทความ	2.42	1.53	3.82	1.93
รายงาน	2.47	1.72	4.66	1.92
การประชุม	2.29	1.71	4.52	2.00
การอภิปราย/โต้เถียง	1.81	1.29	3.08	1.85
การสัมภาษณ์	2.31	1.73	3.91	2.02
เพลง	4.18	1.89	3.26	2.03
โฆษณา	2.74	1.70	3.52	1.91
ภาพยนตร์	4.03	1.88	3.38	2.11
รวม	2.78	1.21	3.88	1.87

จากตารางที่ 25 แสดงว่าความต้องการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ทักษะการฟัง ของกลุ่มบุคคลสาขาอาชีพการโรงแรม มีแนวโน้มโดยส่วนรวมอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย ($\bar{X} = 2.78$) แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายกิจกรรม พบว่า กลุ่มบุคคลสาขาอาชีพการโรงแรม มีแนวโน้มว่ามีความต้องการใช้ภาษาอังกฤษทักษะการฟังมากที่สุดในกิจกรรม การฟังเพลง แต่อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 4.18$) รองลงมาคือ การฟังภาพยนตร์ และฟังบทสนทนา แต่มีความต้องการอยู่ในระดับปานกลาง และระดับค่อนข้างน้อย ($\bar{X} = 4.03$ และ 3.27)

ส่วนความต้องการใช้ภาษาอังกฤษทักษะการฟัง ในงานอาชีพ ของกลุ่มบุคคลสาขาอาชีพ การโรงแรม โดยส่วนรวมมีแนวโน้มว่าอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.88$) แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายกิจกรรม พบว่ากลุ่มบุคคลสาขาอาชีพ การโรงแรม มีแนวโน้มว่ามีความต้องการใช้ภาษาอังกฤษทักษะการฟังมากที่สุดในกิจกรรม การฟังสนทนา อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 6.01$) รองลงมาคือ การฟังบทสนทนาทางโทรศัพท์ และการฟังคำสั่ง แต่มีความต้องการอยู่ในระดับค่อนข้างมาก ($\bar{X} = 5.48$ และ 5.07)

ตารางที่ 26 ค่ามัชฌิมเลขคณิต และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความถี่การใช้
ภาษาอังกฤษทักษะการพูดในกิจกรรมต่าง ๆ ในชีวิตประจำวันและในงานอาชีพ
ของกลุ่มบุคคลสาขาอาชีพการโรงแรม

กิจกรรม	ความต้องการในชีวิตประจำวัน		ความต้องการในงานอาชีพ	
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.
สนทนา	2.98	2.04	5.93	1.45
สัมภาษณ์	2.39	1.84	4.36	2.11
โตวาที	1.83	1.37	2.82	1.98
อภิปราย/ประชุม	1.84	1.38	2.86	1.95
บรรยาย/สอน	2.16	1.59	3.18	1.96
เสนอบทความ	1.90	1.45	3.11	2.00
สุนทรพจน์	1.66	1.20	2.58	1.94
โต้ตอบเรื่องธุรกิจ	2.58	1.88	4.98	2.01
รวม	2.16	1.39	3.75	1.51

จากตารางที่ 26 แสดงว่าความต้องการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ทักษะการพูด ของกลุ่มบุคคลสาขาอาชีพการโรงแรม มีแนวโน้มว่าโดยส่วนรวมอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.16$) แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายกิจกรรม พบว่ากลุ่มบุคคลสาขาอาชีพการโรงแรม มีแนวโน้มว่ามีความต้องการใช้ภาษาอังกฤษทักษะการพูดมากที่สุดในกิจกรรมการพูดสนทนา แต่อยู่ในระดับค่อนข้างน้อย ($\bar{X} = 2.98$) รองลงมาคือ พูดโต้ตอบเรื่องธุรกิจ และพูดสัมภาษณ์ แต่มีความต้องการอยู่ในระดับค่อนข้างน้อยและระดับน้อย ($\bar{X} = 2.58$ และ 2.39)

ส่วนปริมาณความต้องการใช้ภาษาอังกฤษทักษะการพูด ในงานอาชีพ ของกลุ่มบุคคลสาขาอาชีพการโรงแรม โดยส่วนรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.75$) แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายกิจกรรม พบว่ากลุ่มบุคคลสาขาอาชีพการโรงแรม มีความต้องการใช้ภาษาอังกฤษทักษะการพูดมากที่สุดในกิจกรรมพูดสนทนา อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 5.93$) รองลงมาคือ พูดโต้ตอบเรื่องธุรกิจ และ พูดสัมภาษณ์ แต่มีความต้องการอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย และระดับปานกลาง ($\bar{X} = 4.98$ และ 4.36)

ตารางที่ 27 คำมีขณิณเลขคณิต และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความต้องการใช้
ภาษาอังกฤษทักษะการอ่านในกิจกรรมต่าง ๆ ในชีวิตประจำวันและในงานอาชีพ
ของกลุ่มบุคคลสาขาอาชีพการโรงแรม

กิจกรรม	ความต้องการในชีวิตประจำวัน		ความต้องการในงานอาชีพ	
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.
ข่าว	3.84	1.90	4.80	1.93
ตำราเกี่ยวกับสาขางาน	3.75	1.92	5.09	1.79
บทความ	3.09	1.89	4.34	2.01
โฆษณา /ประกาศ	3.19	1.86	4.40	1.87
จุดหมายธุรกิจ/ราชการ /ส่วนตัว	2.97	1.98	4.70	2.04
แบบสอบถาม	2.36	1.64	3.76	2.00
งานวิจัย	2.07	1.57	3.07	2.16
รายงาน	2.59	1.87	4.56	2.04
การเสนอข้อมูล	2.12	1.57	3.67	2.18
แผนภูมิ /ตาราง	2.20	1.70	3.80	2.29
คำแนะนำวิธีใช้และคำสั่ง	2.91	1.95	4.51	2.02
คู่มือ	3.22	1.92	4.64	2.03
เอกสารการท่องเที่ยว	3.50	1.92	5.01	1.86
รายการอาหาร	3.28	1.89	4.56	1.95
เรื่องสั้น	2.66	1.84	3.07	2.01
นวนิยาย	2.50	1.79	2.81	1.98
แผ่นปลิว	2.55	1.71	3.49	2.01
โทรเลข /โทรสาร	2.98	2.00	5.09	1.98
บันทึกข้อความสั้น ๆ	3.15	2.10	4.83	1.97
รวม	2.79	1.55	4.46	1.76

จากตารางที่ 27 แสดงว่าความต้องการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ทักษะการอ่าน ของกลุ่มบุคคลสาขาอาชีพ การโรงแรม มีแนวโน้มว่าโดยส่วนรวมอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย ($\bar{X} = 2.79$) แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายกิจกรรม พบว่า กลุ่มบุคคลสาขาอาชีพ การโรงแรม มีแนวโน้มว่ามีความต้องการใช้ภาษาอังกฤษทักษะการอ่านมากที่สุดในกิจกรรม การอ่านข่าว แต่อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.84$) รองลงมาคือ อ่านตำราเกี่ยวกับสาขางาน และอ่านเอกสารการท่องเที่ยว แต่มีความต้องการอยู่ในระดับปานกลาง และค่อนข้างน้อย ($\bar{X} = 3.75$ และ 3.50)

ส่วนความต้องการใช้ภาษาอังกฤษทักษะการอ่านในงานอาชีพ ของกลุ่มบุคคลสาขา อาชีพ การโรงแรม โดยส่วนรวมมีแนวโน้มว่าอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 4.46$) แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายกิจกรรม พบว่ากลุ่มบุคคลสาขาอาชีพ การโรงแรม มีแนวโน้มว่ามีความต้องการใช้ภาษาอังกฤษทักษะการอ่านมากที่สุดในกิจกรรม อ่านตำราเกี่ยวกับสาขางาน และอ่านโทรเลข/โทรสาร แต่อยู่ในระดับค่อนข้างมาก ($\bar{X} = 5.09$) รองลงมาคือ อ่านเอกสารการท่องเที่ยว และอ่านบันทึกข้อความสั้น ๆ แต่มีความต้องการอยู่ในระดับค่อนข้างมาก ($\bar{X} = 5.01$ และ $\bar{X} = 4.83$)

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 28 ค่ามัธยฐานเลขคณิต และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความถี่การใช้
ภาษาอังกฤษทักษะการเขียนในกิจกรรมต่างๆ ในชีวิตประจำวันและในงานอาชีพ
ของกลุ่มบุคคลสาขาอาชีพการโรงแรม

กิจกรรม	ความต้องการในชีวิตประจำวัน		ความต้องการในงานอาชีพ	
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.
รายงาน	2.70	1.90	4.96	1.92
บทความ	2.25	1.64	3.69	2.18
ตำรา	2.30	1.61	3.65	2.23
โครงการ	2.14	1.45	3.43	2.17
คำสั่ง	2.21	1.62	4.11	2.18
ประกาศ	2.18	1.57	3.90	2.23
บันทึกข้อความสั้น ๆ	2.62	1.78	4.68	1.98
จดหมายธุรกิจ	2.66	1.99	4.50	2.19
ราชการ/ส่วนตัว				
จดหมายเชิญทางสังคม	2.32	1.82	3.79	2.28
โทรเลข/โทรสาร	2.44	1.91	4.68	2.22
ระเบียบวาระการประชุม	1.96	1.51	3.87	2.26
รายงานการประชุม	2.01	1.63	3.93	2.31
คู่มือ คำแนะนำ	2.49	1.89	3.94	2.23
เอกสารการท่องเที่ยว	2.60	1.99	4.07	2.27
รวม	2.26	1.41	4.16	1.84

จากตารางที่ 28 แสดงว่าความต้องการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ทักษะการเขียน ของกลุ่มบุคคลสาขาอาชีพการโรงแรม มีแนวโน้มว่าโดยส่วนรวมอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย ($\bar{X} = 2.26$) แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายกิจกรรม พบว่า กลุ่มบุคคลสาขาอาชีพการโรงแรม มีแนวโน้มว่ามีความต้องการใช้ภาษาอังกฤษทักษะการเขียนมากที่สุดในกิจกรรม การเขียนรายงาน แต่อยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.70$) รองลงมาคือ เขียนจดหมายธุรกิจ/ราชการ/ส่วนตัว และเขียนบันทึกข้อความสั้น ๆ แต่มีความต้องการอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย ($\bar{X} = 2.66$ และ 2.62)

ส่วนความต้องการใช้ภาษาอังกฤษทักษะการเขียนในงานอาชีพ ของกลุ่มบุคคลสาขาอาชีพ การโรงแรม โดยส่วนรวมมีแนวโน้มว่าอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 4.16$) แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายกิจกรรม พบว่ากลุ่มบุคคลสาขาอาชีพ การโรงแรม มีแนวโน้มว่ามีความต้องการใช้ภาษาอังกฤษทักษะการเขียนมากที่สุดในกิจกรรม เขียนรายงาน แต่อยู่ในระดับค่อนข้างมาก ($\bar{X} = 4.96$) รองลงมาคือ การเขียน โทรเลข / โทรสาร และ เขียนบันทึกข้อความสั้น ๆ แต่มีความต้องการอยู่ในระดับค่อนข้างมาก ($\bar{X} = 4.68$)

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากตารางที่ 28 แสดงว่าความต้องการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ทักษะการเขียน ของกลุ่มบุคคลสาขาอาชีพการโรงแรม มีแนวโน้มว่าโดยส่วนรวมอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย ($\bar{X} = 2.26$) แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายกิจกรรม พบว่า กลุ่มบุคคลสาขาอาชีพการโรงแรม มีแนวโน้มว่ามีความต้องการใช้ภาษาอังกฤษทักษะการเขียนมากที่สุดในกิจกรรม การเขียนรายงาน แต่อยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.70$) รองลงมาคือ เขียนจดหมายธุรกิจ/ราชการ/ส่วนตัว และเขียนบันทึกข้อความสั้น ๆ แต่มีความต้องการอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย ($\bar{X} = 2.66$ และ 2.62)

ส่วนความต้องการใช้ภาษาอังกฤษทักษะการเขียนในงานอาชีพ ของกลุ่มบุคคลสาขาอาชีพ การโรงแรม โดยส่วนรวมมีแนวโน้มว่าอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 4.16$) แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายกิจกรรม พบว่ากลุ่มบุคคลสาขาอาชีพ การโรงแรม มีแนวโน้มว่ามีความต้องการใช้ภาษาอังกฤษทักษะการเขียนมากที่สุดในกิจกรรม เขียนรายงาน แต่อยู่ในระดับค่อนข้างมาก ($\bar{X} = 4.96$) รองลงมาคือ การเขียนโทรเลข /โทรสาร และ เขียนบันทึกข้อความสั้น ๆ แต่มีความต้องการอยู่ในระดับค่อนข้างมาก ($\bar{X} = 4.68$)

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 29 ค่ามัธยฐานเลขคณิต และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความถี่การใช้
ภาษาอังกฤษทักษะการแปลในกิจกรรมต่าง ๆ ในชีวิตประจำวันและในงานอาชีพ
ของกลุ่มบุคคลสาขาอาชีพการโรงแรม

กิจกรรม	ความต้องการในชีวิตประจำวัน		ความต้องการในงานอาชีพ	
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.
ตำราในสาขาวิชา	2.73	1.99	3.99	2.13
บทความ	2.49	1.99	3.70	2.17
รายงาน	2.54	2.01	4.24	2.04
งานวิจัย	2.15	1.70	3.18	2.09
ข่าวจากหนังสือพิมพ์	3.29	2.11	4.42	2.05
ข่าวจากโทรทัศน์	3.10	1.96	3.84	2.07
ภาพยนตร์	3.34	2.08	3.72	2.14
การสัมภาษณ์	2.53	1.96	3.66	2.23
คำแนะนำวิธีใช้และคำสั่ง	2.86	1.99	4.22	2.03
คู่มือ	2.96	1.95	3.96	2.15
สูตรพจน์/ปาฐกถา	1.96	1.52	2.97	2.11
โฆษณา	2.61	1.80	3.56	2.17
เอกสารการท่องเที่ยว	3.01	2.06	4.32	2.13
โทรเลข/โทรสาร	2.63	2.02	4.22	2.23
จดหมาย	2.90	2.10	4.46	2.15
แผ่นปลิว	2.49	1.82	3.59	2.18
รายการอาหาร	2.72	1.89	3.91	2.16
บันทึกข้อความสั้น ๆ	2.69	1.88	4.20	2.16
รวม	2.72	1.68	3.88	1.87

จากตารางที่ 29 แสดงว่าความต้องการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ทักษะการแปล ของกลุ่มบุคคลสาขาอาชีพการโรงแรม มีแนวโน้มว่าโดยส่วนรวมอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย ($\bar{X} = 2.72$) แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายกิจกรรม พบว่า กลุ่มบุคคลสาขาอาชีพ การโรงแรม มีแนวโน้มว่ามีความต้องการใช้ภาษาอังกฤษทักษะการแปลมากที่สุดในกิจกรรม การแปลภาพยนตร์ แต่อยู่ในระดับค่อนข้างน้อย ($\bar{X} = 3.34$) รองลงมาคือ แปลข่าวจากหนังสือพิมพ์ และ แปลข่าวจากโทรทัศน์ แต่มีความต้องการอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย ($\bar{X} = 3.29$ และ $\bar{X} = 3.10$)

ส่วนความต้องการใช้ภาษาอังกฤษทักษะการแปลในงานอาชีพ ของกลุ่มบุคคลสาขาอาชีพ การโรงแรม โดยส่วนรวมมีแนวโน้มว่าอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.88$) แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายกิจกรรม พบว่ากลุ่มบุคคลสาขาอาชีพการโรงแรม มีแนวโน้มว่ามีความต้องการใช้ภาษาอังกฤษทักษะการแปลมากที่สุดในกิจกรรม แปลจดหมาย แต่อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 4.46$) รองลงมาคือ ข่าวจากหนังสือพิมพ์ และแปลเอกสารการท่องเที่ยว แต่มีความต้องการอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 4.42$ และ $\bar{X} = 4.32$)

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 30 ค่ามัธยผลขคณิต และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความต้อการใช้
ภาษาอังกฤษทักษะการฟังในกิจกรรมต่าง ๆ ในชีวิตประจำวันและในงานอาชีพ
ของกลุ่มบุคคลรวมสาขาอาชีพต่าง ๆ

กิจกรรม	ความต้อการในชีวิตประจำวัน		ความต้อการในงานอาชีพ	
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.
บทสนทนา	2.60	1.72	4.36	1.92
บทสนทนาทางโทรศัพท์	2.22	1.54	3.58	2.00
คำสั่ง	1.90	1.45	3.31	2.01
ข่าว	3.30	1.77	3.59	1.83
การบรรยาย/บทความ	2.45	1.56	3.79	1.88
รายงาน	2.19	1.56	3.83	1.97
การประชุม	2.07	1.55	3.72	2.00
การอภิปราย/โต้วาที่	1.68	1.20	2.63	1.78
การสัมภาษณ์	1.93	1.46	2.85	1.87
เพลง	3.82	1.84	2.50	1.77
โฆษณา	2.71	1.65	2.63	1.75
ภาพยนตร์	3.85	1.81	2.75	1.83
รวม	2.54	1.16	2.99	1.66

จากตารางที่ 30 แสดงว่าความต้อการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ทักษะการฟัง ของกลุ่มบุคคลรวมสาขาอาชีพต่าง ๆ มีแนวโน้มว่าโดยส่วนรวมอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย ($\bar{X} = 2.54$) แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายกิจกรรม พบว่า กลุ่มบุคคลรวมสาขาอาชีพต่าง ๆ มีแนวโน้มว่ามีความต้อการใช้ภาษาอังกฤษทักษะการฟังมากที่สุดในกิจกรรม การฟังภาพยนตร์ แต่อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.85$) รองลงมาคือ การฟังเพลง และ การฟังข่าว แต่มีความต้อการอยู่ในระดับปานกลาง และระดับค่อนข้างน้อย ($\bar{X} = 3.82$ และ 3.30)

ส่วนความต้อการใช้ภาษาอังกฤษทักษะการฟัง ในงานอาชีพ ของกลุ่มรวมสาขาอาชีพต่าง ๆ โดยส่วนรวมมีแนวโน้มว่าอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย ($\bar{X} = 2.99$) แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายกิจกรรม พบว่า กลุ่มบุคคลรวมสาขาอาชีพต่าง ๆ มีแนวโน้มว่าความต้อการใช้ภาษาอังกฤษทักษะการฟังมากที่สุดในกิจกรรม การฟังสนทนา แต่อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 4.36$) รองลงมาคือ การฟังรายงาน และฟังการบรรยาย/บทความ แต่มีความต้อการอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.83$ และ 3.79)

ตารางที่ 31 คำมีชฌิมเลขคณิต และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความต้อการใช้
ภาษาอังกฤษทักษะการพูดในกิจกรรมต่าง ๆ ในชีวิตประจำวันและในงานอาชีพ
ของกลุ่มบุคคลรวมสาขาอาชีพต่าง ๆ

กิจกรรม	ความต้อการในชีวิตประจำวัน		ความต้อการในงานอาชีพ	
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.
สนทนา	2.56	1.72	4.31	1.92
สัมภาษณ์	1.85	1.41	2.97	1.96
โต้วาที	1.51	1.09	2.01	1.57
อภิปราย/ประชุม	1.63	1.20	2.45	1.78
บรรยาย/สอน	1.93	1.53	3.04	1.99
เสนอบทความ	1.75	1.37	2.79	1.95
สุนทรพจน์	1.50	1.10	2.11	1.65
โต้ตอบเรื่องธุรกิจ	2.09	1.60	3.54	2.16
รวม	1.85	1.19	2.88	1.52

จากตารางที่ 31 แสดงว่าความต้อการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ทักษะการพูด ของกลุ่มบุคคลรวมสาขาอาชีพต่าง ๆ มีแนวโน้มว่าโดยส่วนรวมอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 1.85$) แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายกิจกรรม พบว่ากลุ่มบุคคลรวมสาขาอาชีพต่าง ๆ มีแนวโน้มว่ามีความต้อการใช้ภาษาอังกฤษทักษะการพูดมากที่สุด ในกิจกรรม การพูดสนทนา แต่อยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.56$) รองลงมาคือพูดโต้ตอบเรื่องธุรกิจ และพูดบรรยาย/สอน แต่มีความต้อการอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.09$ และ 1.93)

ส่วนความต้อการใช้ภาษาอังกฤษทักษะการพูด ในงานอาชีพของกลุ่มบุคคลสาขาอาชีพ โดยส่วนรวมมีแนวโน้มว่าอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย ($\bar{X} = 2.88$) แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายกิจกรรม พบว่ากลุ่มบุคคลรวมสาขาอาชีพต่าง ๆ มีแนวโน้มว่ามีความต้อการใช้ภาษาอังกฤษทักษะการพูดมากที่สุด ในกิจกรรม พูดสนทนา แต่อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 4.31$) รองลงมาคือพูดโต้ตอบเรื่องธุรกิจ และพูดบรรยาย/สอน แต่มีความต้อการอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย ($\bar{X} = 3.54$ และ 3.04)

ตารางที่ 32 ค่ามัธยฐานเลขคณิต และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความต้องการใช้
ภาษาอังกฤษทักษะการอ่านในกิจกรรมต่าง ๆ ในชีวิตประจำวันและในงานอาชีพ
ของกลุ่มบุคคลรวมสาขาอาชีพต่าง ๆ

กิจกรรม	ความต้องการในชีวิตประจำวัน		ความต้องการในงานอาชีพ	
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.
ข่าว	3.76	1.83	4.24	1.91
ตำราเกี่ยวกับสาขางาน	3.75	2.07	5.05	1.82
บทความ	3.34	1.94	4.45	2.00
โฆษณา /ประกาศ	3.14	1.77	3.74	1.92
จุดหมายธุรกิจ/ราชการ /ส่วนตัว	2.78	1.82	3.87	2.07
แบบสอบถาม	2.21	1.57	3.15	1.93
งานวิจัย	2.27	1.73	3.47	2.15
รายงาน	2.43	1.78	4.06	2.06
การเสนอข้อมูล	2.24	1.71	3.71	2.05
แผนภูมิ /ตาราง	2.28	1.72	3.72	2.11
คำแนะนำวิธีใช้และคำสั่ง	3.03	1.87	4.20	1.96
คู่มือ	3.26	1.86	4.33	1.97
เอกสารการท่องเที่ยว	3.26	1.77	3.29	2.08
รายการอาหาร	3.05	1.75	3.00	1.98
เรื่องสั้น	2.70	1.82	2.55	1.85
นวนิยาย	2.48	1.74	2.25	1.71
แผ่นปลิว	2.54	1.60	2.93	1.84
โทรเลข /โทรสาร	2.59	1.82	3.83	2.14
บันทึกข้อความสั้น ๆ	2.67	1.84	3.71	2.06
รวม	2.74	1.53	3.69	1.73

จากตารางที่ 32 แสดงว่าความต้องการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ทักษะการอ่าน ของกลุ่มบุคคลรวมสาขาอาชีพต่าง ๆ มีแนวโน้มโดยส่วนรวมอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย ($\bar{X} = 2.74$) แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายกิจกรรม พบว่า กลุ่มบุคคลอาชีพรวมสาขาอาชีพต่าง ๆ มีแนวโน้มว่ามีความต้องการใช้ภาษาอังกฤษทักษะการอ่านมากที่สุดในกิจกรรม การอ่านข่าว แต่อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.76$) รองลงมาคือ อ่านตำราเกี่ยวกับสาขางาน และอ่านบทความ แต่มีความต้องการอยู่ในระดับปานกลาง และระดับค่อนข้างน้อย ($\bar{X} = 3.75$ และ 3.34)

ส่วนความต้องการใช้ภาษาอังกฤษทักษะการอ่าน ในงานอาชีพ ของกลุ่มบุคคลสาขาอาชีพต่าง ๆ โดยส่วนรวมมีแนวโน้มว่าอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.69$) แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายกิจกรรม พบว่า กลุ่มรวมสาขาอาชีพต่าง ๆ มีแนวโน้มว่ามีความต้องการใช้ภาษาอังกฤษทักษะการอ่านมากที่สุดในกิจกรรม อ่านตำราเกี่ยวกับสาขางาน แต่อยู่ในระดับค่อนข้างมาก ($\bar{X} = 5.05$) รองลงมาคือ อ่านบทความ และอ่านคู่มือ แต่มีความต้องการอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 4.45$ และ $\bar{X} = 4.33$)

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 33 ค่ามัธยฐานเลขคณิต และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความถี่การใช้
ภาษาอังกฤษทักษะการเขียนในกิจกรรมต่าง ๆ ในชีวิตประจำวันและในงานอาชีพ
ของกลุ่มบุคคลรวมสาขาอาชีพต่าง ๆ

กิจกรรม	ความต้องการในชีวิตประจำวัน		ความต้องการในงานอาชีพ	
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.
รายงาน	2.16	1.69	3.96	2.11
บทความ	1.95	1.53	3.29	2.15
ตำรา	1.96	1.49	3.20	2.16
โครงการ	1.87	1.43	3.21	2.07
คำสั่ง	1.75	1.33	3.06	2.04
ประกาศ	1.74	1.32	2.84	2.02
บันทึกข้อความสั้น ๆ	2.16	1.56	3.42	2.05
จดหมายธุรกิจ ราชการ/ส่วนตัว	2.31	1.72	3.51	2.12
จดหมายเชิญทางสังคม	2.00	1.50	2.83	1.98
โทรเลข / โทรสาร	2.01	1.60	3.36	2.18
ระเบียบวาระการประชุม	1.66	1.27	2.81	2.03
รายงานการประชุม	1.68	1.32	2.82	2.04
คู่มือ คำแนะนำ	2.09	1.61	3.08	2.05
เอกสารการท่องเที่ยว	2.03	1.62	2.51	1.98
รวม	1.92	1.24	3.11	1.76

จากตารางที่ 33 แสดงว่าความต้องการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ทักษะการเขียน ของกลุ่มบุคคลรวมสาขาอาชีพต่าง ๆ มีแนวโน้มว่าโดยส่วนรวมอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 1.92$) แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายกิจกรรม พบว่า กลุ่มรวมสาขาอาชีพต่าง ๆ มีความต้องการใช้ภาษาอังกฤษทักษะการเขียนมากที่สุดในกิจกรรม การเขียนจดหมายธุรกิจ/ราชการ/ส่วนตัว แต่อยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.31$) รองลงมาคือ เขียนจดบันทึกข้อความสั้น ๆ และเขียนรายงาน แต่มีความต้องการอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.16$)

ส่วนความต้องการใช้ภาษาอังกฤษทักษะการเขียนในงานอาชีพ ของกลุ่มบุคคล รวมสาขาอาชีพต่าง ๆ โดยส่วนรวมมีแนวโน้มว่าอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย ($\bar{X} = 3.11$) แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายกิจกรรม พบว่ากลุ่มบุคคลรวมสาขาอาชีพต่าง ๆ มีความต้องการใช้ภาษาอังกฤษทักษะการเขียนมากที่สุดที่สุดในกิจกรรม เขียนรายงาน แต่อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.96$) รองลงมาคือ จดหมายธุรกิจ/ราชการ/ส่วนตัว และเขียนจดบันทึกข้อความสั้น ๆ แต่มีความต้องการอยู่ในระดับปานกลางและระดับค่อนข้างน้อย ($\bar{X} = 3.51$ และ $\bar{X} = 3.42$)

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 34 ค่ามัธยฐานเลขคณิต และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความถี่การใช้
ภาษาอังกฤษทักษะการแปลในกิจกรรมต่าง ๆ ในชีวิตประจำวันและในงานอาชีพ
ของกลุ่มบุคคลรวมสาขาอาชีพต่าง ๆ

กิจกรรม	ความต้องการในชีวิตประจำวัน		ความต้องการในงานอาชีพ	
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.
ตำราในสาขาวิชา	2.55	1.95	4.02	2.09
บทความ	2.38	1.86	3.68	2.10
รายงาน	2.23	1.76	3.69	2.04
งานวิจัย	2.04	1.64	3.28	2.09
ข่าวจากหนังสือพิมพ์	2.83	1.91	3.36	2.04
ข่าวจากโทรทัศน์	2.73	1.89	3.02	1.98
ภาพยนตร์	2.81	1.93	2.72	1.91
การสัมภาษณ์	1.93	1.57	2.57	1.91
คำแนะนำวิธีใช้และคำสั่ง	2.50	1.79	3.30	2.03
คู่มือ	2.53	1.79	3.47	2.06
สุนทรพจน์/ปาฐกถา	1.67	1.30	2.29	1.77
โฆษณา	2.18	1.59	2.55	1.85
เอกสารการท่องเที่ยว	2.39	1.72	2.60	1.95
โทรเลข/โทรสาร	1.99	1.60	2.88	2.05
จดหมาย	2.27	1.76	3.16	2.07
แผ่นปลิว	1.98	1.51	2.58	1.89
รายการอาหาร	2.22	1.64	2.51	1.87
บันทึกข้อความสั้น ๆ	2.16	1.63	2.87	1.99
รวม	2.27	1.44	2.99	1.66

จากตารางที่ 34 แสดงว่าความต้องการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ทักษะการแปล ของกลุ่มบุคคลรวมสาขาอาชีพต่าง ๆ มีแนวโน้มว่าโดยส่วนรวมอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.27$) แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายกิจกรรม พบว่ากลุ่ม บุคคลรวมสาขาอาชีพต่าง ๆ มีแนวโน้มว่าความต้องการใช้ภาษาอังกฤษทักษะการแปลมากที่สุดในกิจกรรม การแปลข่าวจากหนังสือพิมพ์ แต่อยู่ในระดับค่อนข้างน้อย ($\bar{X} = 2.83$) รองลงมาคือ แปลภาพยนตร์ และแปลข่าวจากโทรทัศน์ แต่มีความต้องการอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย ($\bar{X} = 2.81$ และ $X = 2.73$)

ส่วนปริมาณความต้องการใช้ภาษาอังกฤษทักษะการแปลในงานอาชีพ ของกลุ่มบุคคลรวมสาขาอาชีพต่าง ๆ โดยส่วนรวมมีแนวโน้มว่าอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย ($X = 2.99$) แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายกิจกรรม พบว่ากลุ่มรวมสาขาอาชีพต่าง ๆ มีแนวโน้มว่ามีความต้องการใช้ภาษาอังกฤษทักษะการแปลมากที่สุดในกิจกรรม แปลตำราในสาขาวิชา แต่อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 4.02$) รองลงมาคือ แปลรายงาน และ แปลบทความ แต่มีความต้องการอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย ($\bar{X} = 3.69$ และ $\bar{X} = 3.68$)

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความต้องการ ใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน กับ
ความต้องการใช้ภาษาอังกฤษในงานอาชีพ ของกลุ่มบุคคลสาขาอาชีพต่าง ๆ

ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความต้องการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันกับความต้องการ
ใช้ภาษาอังกฤษในงานอาชีพ ของกลุ่มบุคคลสาขาอาชีพต่าง ๆ ผู้วิจัยนำเสนอผล โดยการเปรียบเทียบ
จำแนกเป็นรายกลุ่มสาขาอาชีพ และเป็นกลุ่มรวมทุกสาขาอาชีพ ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบดัง
ปรากฏในตารางที่ 35 -40

ตารางที่ 35 เปรียบเทียบความต้องการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันกับความต้องการใช้
ภาษาอังกฤษในงานอาชีพ ของกลุ่มบุคคลสาขาอาชีพแพทย์

ทักษะ	ความต้องการในชีวิตประจำวัน		ความต้องการในงานอาชีพ		t
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
การฟัง	2.63	1.11	3.25	1.27	-6.53*
การพูด	1.91	1.36	2.94	1.50	-7.88*
การอ่าน	2.92	1.56	3.99	1.51	-5.60*
การเขียน	1.98	1.31	3.34	1.58	-9.09*
การแปล	2.30	1.39	3.12	1.39	-7.96*

* p < .05

จากตารางที่ 35 แสดงว่าความต้องการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันของบุคคลสาขาอาชีพ
แพทย์ โดยเฉลี่ยเมื่อพิจารณาเป็นรายทักษะพบว่า มีแนวโน้มว่ามีความต้องการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิต
ประจำวันมากที่สุด คือ ทักษะการอ่าน แต่อยู่ในระดับค่อนข้างน้อย ($\bar{X} = 2.92$) รองลงมาคือ ทักษะการ
ฟัง ทักษะการแปล และทักษะการเขียน แต่อยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.63$ 2.30 และ 1.98 ตามลำดับ) และ
น้อยที่สุด คือ ทักษะการพูด แต่อยู่ในระดับค่อนข้างน้อย ($\bar{X} = 1.91$ ตามลำดับ)

ส่วนความต้องการใช้ภาษาอังกฤษในงานอาชีพของบุคคลสาขาอาชีพแพทย์ โดยเฉลี่ยเมื่อ
พิจารณาเป็นรายทักษะพบว่ากลุ่มบุคคลในสาขาอาชีพแพทย์ มีแนวโน้มว่ามีความต้องการใช้ภาษา
อังกฤษในงานอาชีพมากที่สุด คือทักษะการอ่าน แต่อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.99$) รองลงมาคือ

ทักษะเขียน ทักษะการฟังและทักษะแปล แต่อยู่ในระดับค่อนข้างน้อย ($\bar{X} = 3.34$ 3.25 3.12 ตามลำดับ) และน้อยที่สุดคือ ทักษะพูด แต่อยู่ในระดับค่อนข้างน้อย ($\bar{X} = 2.94$)

สำหรับการเปรียบเทียบความต้องการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันกับความต้องการใช้ภาษาอังกฤษในงานอาชีพ พบว่ากลุ่มบุคคลสาขาอาชีพแพทย์ มีแนวโน้มว่ามีความต้องการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันกับความต้องการใช้ภาษาอังกฤษในงานอาชีพ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในทุกทักษะ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 36 เปรียบเทียบความต้องการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันกับความต้องการใช้ภาษาอังกฤษในงานอาชีพ ของกลุ่มบุคคลสาขาอาชีพวิศวกร

ทักษะ	ความต้องการในชีวิตประจำวัน		ความต้องการในงานอาชีพ		t
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
การฟัง	2.30	1.03	3.07	1.34	-8.78*
การพูด	1.59	.88	2.67	1.47	-9.48*
การอ่าน	2.67	1.34	3.51	1.49	-7.11*
การเขียน	1.70	1.08	2.91	1.60	-10.09*
การแปล	1.74	.90	2.65	1.45	-7.65*

p * > .05

จากตารางที่ 36 แสดงว่าความต้องการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันของบุคคลสาขาอาชีพวิศวกร โดยเฉลี่ยเมื่อพิจารณาเป็นรายทักษะพบว่า มีแนวโน้มว่ามีความต้องการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันมากที่สุด คือ ทักษะการอ่าน แต่อยู่ในระดับค่อนข้างน้อย ($\bar{X} = 2.67$) รองลงมาคือ ทักษะการฟัง ทักษะการแปล และทักษะการเขียน แต่อยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.30$ 1.74 และ 1.70 ตามลำดับ) และน้อยที่สุดทักษะการพูด อยู่ในระดับน้อยที่สุด ($\bar{X} = 1.59$ ตามลำดับ)

ส่วนความต้องการใช้ภาษาอังกฤษในงานอาชีพของบุคคลในสาขาอาชีพวิศวกร โดยเฉลี่ยเมื่อพิจารณาเป็นรายทักษะพบว่า มีแนวโน้มว่ามีความต้องการใช้ภาษาอังกฤษในงานอาชีพ มากที่สุด คือ ทักษะการอ่าน แต่อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.51$) รองลงมาคือ ทักษะฟัง ทักษะเขียน และทักษะพูด แต่อยู่อยู่ในระดับค่อนข้างน้อย ($\bar{X} = 3.07$ 2.91 2.67 ตามลำดับ) และน้อยที่สุดคือ ทักษะแปล แต่อยู่ในระดับค่อนข้างน้อย ($\bar{X} = 2.65$)

สำหรับการเปรียบเทียบความต้องการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันกับความต้องการใช้ภาษาอังกฤษในงานอาชีพ พบว่ากลุ่มบุคคลสาขาอาชีพวิศวกร มีแนวโน้มว่าความต้องการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันกับความต้องการใช้ภาษาอังกฤษในงานอาชีพ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในทุกทักษะ

ตารางที่ 37 เปรียบเทียบความต้องการใช้ภาษาอังกฤษ ในชีวิตประจำวันกับความต้องการใช้ภาษาอังกฤษในงานอาชีพ ของกลุ่มบุคคลสาขาอาชีพอาจารย์

ทักษะ	ความต้องการในชีวิตประจำวัน		ความต้องการในงานอาชีพ		t
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
การฟัง	2.63	1.24	2.95	1.47	-3.39*
การพูด	1.89	1.16	2.60	1.39	-8.18*
การอ่าน	3.01	1.80	3.59	1.79	-2.50*
การเขียน	1.97	1.24	2.72	1.69	-7.72*
การแปล	2.37	1.54	2.82	1.55	-4.17*

* $p < .05$

จากตารางที่ 37 แสดงว่าความต้องการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันของบุคคลในสาขาอาชีพอาจารย์ โดยเฉลี่ยเมื่อพิจารณาเป็นรายทักษะพบว่า มีแนวโน้มว่ามีความต้องการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันมากที่สุด คือ ทักษะการอ่าน แต่อยู่ในระดับค่อนข้างน้อย ($\bar{X} = 3.01$) รองลงมาคือ ทักษะการฟัง ทักษะการแปล และทักษะการเขียน แต่อยู่ในระดับค่อนข้างน้อยถึงระดับน้อย ($\bar{X} = 2.63$ 2.37 และ 1.97 ตามลำดับ) และน้อยที่สุด คือ ทักษะการพูด แต่อยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 1.89$ ตามลำดับ)

ส่วนความต้องการใช้ภาษาอังกฤษในงานอาชีพของบุคคลในสาขาอาชีพอาจารย์โดยเฉลี่ยเมื่อพิจารณาเป็นรายทักษะพบว่า มีแนวโน้มว่ามีความต้องการใช้ภาษาอังกฤษในงานอาชีพมากที่สุด คือ ทักษะการอ่าน แต่อยู่ในระดับค่อนข้างน้อย ($\bar{X} = 3.59$) รองลงมาคือ ทักษะฟัง ทักษะแปล และเขียน แต่อยู่ในระดับค่อนข้างน้อย ($\bar{X} = 2.95$ 2.82 2.72 ตามลำดับ) และน้อยที่สุดคือ ทักษะพูด แต่อยู่ในระดับค่อนข้างน้อย ($\bar{X} = 2.60$)

สำหรับการเปรียบเทียบความต้องการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันกับความต้องการใช้ภาษาอังกฤษในงานอาชีพ พบว่ากลุ่มบุคคลสาขาอาชีพอาจารย์ มีแนวโน้มว่าความต้องการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันกับความต้องการใช้ภาษาอังกฤษในงานอาชีพ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในทุกทักษะ

ตารางที่ 38 เปรียบเทียบความต้องการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันกับความต้องการใช้ภาษาอังกฤษในงานอาชีพ ของกลุ่มบุคคลสาขาอาชีพการธนาคาร

ทักษะ	ความต้องการในชีวิตประจำวัน		ความต้องการในงานอาชีพ		t
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
การฟัง	2.30	1.05	2.63	1.38	-2.11*
การพูด	1.60	.97	2.17	1.23	-5.05*
การอ่าน	2.03	1.03	2.18	1.23	-1.23
การเขียน	1.60	.99	2.25	1.42	-4.47*
การแปล	2.23	1.41	2.28	1.48	-0.41

* $p < .05$

จากตารางที่ 38 แสดงว่าความต้องการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันของบุคคลสาขาอาชีพการธนาคาร โดยเฉลี่ยเมื่อพิจารณาเป็นรายทักษะพบว่า มีแนวโน้มว่ามีความต้องการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันมากที่สุด คือ ทักษะการฟัง แต่อยู่ระดับน้อย ($\bar{X} = 2.30$) รองลงมาคือ ทักษะการแปล และทักษะการอ่าน แต่อยู่ระดับระดับน้อย ($\bar{X} = 2.23$ และ 2.03) และน้อยที่สุด คือทักษะการพูด และทักษะการเขียน แต่อยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 1.60$)

ส่วนความต้องการใช้ภาษาอังกฤษในงานอาชีพของบุคคลสาขาอาชีพการธนาคาร โดยเมื่อพิจารณาเป็นรายทักษะพบว่า มีแนวโน้มว่ามีความต้องการใช้ภาษาอังกฤษในงานอาชีพมากที่สุด คือ ทักษะการฟัง แต่อยู่ระดับค่อนข้างน้อย ($\bar{X} = 2.63$) รองลงมาคือ ทักษะแปล ทักษะเขียน และอ่าน แต่อยู่ระดับน้อย ($\bar{X} = 2.28$ 2.25 และ 2.18 ตามลำดับ) และน้อยที่สุดคือ ทักษะพูด แต่อยู่ระดับน้อย ($\bar{X} = 2.17$)

สำหรับการเปรียบเทียบความต้องการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันกับความต้องการใช้ภาษาอังกฤษในงานอาชีพ พบว่ากลุ่มบุคคลสาขาอาชีพการธนาคาร มีความต้องการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน กับความต้องการใช้ภาษาอังกฤษในงานอาชีพ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในทักษะการฟัง ทักษะการพูด และทักษะการเขียน และมีแนวโน้มว่ามีความต้องการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันกับความต้องการใช้ภาษาอังกฤษในงานอาชีพ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในทักษะการอ่าน และทักษะการแปล

ตารางที่ 39 เปรียบเทียบความต้องการใช้ภาษาอังกฤษ ในชีวิตประจำวันกับความต้องการใช้ภาษาอังกฤษในงานอาชีพ ของกลุ่มบุคคลสาขาอาชีพการโรงแรม

ทักษะ	ความต้องการในชีวิตประจำวัน		ความต้องการในงานอาชีพ		t
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
การฟัง	2.78	1.21	4.34	1.33	-10.72*
การพูด	2.16	1.39	3.75	1.51	-13.11*
การอ่าน	2.79	1.55	4.46	1.76	- 7.11*
การเขียน	2.26	1.41	4.16	1.84	-11.67*
การแปล	2.72	1.68	3.88	1.87	- 7.33*

* $p < .05$

จากตารางที่ 39 แสดงว่าความต้องการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันของบุคคลในสาขาอาชีพการโรงแรม โดยเฉลี่ยเมื่อพิจารณาเป็นรายทักษะพบว่า มีแนวโน้มว่ามีความต้องการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันมากที่สุด คือ ทักษะการฟัง แต่อยู่ในระดับค่อนข้างน้อย ($\bar{X} = 2.79$) รองลงมาคือ ทักษะการอ่าน ทักษะการแปล และทักษะเขียน แต่อยู่ในระดับค่อนข้างน้อยถึงระดับน้อย ($\bar{X} = 2.78$, 2.72 และ 2.26) และน้อยที่สุด คือ ทักษะการพูด อยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.16$)

ส่วนความต้องการใช้ภาษาอังกฤษในงานอาชีพของบุคคลในสาขาอาชีพการโรงแรม โดยเฉลี่ยเมื่อพิจารณาเป็นรายทักษะพบว่า มีแนวโน้มว่ามีความต้องการใช้ภาษาอังกฤษในงานอาชีพมากที่สุด คือ ทักษะการอ่าน แต่อยู่ในระดับค่อนข้างน้อย ($\bar{X} = 4.46$) รองลงมาคือ ทักษะฟัง ทักษะเขียน และแปล อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 4.34, 4.16$ และ 3.88 ตามลำดับ) และน้อยที่สุดคือ ทักษะแปล แต่อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.75$)

สำหรับการเปรียบเทียบความต้องการใช้ภาษาอังกฤษ ในชีวิตประจำวันกับความต้องการใช้ภาษาอังกฤษในงานอาชีพ พบว่ากลุ่มบุคคลสาขาอาชีพการโรงแรม มีแนวโน้มว่ามีความต้องการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันกับความต้องการใช้ภาษาอังกฤษในงานอาชีพ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในทุกทักษะ

ตารางที่ 40 เปรียบเทียบความต้องการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันกับความต้องการใช้ภาษาอังกฤษในงานอาชีพ ของกลุ่มบุคคลรวมสาขาอาชีพต่าง ๆ

ทักษะ	ความต้องการในชีวิตประจำวัน		ความต้องการในงานอาชีพ		t
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
การฟัง	2.54	1.16	3.31	1.48	-13.54*
การพูด	1.85	1.19	2.88	1.52	-19.27*
การอ่าน	2.74	1.53	3.69	1.73	-10.37*
การเขียน	1.92	1.24	3.11	1.76	-18.72*
การแปล	2.27	1.44	2.99	1.66	-11.38*

* $p < .05$

จากตารางที่ 40 แสดงว่าความต้องการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันของบุคคลรวมสาขาอาชีพต่าง ๆ โดยเฉลี่ยเมื่อพิจารณาเป็นรายทักษะพบว่า กลุ่มบุคคลรวมสาขาอาชีพต่าง ๆ มีแนวโน้มว่ามีความต้องการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันมากที่สุด คือ ทักษะการอ่าน แต่อยู่ในระดับค่อนข้างน้อย ($\bar{X} = 2.74$) รองลงมาคือ ทักษะการฟัง ทักษะการแปล และทักษะการเขียน แต่อยู่ในระดับค่อนข้างน้อยถึงระดับน้อย ($\bar{X} = 2.54$ 2.27 และ 1.92 ตามลำดับ) และน้อยที่สุดทักษะการพูด แต่อยู่ในระดับน้อย ($\bar{X}=1.85$)

ส่วนความต้องการใช้ภาษาอังกฤษในงานอาชีพของบุคคลรวมสาขาอาชีพต่าง ๆ โดยเฉลี่ยเมื่อพิจารณาเป็นรายทักษะพบว่า มีแนวโน้มว่ามีความต้องการใช้ภาษาอังกฤษในงานอาชีพมากที่สุด คือ ทักษะการอ่าน แต่อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.69$) รองลงมาคือ ทักษะฟัง ทักษะเขียน และทักษะการแปล แต่อยู่ในระดับค่อนข้างน้อย ($\bar{X} = 3.31$ 3.11 2.99 ตามลำดับ) และน้อยที่สุดคือ ทักษะพูด อยู่ในระดับค่อนข้างน้อย ($\bar{X} = 2.88$)

สำหรับการเปรียบเทียบความต้องการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันกับความต้องการใช้ภาษาอังกฤษในงานอาชีพ พบว่ากลุ่มบุคคลรวมทุกสาขาอาชีพมีแนวโน้มว่ามีความต้องการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันกับความต้องการใช้ภาษาอังกฤษในงานอาชีพ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในทุกทักษะ

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของความต้องการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันและ
ความต้องการใช้ภาษาอังกฤษในงานอาชีพ ของกลุ่มบุคคลสาขาอาชีพต่าง ๆ

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของความต้องการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน และ
ความต้องการใช้ภาษาอังกฤษในงานอาชีพ ของกลุ่มบุคคลสาขาอาชีพต่าง ๆ ผู้วิจัยนำเสนอผลการ
วิเคราะห์ในรูปแบบตารางวิเคราะห์ความแปรปรวน และตารางแสดงความแตกต่างของกลุ่ม โดยจำแนก
เป็นรายกลุ่มสาขาอาชีพ และเป็นกลุ่มรวมสาขาอาชีพต่าง ๆ รวมทั้งแยกเป็นทักษะ คือ ทักษะการ
ฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่าน ทักษะการเขียน และทักษะการแปล ผลการวิเคราะห์ดังตารางที่
41-57

ตารางที่ 41 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของความต้องการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน
ทักษะการฟัง ของกลุ่มบุคคลสาขาอาชีพต่าง ๆ

แหล่งความแปรปรวน	D.F.	Sum of Squares	Mean Squares	F
ระหว่างกลุ่ม	4	18.6576	4.6644	3.5712*
ภายในกลุ่ม	569	620.3970	1.3061	
รวม	573	639.0546		

* $p < .05$

จากตารางที่ 41 แสดงว่าความต้องการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ทักษะการฟัง
ของกลุ่มบุคคลสาขาอาชีพ วิศวกร แพทย์ อาจารย์ การโรงแรม และการธนาคาร โดยเฉลี่ยมีแนว
โน้มว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงทดสอบภายหลังเป็นรายคู่ โดย
วิธี Scheffe test ได้ผลดังตารางที่ 42

ตารางที่ 42 แสดงความแตกต่างของความต้องการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ทักษะการฟัง
ของกลุ่มบุคคลสาขาอาชีพต่าง ๆ

กลุ่มบุคคลในสาขาอาชีพ	Mean	2	4	3	1	5
2. วิศวกร	2.2965					
4. การธนาคาร	2.3032					
3. อาจารย์	2.6311					
1. แพทย์	2.6327					
5. การโรงแรม	2.7925	*				

* $p < .05$

จากตารางที่ 42 แสดงว่าโดยเฉลี่ยแล้วกลุ่มบุคคลสาขาอาชีพการโรงแรม มีแนวโน้มว่ามีความต้องการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ทักษะการฟัง มากที่สุด และมากกว่ากลุ่มบุคคลในสาขาอาชีพวิศวกร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่มากกว่ากลุ่มกลุ่มบุคคลสาขาอาชีพ การธนาคาร อาจารย์ และแพทย์ อย่างไม่มีนัยสำคัญ

ส่วนกลุ่มบุคคลสาขาอาชีพวิศวกร การธนาคาร อาจารย์ และแพทย์ มีแนวโน้มว่ามีความต้องการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ทักษะการฟัง แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 43 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของความถี่การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน
ทักษะการพูด ของกลุ่มบุคคลสาขาอาชีพต่างๆ

แหล่งความแปรปรวน	D.F.	Sum of Squares	Mean Squares	F
ระหว่างกลุ่ม	4	23.8745	5.9686	4.3492 *
ภายในกลุ่ม	569	695.7875	1.3724	
รวม	573	719.6620		

* $p < .05$

จากตารางที่ 43 แสดงว่าความถี่การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันทักษะการพูด
ของกลุ่มบุคคลสาขาอาชีพ วิศวกร แพทย์ อาจารย์ การโรงแรม และการธนาคาร โดยเฉลี่ยมีแนว
โน้มว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงทดสอบภายหลังเป็นรายคู่ โดย
วิธี Scheffe test ได้ผลดังตารางที่ 44

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 44 แสดงความแตกต่างของความต้องการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ทักษะการพูด
ของกลุ่มบุคคลสาขาอาชีพต่าง ๆ

กลุ่มบุคคลในสาขาอาชีพ	Mean	2	4	3	1	5
2. วิศวกร	1.5917					
4. การธนาคาร	1.5963					
3. อาจารย์	1.8926					
1. แพทย์	1.9078					
5. การโรงแรม	2.1565	*				

* $p < .05$

จากตารางที่ 44 แสดงว่าโดยเฉลี่ยแล้ว กลุ่มบุคคลสาขาอาชีพการโรงแรม มีแนวโน้มว่ามีความต้องการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ทักษะการพูด มากที่สุด และมากกว่ากลุ่มบุคคลสาขาอาชีพวิศวกรอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่มากกว่ากลุ่มบุคคลสาขาอาชีพการธนาคาร อาจารย์ และแพทย์ อย่างไม่มีนัยสำคัญ

ส่วนกลุ่มบุคคลสาขาอาชีพวิศวกร การธนาคาร อาจารย์ และแพทย์ มีแนวโน้มว่ามีความต้องการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ทักษะการพูด แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 45 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของความต้องการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน
ทักษะการอ่าน ของกลุ่มบุคคลสาขาอาชีพต่างๆ

แหล่งความแปรปรวน	D.F.	Sum of Squares	Mean Squares	F
ระหว่างกลุ่ม	4	21.2406	5.3101	2.3232
ภายในกลุ่ม	569	580.5762	2.2857	
รวม	573	601.8168		

* $p < .05$

จากตารางที่ 45 แสดงว่าความต้องการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันทักษะการอ่าน ของกลุ่มบุคคลสาขาอาชีพ วิศวกร แพทย์ อาจารย์ การ โรงแรม และการธนาคาร โดยเฉลี่ยมีแนวโน้มว่าไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 46 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของความต้องการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน
 ทักษะการเขียน ของกลุ่มบุคคลสาขาอาชีพต่างๆ

แหล่งความแปรปรวน	D.F.	Sum of Squares	Mean Squares	F
ระหว่างกลุ่ม	4	25.2704	6.3176	4.2035*
ภายในกลุ่ม	569	718.4104	1.5030	
รวม	573	743.6808		

* $p < .05$

จากตารางที่ 46 แสดงว่า ความต้องการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันทักษะการเขียน
 ของกลุ่มบุคคลสาขาอาชีพ วิศวกร แพทย์ อาจารย์ การโรงแรม และการธนาคาร โดยเฉลี่ยมีแนว
 โน้มว่ามีแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงทดสอบภายหลังเป็นรายคู่ โดยวิธี
 Scheffe test ได้ผลดังตารางที่ 47

สถาบันวิทยบริการ
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 47 แสดงความแตกต่างของความต้องการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ทักษะการเขียน ของกลุ่มบุคคลสาขาอาชีพต่างๆ

กลุ่มบุคคลในสาขาอาชีพ	Mean	4	2	3	1	5
4. การธนาคาร	1.5957					
2. วิศวกร	1.6978					
3. อาจารย์	1.9664					
1. แพทย์	1.9787					
5. การโรงแรม	2.2592	*	*			

* $p < .05$

จากตารางที่ 47 แสดงว่าโดยเฉลี่ยแล้ว กลุ่มบุคคลสาขาอาชีพการโรงแรม มีแนวโน้มว่าความต้องการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ทักษะการเขียนมากที่สุด และมากกว่ากลุ่มบุคคลสาขาอาชีพการธนาคาร และวิศวกร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่มากกว่ากลุ่มบุคคลสาขาอาชีพอาจารย์ และแพทย์ อย่างไม่มีนัยสำคัญ

ส่วนกลุ่มบุคคลสาขาอาชีพการธนาคาร วิศวกร อาจารย์ และแพทย์ มีแนวโน้มว่ามีความต้องการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันทักษะการเขียนแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 48 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของความต้องการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน
ทักษะการแปล ของกลุ่มบุคคลสาขาอาชีพต่างๆ

แหล่งความแปรปรวน	D.F.	Sum of Squares	Mean Squares	F
ระหว่างกลุ่ม	4	51.0406	12.7602	6.4492*
ภายในกลุ่ม	569	860.6699	1.9786	
รวม	573	911.7105		

* $p < .05$

จากตารางที่ 48 แสดงว่าความต้องการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันทักษะการแปล
ของกลุ่มบุคคลสาขาอาชีพ วิศวกร แพทย์ อาจารย์ การโรงแรม และการธนาคาร โดยเฉลี่ยมีแนว
โน้มว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงทดสอบภายหลังเป็นรายคู่ โดย
วิธี Scheffe test ได้ผลดังตารางที่ 49

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 49 แสดงความแตกต่างของความต้องการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ทักษะการแปล ของกลุ่มบุคคลสาขาอาชีพต่าง ๆ

กลุ่มบุคคลในสาขาอาชีพ	Mean	2	4	1	3	5
2. วิศวกร	1.7445					
4. การธนาคาร	2.2279					
1. แพทย์	2.2966					
3. อาจารย์	2.3735	*				
5. การโรงแรม	2.7189	*				

* $p < .05$

จากตารางที่ 49 แสดงว่าโดยเฉลี่ยแล้ว กลุ่มบุคคลสาขาอาชีพการโรงแรม มีแนวโน้มว่าความต้องการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ทักษะแปล มากที่สุด รองลงมา คือ กลุ่มบุคคลสาขาอาชีพอาจารย์ แต่ความต้องการใช้ภาษาอังกฤษดังกล่าวของทั้ง 2 กลุ่ม มีแนวโน้มว่ามีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ และทั้ง 2 กลุ่มมีแนวโน้มว่ามีความต้องการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ทักษะการแปลมากกว่า กลุ่มบุคคลสาขาอาชีพวิศวกร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่มากกว่ากลุ่มบุคคลสาขาอาชีพ การธนาคาร และแพทย์ อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ส่วนกลุ่มบุคคลสาขาอาชีพวิศวกร การธนาคาร และแพทย์ มีแนวโน้มว่ามีความต้องการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ทักษะการแปล แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 50 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของความถี่การใช้ภาษาอังกฤษในงานอาชีพ
 ทักษะการฟัง ของกลุ่มบุคคลสาขาอาชีพต่างๆ

แหล่งความแปรปรวน	D.F.	Sum of Squares	Mean Squares	F
ระหว่างกลุ่ม	4	158.9187	39.7297	21.3108 *
ภายในกลุ่ม	569	848.2549	1.8643	
รวม	573	1007.1736		

* $p < .05$

จากตารางที่ 50 แสดงว่าค่าเฉลี่ยความต้องการใช้ภาษาอังกฤษในงานอาชีพทักษะการฟัง
 ของกลุ่มบุคคลสาขาอาชีพ วิศวกร แพทย์ อาจารย์ การโรงแรม และการธนาคาร มีแนวโน้มว่ามี
 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงทดสอบภายหลังเป็นรายคู่ โดยวิธี Scheffe test
 ได้ผลดังตารางที่ 51

สถาบันวิทยบริการ
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 51 แสดงความแตกต่างของความต้องการใช้ภาษาอังกฤษในงานอาชีพ ทักษะการฟัง
ของกลุ่มบุคคลสาขาอาชีพต่าง ๆ

กลุ่มบุคคลในสาขาอาชีพ	X	4	3	2	1	5
4. การธนาคาร	2.6281					
3. อาจารย์	2.9539					
2. วิศวกร	3.0652					
1. แพทย์	3.2488					
5. การโรงแรม	4.3388	*	*	*	*	

* $p < .05$

จากตารางที่ 50 แสดงว่าโดยเฉลี่ยแล้ว กลุ่มบุคคลสาขาอาชีพการโรงแรม มีแนวโน้มว่า
ความต้องการใช้ภาษาอังกฤษในงานอาชีพ ทักษะการฟัง มากที่สุด และมากกว่าทุกกลุ่มสาขาอาชีพ
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ส่วนกลุ่มบุคคลสาขาอาชีพ การธนาคาร อาจารย์ วิศวกร และแพทย์ มีแนวโน้มว่ามีความ
ต้องการใช้ภาษาอังกฤษในงานอาชีพ ทักษะการฟัง แตกต่างอย่างไม่มีนัยสำคัญ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 52 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของความถี่การใช้ภาษาอังกฤษในงานอาชีพ
ทักษะการพูด ของกลุ่มบุคคลสาขาอาชีพต่างๆ

แหล่งความแปรปรวน	D.F.	Sum of Squares	Mean Squares	F
ระหว่างกลุ่ม	4	133.1360	33.2840	16.0958 *
ภายในกลุ่ม	569	1017.3943	2.0679	
รวม	573	1150.5303		

* $p < .05$

จากตารางที่ 52 แสดงว่าค่าเฉลี่ยความต้องการใช้ภาษาอังกฤษในงานอาชีพทักษะการพูด
ของกลุ่มบุคคลสาขาอาชีพ วิศวกร แพทย์ อาจารย์ การโรงแรม และการธนาคาร มีแนวโน้มว่ามี
ความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงทดสอบภายหลังเป็นรายคู่ โดยวิธี Scheffe
test ได้ผลดังตารางที่ 53

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 53 แสดงความแตกต่างของความต้องการใช้ภาษาอังกฤษในงานอาชีพ ทักษะการพูด
ของกลุ่มบุคคลสาขาอาชีพต่าง ๆ

กลุ่มบุคคลสาขาอาชีพ	Mean	4	3	2	1	5
4. การธนาคาร	2.1708					
3. อาจารย์	2.5986					
2. วิศวกร	2.6691					
1. แพทย์	2.9448	*				
5. การโรงแรม	3.7522	*	*	*	*	

* $p < .05$

จากตารางที่ 53 แสดงว่าโดยเฉลี่ยแล้ว กลุ่มบุคคลสาขาอาชีพการโรงแรม มีแนวโน้มว่าความต้องการใช้ภาษาอังกฤษในงานอาชีพ ทักษะการพูด มากที่สุด และมากกว่าทุกกลุ่มสาขาอาชีพอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนกลุ่มบุคคลสาขาอาชีพ แพทย์ มีความต้องการใช้ภาษาอังกฤษในงานอาชีพทักษะการพูดรองลงมา และมากกว่ากลุ่มบุคคลสาขาอาชีพการธนาคาร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่มากกว่ากลุ่มบุคคลสาขาอาชีพอาจารย์ วิศวกร และแพทย์ อย่างไม่มีนัยสำคัญ

ส่วนกลุ่มบุคคลสาขาอาชีพการธนาคาร อาจารย์ และวิศวกร มีแนวโน้มว่ามีความต้องการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ทักษะการพูด แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 54 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของความถี่การใช้ภาษาอังกฤษในงานอาชีพ
ทักษะการอ่าน ของกลุ่มบุคคลสาขาอาชีพต่างๆ

แหล่งความแปรปรวน	D.F.	Sum of Squares	Mean Squares	F
ระหว่างกลุ่ม	4	104.4016	26.1004	10.0619*
ภายในกลุ่ม	569	619.9588	2.5940	
รวม	573	724.3604		

* $p < .05$

จากตารางที่ 54 แสดงว่าค่าเฉลี่ยความต้องการใช้ภาษาอังกฤษในงานอาชีพทักษะการอ่านของกลุ่มบุคคลสาขาอาชีพ วิศวกร แพทย์ อาจารย์ในมหาวิทยาลัย การโรงแรม และการธนาคาร มีแนวโน้มว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงทดสอบภายหลังเป็นรายคู่โดยวิธี Scheffe test ได้ผลดังตารางที่ 55

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 55 แสดงความแตกต่างของความต้องการใช้ภาษาอังกฤษในงานอาชีพ ทักษะการอ่าน
ของกลุ่มบุคคลสาขาอาชีพต่าง ๆ

กลุ่มบุคคลในสาขาอาชีพ	Mean	4	2	3	1	5
4. การธนาคาร	2.1813					
2. วิศวกร	3.5093	*				
3. อาจารย์	3.5867	*				
1. แพทย์	3.9880	*				
5. การโรงแรม	4.4578	*	*			

* $p < .05$

จากตารางที่ 55 แสดงว่าโดยเฉลี่ยแล้ว กลุ่มบุคคลสาขาอาชีพการโรงแรม มีแนวโน้มว่าความต้องการใช้ภาษาอังกฤษในงานอาชีพ ทักษะการอ่าน มากที่สุด และมากกว่ากลุ่มบุคคลในสาขาอาชีพการธนาคาร และวิศวกร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่มากกว่ากลุ่มบุคคลในสาขาอาชีพอาจารย์ และแพทย์ อย่างไม่มีนัยสำคัญ สำหรับกลุ่มบุคคลสาขาอาชีพ แพทย์ อาจารย์ และวิศวกร มีความต้องการใช้ภาษาอังกฤษ ทักษะการอ่าน มากกว่า กลุ่มบุคคลสาขาอาชีพการธนาคารอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สำหรับกลุ่มบุคคลสาขาอาชีพ แพทย์ อาจารย์ และวิศวกร มีแนวโน้มว่ามีความต้องการใช้ภาษาอังกฤษในงานอาชีพ ทักษะการอ่าน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 56 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของความถี่การใช้ภาษาอังกฤษในงานอาชีพ
ทักษะการเขียน ของกลุ่มบุคคลสาขาอาชีพต่างๆ

แหล่งความแปรปรวน	D.F.	Sum of Squares	Mean Squares	F
ระหว่างกลุ่ม	4	183.5493	45.8873	16.7680*
ภายในกลุ่ม	569	1261.5723	2.7366	
รวม	573	1445.1215		

* $p < .05$

จากตารางที่ 56 แสดงว่าค่าเฉลี่ยความต้องการใช้ภาษาอังกฤษในงานอาชีพทักษะการเขียนของกลุ่มบุคคลสาขาอาชีพ วิศวกร แพทย์ อาจารย์ในมหาวิทยาลัย การโรงแรม และการธนาคาร มีแนวโน้มว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงทดสอบภายหลังเป็นรายคู่โดยวิธี Scheffe test ได้ผลดังตารางที่ 57

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 57 แสดงความแตกต่างของความต้องการใช้ภาษาอังกฤษในงานอาชีพ ทักษะการเขียน
ของกลุ่มบุคคลสาขาอาชีพต่าง ๆ

กลุ่มบุคคลในสาขาอาชีพ	Mean	4	3	2	1	5
4. การธนาคาร	2.2470					
3. อาจารย์	2.7191					
2. วิศวกร	2.9088					
1. แพทย์	3.3440	*				
5. การโรงแรม	4.1640	*	*	*	*	

* $p < .05$

จากตารางที่ 57 แสดงว่าโดยเฉลี่ยแล้ว กลุ่มบุคคลสาขาอาชีพการโรงแรม มีแนวโน้มว่า ความต้องการใช้ภาษาอังกฤษในงานอาชีพ ทักษะการเขียน มากที่สุด และมากกว่าทุกกลุ่มบุคคล สาขาอาชีพ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนกลุ่มบุคคลสาขาอาชีพแพทย์ มีความต้องการ ใช้ภาษาอังกฤษในงานอาชีพ ทักษะการเขียน รองลงมา และมากกว่ากลุ่มบุคคลสาขาอาชีพการ ธนาคาร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่มากกว่ากลุ่มบุคคลสาขาอาชีพ อาจารย์ วิศวกร และแพทย์ อย่างไม่มีนัยสำคัญ

ส่วนกลุ่มบุคคลสาขาอาชีพการธนาคาร อาจารย์ และวิศวกร มีแนวโน้มว่ามีความต้องการ ใช้ภาษาอังกฤษในงานอาชีพ ทักษะการเขียน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 58 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของความถี่การใช้ภาษาอังกฤษในงานอาชีพ
ทักษะการแปล ของกลุ่มบุคคลสาขาอาชีพต่างๆ

แหล่งความแปรปรวน	D.F.	Sum of Squares	Mean Squares	F
ระหว่างกลุ่ม	4	123.1363	30.7841	12.3678*
ภายในกลุ่ม	569	1065.3122	2.4890	
รวม	573	1188.4485		

* $p < .05$

จากตารางที่ 58 แสดงว่าค่าเฉลี่ยความถี่การใช้ภาษาอังกฤษในงานอาชีพ ทักษะการแปล ของกลุ่มบุคคลสาขาอาชีพ วิศวกร แพทย์ อาจารย์ในมหาวิทยาลัย การโรงแรม และการธนาคาร มีแนวโน้มที่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงทดสอบภายหลังเป็นรายคู่ โดยวิธี Scheffe test ได้ผลดังตารางที่ 59

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 59 แสดงความแตกต่างของความต้องการใช้ภาษาอังกฤษในงานอาชีพ ทักษะการแปล
ของกลุ่มบุคคลสาขาอาชีพต่าง ๆ

กลุ่มบุคคลในสาขาอาชีพ	Mean	4	2	3	1	5
4. การธนาคาร	2.2827					
2. วิศวกร	2.6492					
3. อาจารย์	2.8187					
1. แพทย์	3.1157					
5. การโรงแรม	3.8844	*	*	*		

* $p < .05$

จากตารางที่ 59 แสดงว่าโดยเฉลี่ยแล้ว กลุ่มบุคคลสาขาอาชีพการโรงแรมมีแนวโน้มว่ามีความต้องการใช้ภาษาอังกฤษในงานอาชีพ ทักษะการแปล มากที่สุด และมากกว่ากลุ่มบุคคลสาขาอาชีพการธนาคาร วิศวกร และอาจารย์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่มากกว่ากลุ่มบุคคลสาขาอาชีพแพทย์อย่างไม่มีนัยสำคัญ

ส่วนกลุ่มบุคคลสาขาอาชีพการธนาคาร วิศวกร อาจารย์ และแพทย์ มีแนวโน้มว่ามีความต้องการใช้ภาษาอังกฤษในงานอาชีพทักษะการแปล แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์เจตคติของบุคคลเกี่ยวกับการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันและ
ในงานอาชีพ ของกลุ่มบุคคลสาขาอาชีพต่าง ๆ

ผลการวิเคราะห์เจตคติของบุคคลเกี่ยวกับการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันและในงาน
อาชีพ ของกลุ่มบุคคลสาขาอาชีพต่าง ๆ ผู้วิจัยนำเสนอเป็นตาราง โดยการจำแนกตามกลุ่มบุคคลสาขา
อาชีพ และเป็นกลุ่มรวมสาขาอาชีพต่าง ๆ ผลการวิเคราะห์ดังปรากฏในตารางที่ 60-65

ตารางที่ 60 ค่ามัธยผลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของเจตคติเกี่ยวกับการใช้ภาษาอังกฤษ
ในชีวิตประจำวันและในงานอาชีพ ของกลุ่มบุคคลสาขาอาชีพแพทย์

รายการ	\bar{X}	S.D.
1. การรู้ภาษาอังกฤษเป็นสิ่งจำเป็นในการดำรงชีวิตปัจจุบัน	6.10	.96
2. การรู้ภาษาอังกฤษเป็นอย่างดี ทำให้การดำรงชีวิตดีขึ้น	5.96	1.04
3. ผู้ที่มีความรู้ภาษาอังกฤษย่อมเป็นผู้ที่มีโอกาสเหนือผู้อื่น ในด้านหน้าที่การงานระดับเดียวกัน	6.06	.98
4. การรู้ภาษาอังกฤษจะช่วยยกระดับฐานะทางสังคม	5.49	1.39
5. ท่านจะรู้สึกพึงพอใจในงานมากขึ้น หากงานนั้นเป็นงานที่ ต้องใช้ภาษาอังกฤษ	4.31	1.56
6. การที่ท่านมีความรู้ภาษาอังกฤษจะทำให้ท่านได้ทราบข้อมูล ข่าวสารมากขึ้น	6.39	.80
7. หากคนในประเทศยังรู้ภาษาอังกฤษมากขึ้นเท่าใด ระดับการพัฒนาของประเทศก็จะยิ่งเพิ่มมากขึ้น	5.65	1.38
8. การรู้ภาษาอังกฤษจะช่วยเสริมสร้างความมั่นใจ	5.67	1.29
9. การที่มีความรู้ภาษาอังกฤษจะช่วยทำให้เราเข้าใจ	5.32	1.37
10. การที่มีความรู้ภาษาอังกฤษจะช่วยทำให้เราเข้าใจ วัฒนธรรมประเพณีของเพื่อนบ้านในแถบเอเชียได้ดีขึ้น	4.84	1.49
11. หากมีการใช้ภาษาอังกฤษมากขึ้นเรื่อย ๆ จะทำให้ ภาษาไทยมีความสำคัญน้อยลง	5.31	1.74
12. การรู้ภาษาอังกฤษทำให้ก้าวทันโลก	6.14	1.12
13. การที่มีชาวต่างชาติที่ใช้ภาษาอังกฤษเข้ามาอยู่ในประเทศ มากจะทำให้ประเทศนั้นมีความเจริญ	3.23	1.67

ตารางที่ 60 (ต่อ)

รายการ	\bar{X}	S.D.
14. การที่มีชาวต่างชาติที่ใช้ภาษาอังกฤษเข้ามาในประเทศ มากจะทำให้วัฒนธรรมของประเทศนั้นเสื่อมลง	5.19	1.67
15. การที่ได้รู้จักคนที่พูดภาษาอังกฤษมากขึ้นเท่าใดท่านก็ ต้องการที่จะรู้ภาษาอังกฤษมากขึ้นเท่านั้น	5.28	1.56
16. การรู้ภาษาอังกฤษทำให้ผู้อื่นมองว่าเป็นผู้มีการศึกษาคือ	4.58	1.66
รวม	5.33	.77

จากตารางที่ 60 แสดงว่าเจตคติเกี่ยวกับการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันและในงานอาชีพของกลุ่มบุคคลสาขาอาชีพแพทย์ มีแนวโน้มว่ามีเจตคติในการใช้ภาษาอังกฤษโดยส่วนรวมอยู่ในระดับค่อนข้างดี ($\bar{X} = 5.02$) แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายเจตคติ พบว่า กลุ่มบุคคลสาขาอาชีพแพทย์ มีแนวโน้มว่ามีเจตคติในการใช้ภาษาอังกฤษที่เห็นด้วยมากที่สุด คือ การที่มีความรู้ภาษาอังกฤษจะทำให้ได้ทราบข้อมูลข่าวสารมากขึ้น แต่อยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 6.39$) รองลงมาคือ การรู้ภาษาอังกฤษทำให้ก้าวทันโลก และการรู้ภาษาอังกฤษเป็นสิ่งจำเป็นในการดำรงชีวิตปัจจุบัน แต่มีเจตคติอยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 6.14$ และ $\bar{X} = 6.10$)

ตารางที่ 61 ค่ามัธยฐานเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของเจตคติเกี่ยวกับการใช้ภาษาอังกฤษ
ในชีวิตประจำวัน และในงานอาชีพ ของกลุ่มบุคคลสาขาอาชีพวิศวกร

รายการ	\bar{X}	S.D.
1. การรู้ภาษาอังกฤษเป็นสิ่งจำเป็นในการดำรงชีวิตปัจจุบัน	5.83	1.33
2. การรู้ภาษาอังกฤษเป็นอย่างดี ทำให้การดำรงชีวิตดีขึ้น	5.84	1.23
3. ผู้ที่มีความรู้ภาษาอังกฤษย่อมเป็นผู้ที่มีโอกาสเหนือผู้อื่น ในด้านหน้าที่การงานระดับเดียวกัน	6.02	1.23
4. การรู้ภาษาอังกฤษจะช่วยยกระดับฐานะทางสังคม	5.26	1.40
5. ท่านจะรู้สึกพึงพอใจในงานมากขึ้น หากงานนั้นเป็นงานที่ ต้องใช้ภาษาอังกฤษ	4.17	1.54
6. การที่ท่านมีความรู้ภาษาอังกฤษจะทำให้ท่านได้ทราบข้อมูล ข่าวสารมากขึ้น	6.19	1.07
7. หากคนในประเทศยิ่งรู้ภาษาอังกฤษมากขึ้นเท่าใด ระดับการพัฒนาของประเทศก็จะยิ่งเพิ่มมากขึ้น	5.46	1.42
8. การรู้ภาษาอังกฤษจะช่วยเสริมสร้างความมั่นใจ	5.51	1.32
9. การที่มีความรู้ภาษาอังกฤษจะช่วยทำให้เราเข้าใจ	5.23	1.41
10. การที่มีความรู้ภาษาอังกฤษจะช่วยทำให้เราเข้าใจ วัฒนธรรมประเพณีของเพื่อนบ้านในแถบเอเชียได้ดีขึ้น	4.45	1.63
11. หากมีการใช้ภาษาอังกฤษมากขึ้นเรื่อย ๆ จะทำให้ ภาษาไทยมีความสำคัญน้อยลง	5.33	1.77
12. การรู้ภาษาอังกฤษทำให้ก้าวทันโลก	5.67	1.21
13. การที่มีชาวต่างชาติที่ใช้ภาษาอังกฤษเข้ามาอยู่ในประเทศ มากจะทำให้ประเทศนั้นมีความเจริญ	3.21	1.62
14. การที่มีชาวต่างชาติที่ใช้ภาษาอังกฤษเข้ามาในประเทศ มากจะทำให้วัฒนธรรมของประเทศนั้นเสื่อมลง	5.14	1.74
15. การที่ได้รู้จักคนที่พูดภาษาอังกฤษมากขึ้นเท่าใดท่านก็ ต้องการที่จะรู้ภาษาอังกฤษมากขึ้นเท่านั้น	5.39	1.28
16. การรู้ภาษาอังกฤษทำให้ผู้อื่นมองว่าเป็นผู้มีการศึกษาดี	4.58	1.50
รวม	5.22	.80

จากตารางที่ 61 แสดงว่าเจตคติเกี่ยวกับการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันและในงานอาชีพของกลุ่มบุคคลสาขาอาชีพวิศวกร มีแนวโน้มว่ามีเจตคติในการใช้ภาษาอังกฤษโดยส่วนรวมอยู่ในระดับค่อนข้างดี ($\bar{X} = 5.22$) แต่เมื่อ พิจารณาเป็นรายเจตคติ พบว่ากลุ่มบุคคลสาขาอาชีพ วิศวกร มีแนวโน้มว่ามีเจตคติในการใช้ภาษาอังกฤษที่เห็นด้วยมากที่สุด คือ การที่มีความรู้ภาษาอังกฤษจะทำให้ได้ทราบข้อมูลข่าวสารมากขึ้น แต่อยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 6.19$) รองลงมาคือ ผู้ที่มีความรู้ภาษาอังกฤษย่อมเป็นผู้ที่มีโอกาสเหนือผู้อื่นในด้านหน้าที่การงานระดับเดียวกัน และ การรู้ภาษาอังกฤษเป็นอย่างดีทำให้การดำรงชีวิตดีขึ้น แต่มีเจตคติอยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 6.02$ และ $\bar{X} = 5.84$)

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 62 คำขวัญนิมิตลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของเจตคติเกี่ยวกับการใช้ภาษาอังกฤษ
ในชีวิตประจำวันและในงานอาชีพ ของกลุ่มบุคคลสาขาอาชีพอาจารย์

รายการ	\bar{X}	S.D.
1. การรู้ภาษาอังกฤษเป็นสิ่งจำเป็นในการดำรงชีวิตปัจจุบัน	6.01	1.18
2. การรู้ภาษาอังกฤษเป็นอย่างดี ทำให้การดำรงชีวิตดีขึ้น	5.62	1.53
3. ผู้ที่มีความรู้ภาษาอังกฤษย่อมเป็นผู้ที่มีโอกาสเหนือผู้อื่น ในด้านหน้าที่การงานระดับเดียวกัน	6.02	1.26
4. การรู้ภาษาอังกฤษจะช่วยยกระดับฐานะทางสังคม	5.16	1.74
5. ท่านจะรู้สึกพึงพอใจในงานมากขึ้น หากงานนั้นเป็นงานที่ ต้องใช้ภาษาอังกฤษ	4.36	1.97
6. การที่ท่านมีความรู้ภาษาอังกฤษจะทำให้ท่านได้ทราบข้อมูล ข่าวสารมากขึ้น	6.21	1.18
7. หากคนในประเทศยิ่งรู้ภาษาอังกฤษมากขึ้นเท่าใด ระดับการพัฒนาของประเทศก็จะยิ่งเพิ่มมากขึ้น	5.37	1.68
8. การรู้ภาษาอังกฤษจะช่วยเสริมสร้างความมั่นใจ	5.75	1.47
9. การที่มีความรู้ภาษาอังกฤษจะช่วยทำให้เราเข้าใจ	5.64	1.42
10. การที่มีความรู้ภาษาอังกฤษจะช่วยทำให้เราเข้าใจ วัฒนธรรมประเพณีของเพื่อนบ้านในแถบเอเชีย ได้ดีขึ้น	5.04	1.54
11. หากมีการใช้ภาษาอังกฤษมากขึ้นเรื่อย ๆ จะทำให้ ภาษาไทยมีความสำคัญน้อยลง	5.17	1.91
12. การรู้ภาษาอังกฤษทำให้ก้าวทันโลก	5.96	1.34
13. การที่มีชาวต่างชาติที่ใช้ภาษาอังกฤษเข้ามาอยู่ในประเทศ มากจะทำให้ประเทศนั้นมีความเจริญ	3.24	1.84
14. การที่มีชาวต่างชาติที่ใช้ภาษาอังกฤษเข้ามาในประเทศ มากจะทำให้วัฒนธรรมของประเทศนั้นเสื่อมลง	5.12	1.82
15. การที่ได้รู้จักคนที่พูดภาษาอังกฤษมากขึ้นเท่าใดท่านก็ ต้องการที่จะรู้ภาษาอังกฤษมากขึ้นเท่านั้น	5.06	1.73
16. การรู้ภาษาอังกฤษทำให้ผู้อื่นมองว่าเป็นผู้มีการศึกษาดี	4.48	1.79
รวม	5.32	.90

จากตารางที่ 62 แสดงว่าเจตคติเกี่ยวกับการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันและในงานอาชีพของกลุ่มบุคคลอาชีพสาขาอาจารย์ มีแนวโน้มว่ามีเจตคติในการใช้ภาษาอังกฤษโดยส่วนรวมอยู่ในระดับค่อนข้างดี ($\bar{X} = 5.32$) แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายเจตคติ พบว่ากลุ่มบุคคลสาขาอาชีพอาจารย์ มีแนวโน้มว่ามีเจตคติในการใช้ภาษาอังกฤษที่เห็นด้วยมากที่สุด คือ การที่มีความรู้ภาษาอังกฤษจะทำให้ได้ทราบข้อมูลข่าวสารมากขึ้น แต่อยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 6.21$) รองลงมาคือ ผู้ที่มีความรู้ภาษาอังกฤษข่อมเป็นผู้ที่มีโอกาสเหนือผู้อื่นในหน้าที่การงานระดับเดียวกัน และการรู้ภาษาอังกฤษเป็นสิ่งจำเป็นในการดำรงชีวิตปัจจุบัน แต่มีเจตคติอยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 6.02$ และ $\bar{X} = 6.01$)

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 63 คำมีขนิมเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของเจตคติเกี่ยวกับการใช้ภาษาอังกฤษ
ในชีวิตประจำวันและในงานอาชีพของกลุ่มบุคคลสาขาอาชีพการธนาคาร

รายการ	\bar{X}	S.D.
1. การรู้ภาษาอังกฤษเป็นสิ่งจำเป็นในการดำรงชีวิตปัจจุบัน	6.27	1.03
2. การรู้ภาษาอังกฤษเป็นอย่างดี ทำให้การดำรงชีวิตดีขึ้น	6.09	1.18
3. ผู้ที่มีความรู้ภาษาอังกฤษย่อมเป็นผู้ที่มีโอกาสเหนือผู้อื่น ในด้านหน้าที่การงานระดับเดียวกัน	6.48	.85
4. การรู้ภาษาอังกฤษจะช่วยยกระดับฐานะทางสังคม	5.72	1.41
5. ท่านจะรู้สึกพึงพอใจในงานมากขึ้น หากงานนั้นเป็นงานที่ ต้องใช้ภาษาอังกฤษ	4.75	1.57
6. การที่ท่านมีความรู้ภาษาอังกฤษจะทำให้ท่านได้ทราบข้อมูล ข่าวสารมากขึ้น	6.41	.81
7. หากคนในประเทศยิ่งรู้ภาษาอังกฤษมากขึ้นเท่าใด ระดับการพัฒนาของประเทศก็จะยิ่งเพิ่มมากขึ้น	6.06	1.33
8. การรู้ภาษาอังกฤษจะช่วยเสริมสร้างความมั่นใจ	6.02	1.16
9. การที่มีความรู้ภาษาอังกฤษจะช่วยทำให้เราเข้าใจ	5.12	1.57
10. การที่มีความรู้ภาษาอังกฤษจะช่วยทำให้เราเข้าใจ วัฒนธรรมประเพณีของเพื่อนบ้าน ในแถบเอเชียได้ดีขึ้น	4.55	1.48
11. หากมีการใช้ภาษาอังกฤษมากขึ้นเรื่อย ๆ จะทำให้ ภาษาไทยมีความสำคัญน้อยลง	5.59	1.81
12. การรู้ภาษาอังกฤษทำให้ก้าวทันโลก	6.00	1.25
13. การที่มีชาวต่างชาติที่ใช้ภาษาอังกฤษเข้ามาอยู่ในประเทศ มากจะทำให้ประเทศนั้นมีความเจริญ	3.69	1.91
14. การที่มีชาวต่างชาติที่ใช้ภาษาอังกฤษเข้ามาในประเทศ มากจะทำให้วัฒนธรรมของประเทศนั้นเสื่อมลง	5.13	1.56
15. การที่ได้รู้จักคนที่พูดภาษาอังกฤษมากขึ้นเท่าใดท่านก็ ต้องการที่จะรู้ภาษาอังกฤษมากขึ้นเท่านั้น	5.58	1.50
16. การรู้ภาษาอังกฤษทำให้ผู้อื่นมองว่าเป็นผู้มีการศึกษาดี	4.81	1.68
รวม	5.52	.74

จากตารางที่ 63 แสดงว่าเจตคติเกี่ยวกับการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันและในงานอาชีพของกลุ่มบุคคลสาขาอาชีพการธนาคาร มีแนวโน้มว่ามีเจตคติในการใช้ภาษาอังกฤษโดยส่วนรวมอยู่ในระดับค่อนข้างดี ($\bar{X} = 5.52$) แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายเจตคติ พบว่ากลุ่มบุคคลสาขาอาชีพ การธนาคาร มีแนวโน้มว่ามีเจตคติในการใช้ภาษาอังกฤษที่เห็นด้วยมากที่สุด คือ ผู้ที่มีความรู้ภาษาอังกฤษย่อมเป็นผู้ที่มีโอกาสเหนือผู้อื่นในด้านหน้าที่การงานระดับเดียวกัน แต่อยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 6.48$) รองลงมาคือ การที่ท่านมีความรู้ภาษาอังกฤษจะทำให้ท่านได้ทราบข้อมูลข่าวสารมากขึ้น แต่อยู่ในระดับดี และ การรู้ภาษาอังกฤษเป็นสิ่งจำเป็นในการดำรงชีวิตปัจจุบัน แต่มีเจตคติอยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 6.41$ และ $\bar{X} = 6.27$)

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 64 คำขวัญฉิมเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของเจตคติเกี่ยวกับ การใช้ภาษาอังกฤษ
ในชีวิตประจำวันและในงานอาชีพของกลุ่มบุคคลสาขาอาชีพการโรงแรม

รายการ	\bar{X}	S.D.
1. การรู้ภาษาอังกฤษเป็นสิ่งจำเป็นในการดำรงชีวิตปัจจุบัน	6.41	.93
2. การรู้ภาษาอังกฤษเป็นอย่างดี ทำให้การดำรงชีวิตดีขึ้น	6.14	1.11
3. ผู้ที่มีความรู้ภาษาอังกฤษย่อมเป็นผู้ที่มีโอกาสเหนือผู้อื่น ในด้านหน้าที่การงานระดับเดียวกัน	6.43	.93
4. การรู้ภาษาอังกฤษจะช่วยยกระดับฐานะทางสังคม	5.69	1.48
5. ท่านจะรู้สึกพึงพอใจในงานมากขึ้น หากงานนั้นเป็นงานที่ ต้องใช้ภาษาอังกฤษ	5.50	1.55
6. การที่ท่านมีความรู้ภาษาอังกฤษจะทำให้ท่านได้ทราบข้อมูล ข่าวสารมากขึ้น	6.28	1.10
7. หากคนในประเทศยิ่งรู้ภาษาอังกฤษมากขึ้นเท่าใด ระดับการพัฒนาของประเทศก็จะยิ่งเพิ่มมากขึ้น	5.80	1.53
8. การรู้ภาษาอังกฤษจะช่วยเสริมสร้างความมั่นใจ	6.22	1.07
9. การที่มีความรู้ภาษาอังกฤษจะช่วยทำให้เราเข้าใจ	5.63	1.54
10. การที่มีความรู้ภาษาอังกฤษจะช่วยทำให้เราเข้าใจ วัฒนธรรมประเพณีของเพื่อนบ้านในแถบเอเชียได้ดีขึ้น	5.28	1.68
11. หากมีการใช้ภาษาอังกฤษมากขึ้นเรื่อย ๆ จะทำให้ ภาษาไทยมีความสำคัญน้อยลง	5.15	2.02
12. การรู้ภาษาอังกฤษทำให้ก้าวทันโลก	5.95	1.36
13. การที่มีชาวต่างชาติที่ใช้ภาษาอังกฤษเข้ามาอยู่ในประเทศ มากจะทำให้ประเทศนั้นมีความเจริญ	3.93	1.83
14. การที่มีชาวต่างชาติที่ใช้ภาษาอังกฤษเข้ามาในประเทศ มากจะทำให้วัฒนธรรมของประเทศนั้นเสื่อมลง	4.78	1.94
15. การที่ได้รู้จักคนที่พูดภาษาอังกฤษมากขึ้นเท่าใดท่านก็ ต้องการที่จะรู้ภาษาอังกฤษมากขึ้นเท่านั้น	5.64	1.62
16. การรู้ภาษาอังกฤษทำให้ผู้อื่นมองว่าเป็นผู้มีการศึกษาดี	4.82	1.79
รวม	5.60	.80

จากตารางที่ 64 แสดงว่าเจตคติเกี่ยวกับการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันและในงานอาชีพของกลุ่มบุคคลสาขาอาชีพการโรงแรม มีแนวโน้มว่ามีเจตคติในการใช้ภาษาอังกฤษโดยส่วนรวมอยู่ในระดับค่อนข้างดี ($\bar{X} = 5.60$) แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายเจตคติ พบว่ากลุ่มบุคคลอาชีพ การโรงแรม มีแนวโน้มว่ามีเจตคติในการใช้ภาษาอังกฤษที่เห็นด้วยมากที่สุด คือ ผู้ที่มีความรู้ภาษาอังกฤษย่อมเป็นผู้ที่มีโอกาสเหนือผู้อื่นในด้านหน้าที่การงานระดับเดียวกัน แต่อยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 6.43$) รองลงมาคือ การรู้ภาษาอังกฤษเป็นสิ่งจำเป็นในการดำรงชีวิตปัจจุบัน และการที่มีความรู้ภาษาอังกฤษจะทำให้ได้ทราบข้อมูลข่าวสารมาก แต่มีเจตคติอยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 6.41$ และ $\bar{X} = 6.28$)

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 65 คำขวัญนิมิตเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของเจตคติเกี่ยวกับการ ใช้ภาษาอังกฤษ
ในชีวิตประจำวันและในงานอาชีพของกลุ่มบุคคลรวมทุกสาขาอาชีพ

รายการ	\bar{X}	S.D.
1. การรู้ภาษาอังกฤษเป็นสิ่งจำเป็นในการดำรงชีวิตปัจจุบัน	6.11	1.13
2. การรู้ภาษาอังกฤษเป็นอย่างดี ทำให้การดำรงชีวิตดีขึ้น	5.91	1.26
3. ผู้ที่มีความรู้ภาษาอังกฤษย่อมเป็นผู้ที่มีโอกาสเหนือผู้อื่น ในด้านหน้าที่การงานระดับเดียวกัน	6.18	1.11
4. การรู้ภาษาอังกฤษจะช่วยยกระดับฐานะทางสังคม	5.43	1.52
5. ท่านจะรู้สึกพึงพอใจในงานมากขึ้น หากงานนั้นเป็นงานที่ ต้องใช้ภาษาอังกฤษ	4.62	1.74
6. การที่ท่านมีความรู้ภาษาอังกฤษจะทำให้ท่านได้ทราบข้อมูล ข่าวสารมากขึ้น	6.27	1.04
7. หากคนในประเทศยิ่งรู้ภาษาอังกฤษมากขึ้นเท่าใด ระดับการพัฒนาของประเทศก็จะยิ่งเพิ่มมากขึ้น	5.62	1.51
8. การรู้ภาษาอังกฤษจะช่วยเสริมสร้างความมั่นใจ	5.82	1.31
9. การที่มีความรู้ภาษาอังกฤษจะช่วยทำให้เราเข้าใจ	5.43	1.47
10. การที่มีความรู้ภาษาอังกฤษจะช่วยทำให้เราเข้าใจ วัฒนธรรมประเพณีของเพื่อนบ้านในแถบเอเชียได้ดีขึ้น	4.86	1.61
11. หากมีการใช้ภาษาอังกฤษมากขึ้นเรื่อย ๆ จะทำให้ ภาษาไทยมีความสำคัญน้อยลง	5.27	1.86
12. การรู้ภาษาอังกฤษทำให้ก้าวทันโลก	5.92	1.28
13. การที่มีชาวต่างชาติที่ใช้ภาษาอังกฤษเข้ามาอยู่ในประเทศ มากจะทำให้ประเทศนั้นมีความเจริญ	3.45	1.79
14. การที่มีชาวต่างชาติที่ใช้ภาษาอังกฤษเข้ามาในประเทศ มากจะทำให้วัฒนธรรมของประเทศนั้นเสื่อมลง	5.05	1.78
15. การที่ได้รู้จักคนที่พูดภาษาอังกฤษมากขึ้นเท่าใดท่านก็ ต้องการที่จะรู้ภาษาอังกฤษมากขึ้นเท่านั้น	5.38	1.56
16. การรู้ภาษาอังกฤษทำให้ผู้อื่นมองว่าเป็นผู้มีการศึกษาดี	4.64	1.69
รวม	5.39	.83

จากตารางที่ 65 แสดงว่าเจตคติเกี่ยวกับการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันและในงานอาชีพของกลุ่มบุคคลรวมสาขาอาชีพต่าง ๆ มีแนวโน้มว่ามีเจตคติในการใช้ภาษาอังกฤษโดยส่วนรวมอยู่ในระดับค่อนข้างดี ($\bar{X} = 5.39$) แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายเจตคติ พบว่ากลุ่มบุคคลรวมสาขาอาชีพต่าง ๆ มีแนวโน้มว่ามีเจตคติในการใช้ภาษาอังกฤษที่เห็นด้วยมากที่สุด คือ การที่มีความรู้ภาษาอังกฤษจะทำให้ได้ทราบข้อมูลข่าวสารมากขึ้น แต่มีเจตคติอยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 6.27$) รองลงมาคือ ผู้ที่มีความรู้ภาษาอังกฤษย่อมเป็นผู้ที่มีโอกาสเหนือผู้อื่นในด้านหน้าที่การงานระดับเดียวกัน และการรู้ภาษาอังกฤษเป็นสิ่งจำเป็นในการดำรงชีวิตปัจจุบัน แต่มีเจตคติอยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 6.18$ และ $\bar{X} = 6.11$)

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 6 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของเจตคติเกี่ยวกับการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน
และในงานอาชีพของกลุ่มบุคคลสาขาอาชีพต่าง ๆ

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของเจตคติเกี่ยวกับการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันและ
ในงานอาชีพ ของกลุ่มบุคคลสาขาอาชีพต่าง ๆ ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ในรูปตารางวิเคราะห์
ความแปรปรวน และตารางแสดงความแตกต่างของกลุ่ม ผลการวิเคราะห์ดังปรากฏในตารางที่ 66-67

ตารางที่ 66 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของเจตคติเกี่ยวกับการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันและ
ในงานอาชีพของกลุ่มบุคคลสาขาอาชีพต่าง ๆ

แหล่งความแปรปรวน	D.F.	Sum of Squares	Mean Squares	F Ratio
ระหว่างกลุ่ม	4	11.002	2.7506	4.1312 *
ภายในกลุ่ม	569	337.5607	.6658	
รวม	573	348.5629		

* $p < .05$

จากตารางที่ 66 แสดงว่าค่าเฉลี่ยของเจตคติเกี่ยวกับการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันและใน
งานอาชีพ ของกลุ่มบุคคลสาขาอาชีพ วิศวกร แพทย์ อาจารย์ การโรงแรม และการธนาคาร มีแนวโน้ม
ว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงทดสอบภายหลังเป็นรายคู่ โดยวิธี
Scheffe test ได้ผลดังตารางที่ 67

ตารางที่ 67 แสดงความแตกต่างของเจตคติเกี่ยวกับการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันและ
ในงานอาชีพ ของกลุ่มบุคคลสาขาอาชีพต่าง ๆ

กลุ่มบุคคลในสาขาอาชีพ	Mean	2	3	1	4	5
2. วิศวกร	4.9024					
3. อาจารย์	5.0099					
1. แพทย์	5.0245					
4. การธนาคาร	5.1746					
5. การโรงแรม	5.3564	*				

จากตารางที่ 67 แสดงว่าโดยเฉลี่ยแล้ว กลุ่มบุคคลสาขาอาชีพการโรงแรม มีแนวโน้มว่ามีระดับเจตคติเกี่ยวกับการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันและในงานอาชีพ สูงที่สุด และสูงกว่ากลุ่มบุคคลสาขาอาชีพวิศวกรอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และมากกว่ากลุ่มบุคคลสาขาอาชีพ การธนาคาร แพทย์ และอาจารย์ อย่างไม่มีนัยสำคัญ

ส่วนกลุ่มบุคคลสาขาอาชีพ วิศวกร อาจารย์ แพทย์ และการธนาคาร มีแนวโน้มว่ามีเจตคติเกี่ยวกับการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันและในงานอาชีพแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

งานวิจัยนี้เป็นวิจัยเชิงสำรวจ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความต้องการของบุคคลในสาขาอาชีพต่าง ๆ เกี่ยวกับการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันและในงานอาชีพ และศึกษาและเปรียบเทียบเจตคติเกี่ยวกับการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันและในงานอาชีพของบุคคลในสาขาอาชีพต่าง ๆ กลุ่มตัวอย่างเป็นบุคคลในกลุ่มสาขาอาชีพ แพทย์ วิศวกร อาจารย์ พนักงานธนาคาร และพนักงานโรงแรม จำนวนรวม 574 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามความต้องการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันและในงานอาชีพ และแบบสอบถามเจตคติเกี่ยวกับการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันและในงานอาชีพซึ่งผู้วิจัยเป็นผู้สร้างขึ้น วิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรม SPSS PC ซึ่งสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. กลุ่มบุคคลในสาขาอาชีพต่าง ๆ มีความต้องการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน และในงานอาชีพ ผลการวิจัยพบว่า

1.1 บุคคลในสาขาอาชีพแพทย์ ในชีวิตประจำวัน มีแนวโน้มว่ามีความต้องการใช้ทักษะการอ่านมากที่สุด แต่อยู่ในระดับค่อนข้างน้อย รองลงมาคือ ทักษะการฟัง ทักษะการแปล ทักษะการเขียน และทักษะการพูด ตามลำดับ แต่อยู่ในระดับค่อนข้างน้อย ถึง ระดับน้อย ส่วนในงานอาชีพ มีแนวโน้มว่ามีความต้องการใช้ทักษะการอ่านมากที่สุด แต่อยู่ในระดับปานกลาง รองลงมาคือ ทักษะการเขียน ทักษะการฟัง ทักษะการแปล และทักษะการพูด ตามลำดับ แต่อยู่ในระดับปานกลาง ถึง ระดับค่อนข้างน้อย

1.1.1 บุคคลในสาขาอาชีพแพทย์ ในชีวิตประจำวัน มีแนวโน้มว่ามีความต้องการใช้ทักษะการฟังในกิจกรรม ฟังภาพยนตร์ มากที่สุด แต่อยู่ในระดับปานกลาง รองลงมาคือ ฟังข่าว และการฟังเพลง แต่อยู่ในระดับปานกลาง ส่วนในงานอาชีพ มีแนวโน้มว่ามีความต้องการใช้ทักษะการฟังในกิจกรรม ฟังการบรรยาย/บทความ มากที่สุด แต่อยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ ฟังรายงาน และการฟังประชุม แต่อยู่ในระดับปานกลาง

1.1.2 บุคคลในสาขาอาชีพแพทย์ ในชีวิตประจำวัน มีแนวโน้มว่ามีความต้องการใช้ทักษะการพูดในกิจกรรม การพูดสนทนา มากที่สุด แต่อยู่ในระดับน้อย รองลงมาคือ พูด

เสนอบทความ และพูดโต้ตอบเรื่องธุรกิจ แต่อยู่ในระดับน้อย ส่วนในงานอาชีพ มีแนวโน้มว่ามีความต้องการใช้ทักษะการพูดในกิจกรรม การพูดสนทนา มากที่สุด แต่อยู่ในระดับค่อนข้างน้อย รองลงมาคือ พูดเสนอบทความ และพูดบรรยาย/สอน แต่อยู่ในระดับค่อนข้างน้อย

1.1.3 บุคคลในสาขาอาชีพแพทย์ ในชีวิตประจำวัน มีแนวโน้มว่ามีความต้องการใช้ทักษะการอ่านในกิจกรรมอ่านข่าวมากที่สุด แต่อยู่ในระดับปานกลาง รองลงมาคือ อ่านตำราเกี่ยวกับสาขางาน และคู่มือ แต่อยู่ในระดับปานกลาง ส่วนในงานอาชีพ มีแนวโน้มว่ามีความต้องการใช้ทักษะการอ่านในกิจกรรมอ่านตำราเกี่ยวกับสาขางาน แต่อยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ อ่านบทความ และอ่านรายงาน แต่อยู่ในระดับค่อนข้างมาก

1.1.4 บุคคลในสาขาอาชีพแพทย์ ในชีวิตประจำวัน มีแนวโน้มว่ามีความต้องการใช้ทักษะการเขียนในกิจกรรม จดหมาย ราชการ/ส่วนตัว มากที่สุด แต่อยู่ในระดับน้อย รองลงมาคือ การเขียนรายงาน และจดหมายเชิญทางสังคม แต่อยู่ในระดับน้อย ส่วนในงานอาชีพ มีแนวโน้มว่ามีความต้องการใช้ทักษะการเขียนในกิจกรรม การเขียนรายงาน มากที่สุด แต่อยู่ในระดับค่อนข้างมาก รองลงมาคือ เขียนบทความ และเขียนตำรา แต่อยู่ในระดับ ปานกลาง

1.1.5 บุคคลในสาขาอาชีพแพทย์ ในชีวิตประจำวัน มีแนวโน้มว่ามีความต้องการใช้ทักษะการแปล ในกิจกรรม แปลข่าวจากหนังสือพิมพ์มากที่สุด อยู่ในระดับ ค่อนข้างน้อย รองลงมาคือ แปลข่าวจากโทรทัศน์ และแปลภาพยนตร์ แต่อยู่ในระดับค่อนข้างน้อย ส่วนในงานอาชีพ มีแนวโน้มว่ามีความต้องการใช้ทักษะการแปล ในกิจกรรม แปลตำราในสาขาวิชา มากที่สุด แต่อยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ แปลบทความ และรายงาน แต่อยู่ในระดับปานกลาง

1.2 บุคคลในสาขาอาชีพวิศวกร ในชีวิตประจำวัน มีแนวโน้มว่ามีความต้องการการใช้ทักษะการอ่านมากที่สุด แต่อยู่ในระดับค่อนข้างน้อย รองลงมาคือ ทักษะการฟัง ทักษะการแปล ทักษะการเขียน และทักษะการพูด ตามลำดับ แต่อยู่ในระดับค่อนข้างน้อย ถึง ระดับน้อย ส่วนในงานอาชีพ มีแนวโน้มว่ามีความต้องการการใช้ทักษะการอ่านมากที่สุด แต่อยู่ในระดับค่อนข้างน้อย รองลงมาคือ ทักษะการฟัง ทักษะการเขียน ทักษะการแปล และทักษะการพูด ตามลำดับ แต่อยู่ในระดับค่อนข้างน้อย

1.2.1 บุคคลในสาขาอาชีพวิศวกร ในชีวิตประจำวัน มีแนวโน้มว่ามีความต้องการการใช้ทักษะการฟังในกิจกรรม ฟังภาพยนตร์ มากที่สุด แต่อยู่ในระดับค่อนข้างน้อย รองลงมาคือ ฟังเพลง และการฟังข่าว แต่อยู่ในระดับค่อนข้างน้อย ส่วนในงานอาชีพ มีแนวโน้มว่ามีความต้องการการใช้ทักษะการฟังในกิจกรรม การฟังสนทนา มากที่สุด แต่อยู่ในระดับปานกลาง รองลงมาคือ การฟังบรรยาย/บทความ และการฟังประชุม แต่อยู่ในระดับปานกลาง

1.2.2 บุคคลในสาขาอาชีพวิศวกร ในชีวิตประจำวัน มีแนวโน้มว่ามีความต้องการการใช้ทักษะการพูดในกิจกรรม การพูดสนทนา มากที่สุด แต่อยู่ในระดับน้อย รองลงมาคือ พูดโต้ตอบ

เรื่องธุรกิจ และ พูดบรรยาย/สอน แต่อยู่ในระดับน้อย ส่วนในงานอาชีพ มีแนวโน้มว่ามีความต้องการใช้ทักษะการพูดในกิจกรรม พูดสนทนา มากที่สุด แต่อยู่ในระดับปานกลาง รองลงมาคือ พูดได้ตอบเรื่องธุรกิจ และพูดสัมภาษณ์ แต่อยู่ในระดับปานกลาง และระดับค่อนข้างน้อย

1.2.3 บุคคลในสาขาอาชีพวิศวกร ในชีวิตประจำวัน มีแนวโน้มว่ามีความต้องการใช้ทักษะการอ่านในกิจกรรมอ่านตำราเกี่ยวกับสาขางาน แต่อยู่ในระดับปานกลาง รองลงมาคือ อ่านข่าว และอ่านบทความ แต่อยู่ในระดับปานกลางและค่อนข้างน้อย ส่วนในงานอาชีพ มีแนวโน้มว่ามีความต้องการใช้ทักษะการอ่านในกิจกรรมอ่านตำราเกี่ยวกับสาขางาน แต่อยู่ในระดับค่อนข้างมาก รองลงมาคือ อ่านคู่มือ และอ่านคำแนะนำวิธีใช้และคำสั่ง แต่อยู่ในระดับปานกลาง

1.2.4 บุคคลในสาขาอาชีพวิศวกร ในชีวิตประจำวัน มีแนวโน้มว่ามีความต้องการใช้ทักษะการเขียนในกิจกรรม จดหมายธุรกิจ ราชการ/ส่วนตัว มากที่สุด แต่อยู่ในระดับน้อย รองลงมาคือ การเขียนโทรเลข/โทรสาร และเขียนคู่มือ คำแนะนำ แต่อยู่ในระดับน้อย ส่วนในงานอาชีพ มีแนวโน้มว่ามีความต้องการใช้ทักษะการเขียนในกิจกรรม เขียนรายงาน มากที่สุด แต่อยู่ในระดับปานกลาง รองลงมาคือ เขียนโทรเลข/โทรสาร และเขียนจดหมายธุรกิจ/ราชการ/ส่วนตัว แต่อยู่ในระดับค่อนข้างน้อย

1.2.5 บุคคลในสาขาอาชีพวิศวกร ในชีวิตประจำวัน มีแนวโน้มว่ามีความต้องการใช้ทักษะการแปล ในกิจกรรม แปลคู่มือ มากที่สุด แต่อยู่ในระดับน้อย รองลงมาคือ แปลข่าวจากหนังสือพิมพ์ และแปลภาพยนตร์ แต่อยู่ในระดับน้อย ส่วนในงานอาชีพ มีแนวโน้มว่ามีความต้องการใช้ทักษะการแปลตำราในสาขาวิชา มากที่สุด แต่อยู่ในระดับค่อนข้างน้อย รองลงมาคือ แปลคู่มือ และแปลรายงาน แต่อยู่ในระดับน้อยค่อนข้างน้อย

1.3 บุคคลในสาขาอาชีพอาจารย์ ในชีวิตประจำวัน มีแนวโน้มว่ามีความต้องการใช้ทักษะการอ่านมากที่สุด แต่อยู่ในระดับค่อนข้างน้อย รองลงมาคือ ทักษะการฟัง ทักษะการแปล ทักษะการเขียน และทักษะการพูด ตามลำดับ แต่อยู่ในระดับค่อนข้างน้อย ถึง ระดับน้อย ส่วนในงานอาชีพ มีแนวโน้มว่ามีความต้องการใช้ทักษะการอ่านมากที่สุด แต่อยู่ในระดับค่อนข้างน้อย รองลงมาคือ ทักษะการฟัง ทักษะการแปล ทักษะการเขียน และทักษะการพูด ตามลำดับ แต่อยู่ในระดับค่อนข้างน้อย ถึง ระดับน้อย

1.3.1 บุคคลในสาขาอาชีพอาจารย์ ในชีวิตประจำวัน มีแนวโน้มว่ามีความต้องการใช้ทักษะการฟังในกิจกรรม ฟังเพลง มากที่สุด แต่อยู่ในระดับปานกลาง รองลงมาคือ ฟังภาพยนตร์ และการฟังข่าว แต่อยู่ในระดับปานกลาง และระดับค่อนข้างน้อย ส่วนในงานอาชีพ มีแนวโน้มว่ามีความต้องการใช้ทักษะการฟังในกิจกรรม ฟังการบรรยาย/บทความ มากที่สุด แต่อยู่ในระดับปานกลาง รองลงมาคือ ฟังบทสนทนา และการฟังข่าว แต่อยู่ในระดับปานกลาง และระดับค่อนข้างน้อย

1.3.2 บุคคลในสาขาอาชีพอาจารย์ ในชีวิตประจำวัน มีความต้องการใช้ทักษะการพูดในกิจกรรม การพูดสนทนา มากที่สุด แต่อยู่ในระดับค่อนข้างน้อย รองลงมาคือ พูดบรรยาย/สอน และ พูดโต้ตอบเรื่องธุรกิจ แต่อยู่ในระดับน้อย ส่วนในงานอาชีพ มีแนวโน้มว่ามีความต้องการใช้ทักษะการพูดสนทนา และพูดบรรยาย/สอน มากที่สุด แต่อยู่ในระดับปานกลาง รองลงมาคือ พูดเสนอ บทความ และพูดสัมภาษณ์ แต่อยู่ในระดับค่อนข้างน้อย

1.3.3 บุคคลในสาขาอาชีพอาจารย์ ในชีวิตประจำวัน มีแนวโน้มว่ามีความต้องการใช้ทักษะการอ่านในกิจกรรมอ่านตำราเกี่ยวกับสาขาวิชา แต่อยู่ในระดับปานกลาง รองลงมาคือ อ่านข่าว และอ่านบทความ แต่อยู่ในระดับปานกลาง ส่วนในงานอาชีพ มีแนวโน้มว่ามีความต้องการใช้ทักษะการอ่านในกิจกรรมอ่านตำราเกี่ยวกับสาขาวิชา แต่อยู่ในระดับค่อนข้างมาก รองลงมาคือ อ่านบทความ และอ่านข่าว แต่อยู่ในระดับค่อนข้างมาก และปานกลาง

1.3.4 บุคคลในสาขาอาชีพอาจารย์ ในชีวิตประจำวัน มีแนวโน้มว่ามีความต้องการใช้ทักษะการเขียนในกิจกรรม จดหมาย ราชการ/ส่วนตัว มากที่สุด แต่อยู่ในระดับน้อย รองลงมาคือ การเขียนบันทึกข้อความสั้น ๆ และเขียนรายงาน แต่อยู่ในระดับน้อย ส่วนในงานอาชีพ มีแนวโน้มว่ามีความต้องการการใช้ทักษะการเขียนในกิจกรรม เขียนรายงาน มากที่สุด แต่อยู่ในระดับค่อนข้างน้อย รองลงมาคือ เขียนบทความ และเขียนตำรา แต่อยู่ในระดับน้อย

1.3.5 บุคคลในสาขาอาชีพอาจารย์ ในชีวิตประจำวัน มีแนวโน้มว่ามีความต้องการการใช้ทักษะการแปล ในกิจกรรม แปลตำราในสาขาวิชา มากที่สุด แต่อยู่ในระดับค่อนข้างน้อย รองลงมาคือ แปลข่าวจากหนังสือพิมพ์ และแปลบทความ แต่อยู่ในระดับค่อนข้างน้อย ส่วนในงานอาชีพ มีแนวโน้มว่ามีความต้องการการใช้ทักษะการแปล ในกิจกรรม แปลตำราในสาขาวิชา มากที่สุด แต่อยู่ในระดับปานกลาง รองลงมาคือ แปลบทความ และแปลรายงาน แต่อยู่ในระดับปานกลาง และระดับค่อนข้างน้อย

1.4 บุคคลในสาขาอาชีพการธนาคาร ในชีวิตประจำวัน มีแนวโน้มว่ามีความต้องการการใช้ทักษะการฟัง มากที่สุด แต่อยู่ในระดับค่อนข้างน้อย รองลงมาคือ ทักษะการแปล ทักษะการอ่าน ทักษะการเขียน และทักษะการพูด ตามลำดับ แต่อยู่ในระดับน้อย ส่วนในงานอาชีพ มีแนวโน้มว่ามีความต้องการการใช้ทักษะการฟัง และทักษะการแปล มากที่สุด แต่อยู่ในระดับค่อนข้างน้อย รองลงมาคือ ทักษะการแปล ทักษะการเขียน ทักษะการอ่าน และทักษะการพูด ตามลำดับ แต่อยู่ในระดับน้อย

1.4.1 บุคคลในสาขาอาชีพการธนาคาร ในชีวิตประจำวัน มีแนวโน้มว่ามีความต้องการการใช้ทักษะการฟังในกิจกรรมฟังเพลง และฟังภาพยนตร์ มากที่สุด แต่อยู่ในระดับค่อนข้างน้อย รองลงมาคือ ฟังโฆษณา และการฟังข่าว แต่อยู่ในระดับค่อนข้างน้อย ส่วนในงานอาชีพ มีแนว

โน้มนำมีความต้องการการใช้ทักษะการฟังในกิจกรรม สนทนา มากที่สุด แต่อยู่ในระดับปานกลาง รองลงมาคือ ข่าว และการฟังรายงาน แต่อยู่ในระดับค่อนข้างน้อย

4.1.2 บุคคลในสาขาอาชีพการธนาคาร ในชีวิตประจำวัน มีแนวโน้มว่ามีความต้องการการใช้ทักษะการพูดในกิจกรรม การพูดสนทนา มากที่สุด แต่อยู่ในระดับน้อย รองลงมาคือ พูดได้ตอบเรื่องธุรกิจ และพูดสัมภาษณ์ แต่อยู่ในระดับน้อย ส่วนในงานอาชีพ มีแนวโน้มว่ามีความต้องการการใช้ทักษะการพูดในกิจกรรม การพูดสนทนา มากที่สุด แต่อยู่ในระดับปานกลาง รองลงมาคือ พูดได้ตอบเรื่องธุรกิจ และพูดสัมภาษณ์ แต่อยู่ในระดับค่อนข้างน้อย และระดับน้อย

1.4.3 บุคคลในสาขาอาชีพการธนาคาร ในชีวิตประจำวัน มีแนวโน้มว่ามีความต้องการการใช้ทักษะการอ่าน ในกิจกรรม อ่านรายการอาหาร มากที่สุด แต่อยู่ในระดับค่อนข้างน้อย รองลงมาคือ อ่านโฆษณา/ประกาศ และอ่านข่าว แต่อยู่ในระดับค่อนข้างน้อย ส่วนในงานอาชีพ มีแนวโน้มว่ามีความต้องการการใช้ทักษะการอ่าน ในกิจกรรม อ่านตำราเกี่ยวกับสาขาวิชา มากที่สุด แต่อยู่ในระดับปานกลาง รองลงมาคือ อ่านโทรเลข/โทรสาร และอ่านข่าว แต่อยู่ในระดับค่อนข้างน้อย

1.4.4 บุคคลในสาขาอาชีพการธนาคาร ในชีวิตประจำวัน มีแนวโน้มว่ามีความต้องการการใช้ทักษะการเขียนในกิจกรรม เขียนเอกสารการท่องเที่ยว มากที่สุด แต่อยู่ในระดับค่อนข้างน้อย รองลงมาคือ การเขียนคู่มือ คำแนะนำ และเขียนบันทึกข้อความสั้น ๆ แต่อยู่ในระดับน้อย ส่วนในงานอาชีพ มีแนวโน้มว่ามีความต้องการการใช้ทักษะการเขียนในกิจกรรม เขียนรายงาน มากที่สุด แต่อยู่ในระดับค่อนข้างน้อย รองลงมาคือ เขียนโทรเลข/โทรสาร และเขียนบันทึกข้อความสั้น ๆ แต่อยู่ในระดับค่อนข้างน้อย

1.4.5 บุคคลในสาขาอาชีพการธนาคาร ในชีวิตประจำวัน มีแนวโน้มว่ามีความต้องการการใช้ทักษะการแปลในกิจกรรม แปลภาพยนตร์ มากที่สุด แต่อยู่ในระดับค่อนข้างน้อย รองลงมาคือ แปลข่าวจากโทรทัศน์ และแปลข่าวจากหนังสือพิมพ์ แต่อยู่ในระดับค่อนข้างน้อย ส่วนในงานอาชีพ มีแนวโน้มว่ามีความต้องการการใช้ทักษะการแปลในกิจกรรม แปลตำราในสาขาวิชา มากที่สุด แต่อยู่ในระดับค่อนข้างน้อย รองลงมาคือ แปลคู่มือ และแปลรายงาน แต่อยู่ในระดับค่อนข้างน้อย

1.5 บุคคลในสาขาอาชีพการโรงแรม ในชีวิตประจำวัน มีแนวโน้มว่ามีความต้องการการใช้ทักษะการอ่าน มากที่สุด แต่อยู่ในระดับค่อนข้างน้อย รองลงมาคือ ทักษะการฟัง ทักษะการแปล ทักษะการเขียน และทักษะการพูด ตามลำดับ แต่อยู่ในระดับค่อนข้างน้อย ถึงระดับน้อย ส่วนในงานอาชีพ มีแนวโน้มว่ามีความต้องการการใช้ทักษะการอ่าน มากที่สุด แต่อยู่ในระดับค่อนข้างปานกลาง รองลงมาคือ ทักษะการฟัง ทักษะการเขียน ทักษะการแปล และทักษะการพูด ตามลำดับ แต่อยู่ในระดับค่อนข้างน้อย ถึงระดับปานกลาง

1.5.1 บุคคลในสาขาอาชีพการโรงแรม ในชีวิตประจำวัน มีแนวโน้มว่ามีความต้องการการใช้ทักษะการฟังในกิจกรรมฟังเพลง มากที่สุด แต่อยู่ในระดับปานกลาง รองลงมาคือ ฟังภาพยนตร์ และ ฟังบทสนทนา แต่อยู่ในระดับปานกลาง และระดับค่อนข้างน้อย ส่วนในงานอาชีพ มีแนวโน้มว่ามีความต้องการการใช้ทักษะการฟังในกิจกรรม การฟังสนทนา มากที่สุด แต่อยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ ฟังบทสนทนาทางโทรศัพท์ และการฟังคำสั่ง แต่อยู่ในระดับค่อนข้างน้อย

1.5.2 บุคคลในสาขาอาชีพการโรงแรม ในชีวิตประจำวัน มีแนวโน้มว่ามีความต้องการการใช้ทักษะการพูดในกิจกรรม การพูดสนทนา มากที่สุด แต่อยู่ในระดับน้อย รองลงมาคือ พูดโต้ตอบเรื่องธุรกิจ และพูดสัมภาษณ์ แต่อยู่ในระดับน้อย ส่วนในงานอาชีพ มีแนวโน้มว่ามีความต้องการการใช้ทักษะการพูดในกิจกรรม การพูดสนทนา มากที่สุด แต่อยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ พูดโต้ตอบเรื่องธุรกิจ และพูดสัมภาษณ์ แต่อยู่ในระดับค่อนข้างน้อย และระดับน้อย

1.5.3 บุคคลในสาขาอาชีพการโรงแรม ในชีวิตประจำวัน มีแนวโน้มว่ามีความต้องการการใช้ทักษะการอ่าน ในกิจกรรม อ่านข่าว มากที่สุด แต่อยู่ในระดับปานกลาง รองลงมาคือ อ่านตำราเกี่ยวกับสาขางาน และอ่านเอกสารการท่องเที่ยว แต่อยู่ในระดับปานกลาง ส่วนในงานอาชีพ มีแนวโน้มว่ามีความต้องการการใช้ทักษะการอ่านในกิจกรรม ตำราเกี่ยวกับสาขางาน และอ่านโทรเลข/โทรสาร มากที่สุด แต่อยู่ในระดับค่อนข้างมาก รองลงมาคือ อ่านโทรเลข/โทรสาร และอ่านเอกสารการท่องเที่ยว แต่อยู่ในระดับค่อนข้างมาก

1.5.4 บุคคลในสาขาอาชีพการโรงแรม ในชีวิตประจำวัน มีแนวโน้มว่ามีความต้องการการใช้ทักษะการเขียนในกิจกรรม เขียนรายงาน มากที่สุด แต่อยู่ในระดับค่อนข้างมาก รองลงมาคือ การเขียนจดหมายธุรกิจ/ราชการ/ส่วนตัว และเขียนบันทึกข้อความสั้น ๆ แต่อยู่ในระดับค่อนข้างน้อย ส่วนในงานอาชีพ มีแนวโน้มว่ามีความต้องการการใช้ทักษะการเขียน ในกิจกรรม เขียนรายงาน มากที่สุด แต่อยู่ในระดับค่อนข้างมาก รองลงมาคือ เขียนจดบันทึกข้อความสั้น ๆ และเขียนโทรเลข/โทรสาร และเขียนบันทึกข้อความสั้น ๆ แต่อยู่ในระดับค่อนข้างมาก

1.5.5 บุคคลในสาขาอาชีพการโรงแรม ในชีวิตประจำวัน มีแนวโน้มว่ามีความต้องการการใช้ทักษะการแปลในกิจกรรม แปลภาพยนตร์ มากที่สุด แต่อยู่ในระดับค่อนข้างน้อย รองลงมาคือ แปลข่าวจกหนังสือพิมพ์ และแปลข่าวจากโทรศัพท์ แต่อยู่ในระดับค่อนข้างน้อย ส่วนในงานอาชีพ มีแนวโน้มว่ามีความต้องการการใช้ทักษะการแปลในกิจกรรม แปลจดหมาย มากที่สุด แต่อยู่ในระดับปานกลาง รองลงมาคือ แปลข่าวจากหนังสือพิมพ์ และแปลเอกสารการท่องเที่ยว แต่อยู่ในระดับปานกลาง

1.6 บุคคลในรวมสาขาอาชีพต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน มีแนวโน้มว่ามีความต้องการการใช้ทักษะการอ่าน มากที่สุด แต่อยู่ในระดับปานกลาง รองลงมาคือ ทักษะการฟัง ทักษะการแปล ทักษะ

การเขียน และทักษะการพูด ตามลำดับ แต่อยู่ในระดับค่อนข้างน้อย ถึงระดับน้อย ส่วนในงานอาชีพ มีแนวโน้มว่ามีความต้องการการใช้ทักษะการอ่าน มากที่สุด แต่อยู่ในระดับปานกลาง รองลงมาคือ ทักษะการฟัง ทักษะการเขียน ทักษะการแปล และทักษะการพูด ตามลำดับ แต่อยู่ในระดับค่อนข้างน้อย ถึงระดับน้อย

1.6.1 บุคคลในรวมสาขาอาชีพต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน มีแนวโน้มว่ามีความต้องการการใช้ทักษะการฟัง ในกิจกรรม ฟังภาพยนตร์ มากที่สุด แต่อยู่ในระดับปานกลาง รองลงมาคือ การฟังเพลง และการฟังข่าว แต่อยู่ในระดับปานกลาง ส่วนในงานอาชีพ มีแนวโน้มว่ามีความต้องการ การใช้ทักษะการฟัง ในกิจกรรม การฟังสนทนา มากที่สุด แต่อยู่ในระดับปานกลาง รองลงมาคือ ฟังรายงาน และฟังการบรรยาย/สอน แต่อยู่ในระดับปานกลาง

1.6.2 บุคคลในรวมสาขาอาชีพต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน มีแนวโน้มว่ามีความต้องการการใช้ทักษะการพูดในกิจกรรม การพูดสนทนา มากที่สุด แต่อยู่ในระดับน้อย รองลงมาคือ พูดโต้ตอบเรื่องธุรกิจ และพูดบรรยาย/สอน แต่อยู่ในระดับน้อย ส่วนในงานอาชีพ มีแนวโน้มว่ามีความต้องการการใช้ทักษะการพูดในกิจกรรม การพูดสนทนา มากที่สุด แต่อยู่ในระดับปานกลาง รองลงมาคือ พูดโต้ตอบเรื่องธุรกิจ และพูดบรรยาย/สอน แต่อยู่ในระดับค่อนข้างน้อย

1.6.3 บุคคลในรวมสาขาอาชีพต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน มีแนวโน้มว่ามีความต้องการการใช้ทักษะการอ่านในกิจกรรม การอ่านข่าว มากที่สุด แต่อยู่ในระดับปานกลาง รองลงมาคือ การอ่านตำราเกี่ยวกับสาขางาน และอ่านบทความ แต่อยู่ในระดับปานกลาง และระดับค่อนข้างน้อย ส่วนในงานอาชีพ มีแนวโน้มว่ามีความต้องการการใช้ทักษะการอ่านในกิจกรรม อ่านตำราเกี่ยวกับสาขางาน มากที่สุด แต่อยู่ในระดับค่อนข้างมาก รองลงมาคือ อ่านบทความ และอ่านคู่มือ แต่อยู่ในระดับปานกลาง

1.6.4 บุคคลในรวมสาขาอาชีพต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน มีแนวโน้มว่ามีความต้องการการใช้ทักษะการเขียนในกิจกรรม การเขียนจดหมายธุรกิจ/ราชการ/ส่วนตัว มากที่สุด แต่อยู่ในระดับน้อย รองลงมาคือ เขียนจดบันทึกข้อความสั้น ๆ เขียนรายงาน และเขียนคู่มือ คำแนะนำ แต่อยู่ในระดับน้อย ส่วนในงานอาชีพ มีแนวโน้มว่ามีความต้องการการใช้ทักษะการเขียน ในกิจกรรม เขียนรายงาน มากที่สุด แต่อยู่ในระดับปานกลาง รองลงมาคือ การเขียน จดหมายธุรกิจ/ราชการ/ส่วนตัว และเขียนจดบันทึกข้อความสั้น แต่อยู่ในระดับค่อนข้างน้อย

1.6.5 บุคคลในรวมสาขาอาชีพต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน มีแนวโน้มว่ามีความต้องการการใช้ทักษะการแปลในกิจกรรม แปลข่าวจากหนังสือพิมพ์ มากที่สุด แต่อยู่ในระดับค่อนข้างน้อย รองลงมาคือ แปลภาพยนตร์ และแปลข่าวจากโทรทัศน์ แต่อยู่ในระดับค่อนข้างน้อย ส่วนในงานอาชีพ มีแนวโน้มว่ามีความต้องการการใช้ทักษะการแปลในกิจกรรม การแปลตำราในสาขาวิชา มากที่สุด แต่อยู่ในระดับปานกลาง รองลงมาคือ แปลรายงาน และแปลบทความ แต่อยู่ในระดับค่อนข้างน้อย

2. เมื่อเปรียบเทียบความต้องการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันกับความต้องการใช้ภาษาอังกฤษในงานอาชีพ ของกลุ่มบุคคลสาขาอาชีพต่าง ๆ พบว่า กลุ่มบุคคลในสาขาอาชีพแพทย์ กลุ่มบุคคลสาขาอาชีพวิศวกร กลุ่มบุคคลสาขาอาชีพอาจารย์ และกลุ่มบุคคลสาขาอาชีพการโรงแรม มีแนวโน้มว่ามีแนวโน้มว่ามีความต้องการการใช้ภาษาอังกฤษทั้ง 2 ด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในทุกทักษะ ส่วนกลุ่มบุคคลในสาขาอาชีพการธนาคารมีแนวโน้มว่ามีความต้องการใช้ภาษาอังกฤษทั้ง 2 ด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เพียง 3 ทักษะ คือ ทักษะการฟัง ทักษะการพูด และทักษะการเขียน

3. เมื่อเปรียบเทียบความต้องการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันระหว่างกลุ่มบุคคลสาขาอาชีพต่าง ๆ พบว่า กลุ่มสาขาอาชีพต่าง ๆ มีแนวโน้มว่ามีความต้องการการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ใน 4 ทักษะ คือ ทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการเขียน และทักษะการแปล ส่วนทักษะการอ่าน พบว่า กลุ่มบุคคลสาขาอาชีพต่าง ๆ มีแนวโน้มว่ามีความต้องการการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.1 กลุ่มสาขาอาชีพการโรงแรมมีแนวโน้มว่ามีความต้องการการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ทั้ง 4 ทักษะ มากกว่า กลุ่มบุคคลสาขาอาชีพวิศวกร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่มากกว่ากลุ่มบุคคลสาขาอาชีพแพทย์ และกลุ่มบุคคลสาขาอาชีพอาจารย์ อย่างไม่มีนัยสำคัญ

4. เมื่อเปรียบเทียบความต้องการใช้ภาษาอังกฤษในงานอาชีพระหว่างกลุ่มบุคคลสาขาอาชีพต่าง ๆ พบว่า กลุ่มบุคคลสาขาอาชีพแพทย์ กลุ่มบุคคลสาขาอาชีพวิศวกร กลุ่มบุคคลสาขาอาชีพอาจารย์ กลุ่มบุคคลสาขาอาชีพการธนาคาร และกลุ่มบุคคลสาขาอาชีพการโรงแรม มีแนวโน้มว่ามีความต้องการการใช้ภาษาอังกฤษในงานอาชีพแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในทุกทักษะ คือ ทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่าน ทักษะการเขียน และทักษะการแปล

4.1 กลุ่มสาขาอาชีพการโรงแรม มีแนวโน้มว่ามีความต้องการการใช้ภาษาอังกฤษในงานอาชีพ ทักษะการฟัง ทักษะการพูด และทักษะการเขียน มากกว่า ทุกกลุ่มสาขาอาชีพ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.2 กลุ่มบุคคลสาขาอาชีพการโรงแรม มีแนวโน้มว่ามีความต้องการการใช้ภาษาอังกฤษในงานอาชีพ ทักษะการอ่าน และทักษะการแปล มากกว่า กลุ่มบุคคลสาขาอาชีพวิศวกร และกลุ่มบุคคลสาขาอาชีพการธนาคาร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่มากกว่ากลุ่มบุคคลสาขาอาชีพแพทย์ อย่างไม่มีนัยสำคัญ

5. กลุ่มบุคคลในสาขาอาชีพต่าง ๆ มีเจตคติเกี่ยวกับการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันและในงานอาชีพ อยู่ในระดับดี

6. เมื่อเปรียบเทียบเจตคติเกี่ยวกับการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันและในงานอาชีพ ระหว่างกลุ่มบุคคลสาขาอาชีพต่าง ๆ พบว่า กลุ่มบุคคลในสาขาอาชีพต่าง ๆ มีแนวโน้มว่ามีเจตคติเกี่ยวกับการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันและในงานอาชีพ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีแนวโน้มว่ากลุ่มบุคคลสาขาอาชีพการโรงแรม มีระดับเจตคติสูงกว่ากลุ่มบุคคลสาขาอาชีพวิศวกรอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผล

1. เหตุใดกลุ่มบุคคลในสาขาอาชีพ แพทย์ วิศวกร อาจารย์ การธนาคาร และการโรงแรม มีแนวโน้มว่ามีความต้องการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันและในงานอาชีพโดยเฉลี่ยเหมือนกัน โดยมีความต้องการทักษะการอ่านมากที่สุด รองลงมาคือทักษะการฟังและทักษะที่มีความต้องการน้อยที่สุดคือ ทักษะการพูด

ผู้วิจัยเชื่อว่าการที่กลุ่มบุคคลสาขาอาชีพต่าง ๆ มีแนวโน้มว่ามีความต้องการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันและในงานอาชีพเหมือนกัน โดยที่มีความต้องการทักษะการอ่านมากที่สุด อาจเป็นเพราะว่าการอ่านเป็นทักษะส่วนที่สำคัญในการที่จะทำความเข้าใจกับเนื้อหาที่อ่าน และเป็นเครื่องมือแสวงหาความรู้ อีกทั้งยังช่วยให้ผู้อ่านได้มีการพัฒนาขึ้นทั้งทางด้านสติปัญญา อารมณ์ และสังคม ปัจจุบันเป็นยุคสื่อสารไร้พรมแดน การอ่านจึงเข้ามามีบทบาทในชีวิตของคนมากขึ้น รวมทั้งทางด้านวิชาการและบันเทิงต่าง ๆ โอกาสที่จะเห็นสิ่งพิมพ์ที่เป็นภาษาอังกฤษมีมาก ถ้าต้องการเป็นบุคคลที่ทันสมัย ทันต่อวิทยาการสมัยใหม่ สามารถพัฒนางานอาชีพให้ดีขึ้น ต่างก็ต้องใช้ทักษะการอ่านทั้งสิ้น นอกจากนี้ ข้อมูลในการอ่านเสมือนเป็นวัตถุดิบในการสนทนาในชีวิตประจำวัน ช่วยเสริมทักษะอื่น ๆ เช่น ช่วยในการพูดให้ดีขึ้น เพราะได้เพิ่มพูนความรู้ทางด้านศัพท์ต่าง ๆ ที่ได้จากเนื้อหาของสิ่งที่อ่าน ทักษะการอ่านเป็นทักษะที่ฝึกฝนได้ง่าย ไม่ต้องมีอุปกรณ์ช่วยไม่ว่าจะอยู่ตรงไหนก็อ่านได้ สื่อที่ช่วยในการอ่านก็มาก ซึ่งทักษะอื่น ๆ ไม่เอื้อในการหาข้อมูลเท่า ในทางจิตวิทยาในบรรดา 4 ทักษะในการเรียนภาษาอังกฤษ ทักษะการอ่านเป็นทักษะที่ผู้เรียนมีความมั่นใจมากที่สุดว่ามีความสามารถว่าทักษะอื่น ๆ เพราะการฝึกฝนมาก และพบว่าข้อมูลที่จะค้นได้โดยใช้การอ่านมากเช่นกัน

ส่วนทักษะการพูดเป็นทักษะที่มีแนวโน้มว่าจะมีความต้องการใช้น้อยที่สุดในชีวิตประจำวันและในงานอาชีพโดยเฉลี่ยมีความต้องการน้อยที่สุด อาจเป็นเพราะว่า กลุ่มบุคคลสาขาอาชีพต่าง ๆ อย่างน้อย 4 กลุ่มอาชีพ คือ กลุ่มบุคคลสาขาอาชีพแพทย์ กลุ่มบุคคลสาขาอาชีพวิศวกร กลุ่มบุคคลสาขาอาชีพอาจารย์ และกลุ่มบุคคลสาขาอาชีพการธนาคาร เป็นกลุ่มบุคคลที่ได้ชัดเจนว่ามีโอกาสในการใช้

ทักษะนี้น้อย เพราะอยู่ในสังคมสิ่งแวดล้อมที่ไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาคิดต่อสื่อสารกัน ฉะนั้น จึงไม่เล็งเห็นความจำเป็นและความสำคัญที่จะต้องฝึกทักษะนี้มากนัก

2. ทำไมกลุ่มบุคคลสาขาอาชีพแพทย์ กลุ่มบุคคลสาขาอาชีพวิศวกร กลุ่มบุคคลสาขาอาชีพอาจารย์ และกลุ่มบุคคลสาขาอาชีพการโรงแรม เมื่อเปรียบเทียบความต้องการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันกับความต้องการใช้ภาษาอังกฤษในงานอาชีพแล้ว พบว่ามีแนวโน้มว่ามีความแตกต่างกันในทุกทักษะ แต่กลุ่มบุคคลสาขาอาชีพธนาคาร มีแนวโน้มว่ามีความต้องการใช้ภาษาอังกฤษทั้ง 2 ด้าน แตกต่างกันเพียง 3 ทักษะเท่านั้น คือ ทักษะการพูด ฟัง และเขียน

ผู้วิจัยมีความเห็นว่า อาจจะเนื่องจากอาชีพพนักงานธนาคารนี้จำเป็นต้องอ่านสิ่งที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันและในงานอาชีพเท่า ๆ กัน เช่น การเงิน หุ้น การคลัง และต้องใช้ทักษะการอ่านเพื่อช่วยให้เข้าใจเนื้อหาต่าง ๆ ทั้งในชีวิตประจำวันและในงานอาชีพ จากการศึกษาของนิภา สนสะอาดจิต (2523) พบว่า บุคคลากรทั้งในหน่วยงานราชการและรัฐวิสาหกิจใช้ทักษะการอ่านมากที่สุด โดยมีวัตถุประสงค์เพื่ออ่านเอกสารหรือวารสาร และ อุษา กาญจนสถิต (2523) พบว่า หน่วยงานธุรกิจส่วนใหญ่ใช้ภาษาอังกฤษมาก และทักษะที่ใช้มากที่สุดคือการอ่าน กลุ่มบุคคลอาชีพธนาคารเล็งเห็นความสำคัญของการอ่านว่าสามารถใช้ประโยชน์ในงานอาชีพด้วย จึงไม่มีความแตกต่างกันในทักษะนี้ในความต้องการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันและในงานอาชีพ

3. ทำไมกลุ่มบุคคลสาขาอาชีพการโรงแรม มีแนวโน้มว่ามีความต้องการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันและงานอาชีพ ทุกทักษะ มากกว่าบุคคลในสาขาอาชีพอื่น ๆ

ผู้วิจัยเชื่อว่าปรากฏการณ์ดังกล่าวอาจเนื่องจากกลุ่มบุคคลอาชีพการโรงแรม เป็นกลุ่มที่มีโอกาสได้ใช้ภาษามากในทุก ๆ ทักษะมากกว่ากลุ่มบุคคลอาชีพอื่น ๆ ซึ่งเป็นผลมาจากลักษณะของงาน สิ่งแวดล้อมที่เอื้อให้กลุ่มบุคคลสาขาอาชีพนี้ได้ฝึกฝนและใช้งาน นอกจากนี้กลุ่มบุคคลสาขาอาชีพนี้ยังเล็งเห็นความสำคัญของภาษาอังกฤษในงานอาชีพ ที่จะช่วยพัฒนาตนเองและหน่วยงาน อีกทั้งยังเป็นสิ่งที่ช่วยให้ก้าวหน้าในงานอาชีพต่อไปได้ อนึ่งประเทศไทยเป็นประเทศหนึ่งที่เป็นที่นิยมในหมู่นักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ ทำให้อุตสาหกรรมด้านการท่องเที่ยวและโรงแรมทำรายได้ดี อาชีพโรงแรมนับเป็นอาชีพสำคัญอาชีพหนึ่งที่น่ารายได้มาสู่ประเทศไทย รายได้จะดีหรือไม่ก็ต้องมีบุคลากรที่มีประสิทธิภาพ สามารถใช้ภาษาอังกฤษในทุกทักษะได้เป็นอย่างดี

4. ทำไมลักษณะของกิจกรรมที่มีแนวโน้มว่าต้องใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ทักษะการอ่าน และทักษะการฟัง ของกลุ่มบุคคลสาขาอาชีพต่าง ๆ มากที่สุด คือ กิจกรรมการอ่านข่าว และกิจกรรมการฟังภาพยนตร์ และฟังเพลง ส่วนลักษณะกิจกรรมที่ใช้ภาษาอังกฤษในงานอาชีพของกลุ่มบุคคลอาชีพต่าง ๆ คือ อ่านบทความ และตำราเกี่ยวกับสาขาวิชาชีพ และกิจกรรมการฟังด้าน การฟังบรรยาย สันทนา และรายงาน

กิจกรรมการอ่านข่าว

ผู้วิจัยมีความเห็นว่า ลักษณะของกิจกรรมการที่มีความต้องการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ทักษะการอ่าน มากที่สุด คือ กิจกรรมการอ่านข่าว ทั้งนี้อาจเนื่องจากว่าวิทยาการได้เจริญก้าวหน้าทั้งด้านสิ่งพิมพ์ และอิเล็กทรอนิกส์ ทำให้ข่าวสารต่าง ๆ เข้าถึงผู้อ่านได้รวดเร็ว และมากมาย การอ่านข่าวครอบคลุมเนื้อหาทุกสาขาวิชา ซึ่งช่วยเอื้อประโยชน์ให้บุคคลในสาขาอาชีพต่าง ๆ นอกจากจะอ่านข่าวในสิ่งที่สนใจและยังได้อ่านข่าวที่มีเนื้อหาสาขาอาชีพต่าง ๆ ด้วย

กิจกรรมการฟังภาพยนตร์ ฟังเพลง

ผู้วิจัยมีความเห็นว่า ลักษณะของกิจกรรมการที่มีความต้องการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ทักษะการฟัง มากที่สุด คือ กิจกรรมการฟังภาพยนตร์ และฟังเพลง อาจเป็นเพราะว่า การได้ดูภาพยนตร์ และฟังเสียงเจ้าของภาษาจากภาพยนตร์ ฟังเพลงต่างประเทศ ช่วยให้ผู้ที่ฟังได้ฝึกทักษะการฟังได้ทั้งเนื้อหาและความบันเทิง ยิ่งฟังมาก ฝึกมาก โอกาสที่จะได้ความรู้ความเข้าใจก็จะเพิ่มมากขึ้น กิจกรรมนี้เป็นกิจกรรมที่ได้ประโยชน์มากได้ฝึกฝนตลอด และในปัจจุบันเทคโนโลยีได้ก้าวล้ำหน้าไปมาก โอกาสที่จะได้รับสื่อต่าง ๆ มีมากมาย เช่น เคเบิลทีวี จานดาวเทียม วิทยุทัศน์ เป็นต้น

กิจกรรมการอ่านบทความ และตำราทางวิชาการ

ผู้วิจัยมีความเห็นว่า ลักษณะของกิจกรรมการที่มีความต้องการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตงานอาชีพ ทักษะการอ่าน มากที่สุด คือ ทักษะการอ่านบทความ และตำราทางวิชาการ อาจเป็นเพราะว่า การอ่านบทความและตำราทางวิชาการนับได้ว่ามีความสำคัญ เพราะเป็นสิ่งที่ช่วยให้ผู้อ่านในอาชีพต่าง ๆ ได้รับข่าวสารและรู้ข้อมูลใหม่ ๆ และยังสามารถใช้ประโยชน์ทำให้มีความก้าวหน้าก้าวหน้าทันโลก ได้มีโอกาสนำข้อมูลจากการอ่าน หรือความรู้เรื่องต่าง ๆ ที่อ่านนำมาประยุกต์ใช้ให้เหมาะกับอาชีพการงาน เพื่อพัฒนาในงานอาชีพได้อย่างมีประสิทธิภาพ

กิจกรรมการฟังบรรยาย ฟังสนทนา ฟังรายงาน

ผู้วิจัยมีความเห็นว่า ลักษณะของกิจกรรมการที่มีความต้องการใช้ภาษาอังกฤษในงานอาชีพ ทักษะการฟัง มากที่สุด คือ กิจกรรมการฟังบรรยาย ฟังสนทนา ฟังรายงาน อาจเป็นเพราะว่ากลุ่มบุคคลสาขาอาชีพต่าง ๆ ได้ใช้ทักษะการฟังเหล่านี้มาก เพราะส่วนบุคคลเหล่านี้มีโอกาสได้ฝึกฝนการฟังสม่ำเสมอ สืบเนื่องมาจากการที่หน่วยงานในแต่ละอาชีพต้องการปรับปรุงหน่วยงานและพนักงานให้มีประสิทธิภาพดีขึ้น จึงได้มีการจัดสัมมนา การฝึกอบรม ให้กับเหล่าพนักงานบ่อย ๆ กิจกรรมเหล่านี้อาจจะเป็นกิจกรรมที่ฟังภาษาอังกฤษจากเจ้าของภาษาจริง ๆ หรือจาก วิดีโอ เพื่อจะได้ความรู้ใหม่ ๆ หนึ่งกิจกรรมเหล่านี้เป็นสิ่งจำเป็นมากในสายงานอาชีพ จึงได้เป็นประโยชน์อย่างยิ่งกับบุคลากรในหน่วยงานนั้น ๆ ที่ได้มีโอกาสฝึกฝนภาษาให้ดีขึ้น

5. ทำไมเมื่อเปรียบเทียบความต้องการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ของกลุ่มบุคคลสาขาอาชีพต่าง ๆ พบว่า มีแนวโน้มว่ามีความต้องการแตกต่างกัน 4 ทักษะ คือ ทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการเขียน และทักษะการแปล แต่ความต้องการใช้ภาษาอังกฤษในงานอาชีพ ของกลุ่มบุคคลสาขาอาชีพต่าง ๆ มีแนวโน้มว่ามีความต้องการแตกต่างกันทุกทักษะ

จากการวิจัยที่พบว่ากลุ่มบุคคลสาขาอาชีพต่าง ๆ มีความต้องการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันทุกทักษะแตกต่างกัน (ยกเว้นทักษะการอ่าน) ผู้วิจัยเชื่อว่าปรากฏการณ์ดังกล่าวอาจเป็นเพราะว่าบุคคลกลุ่มอาชีพต่าง ๆ มีความต้องการทักษะการฟัง การพูด การเขียน และการแปล ไม่เท่ากัน ดังนั้นการจัดบริการภาษาอังกฤษให้แก่บุคคลทั่วไปหากจะให้ผลการเรียนที่มีประสิทธิภาพ หน่วยงานที่มีหน้าที่ให้บริการน่าจะลองจัดหลักสูตรภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันให้แก่บุคคลแยกเป็นกลุ่มอาชีพ โดยให้นำหนักของหลักสูตรเน้นทักษะตามความต้องการของแต่ละสาขาอาชีพ โดยจะต้องปูพื้นฐานให้แน่นเสียก่อน และจัดหลักสูตรภาษาอังกฤษเฉพาะอาชีพเสริมต่อ โดยอาจกำหนดให้ผู้เรียนต้องเรียนผ่านหลักสูตรภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันก่อน

อนึ่งนอกจากที่กล่าวมาแล้ว ผู้ดูแลหลักสูตรภาษาอังกฤษเฉพาะสาขาวิชาของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง อาจจะกำหนดน้ำหนักในการจัดหลักสูตรว่าทักษะใดควรจะให้น้ำหนักในการสอนมากขึ้นเท่าใด ตลอดจน การสร้างบทเรียน การเสริมบทเรียน การกำหนดให้รับผิดชอบไปเรียนรู้ด้วยตนเอง อาจารย์ผู้สอนจะได้สอนให้สอดคล้องกับความต้องการใช้ภาษาอังกฤษในวิชาชีพของนิสิตที่เมื่อสำเร็จไปแล้วจะสามารถใช้ภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพ

6. ทำไมกลุ่มบุคคลในสาขาอาชีพต่าง ๆ มีแนวโน้มว่าเจตคติเกี่ยวกับภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน และในงานอาชีพอยู่ในระดับดี และมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ผู้วิจัยมีความเห็นว่าอาจจะเป็นเพราะว่าเจตคติเป็นสิ่งที่สำคัญประการหนึ่งที่จะทำให้ผู้เรียนเรียนภาษาอังกฤษได้ดีหรือไม่ นอกจากนี้เจตคดียังมีผลต่อพฤติกรรมการเรียนรู้ภาษาของผู้เรียนอย่างมากทีเดียว การที่กลุ่มบุคคลในสาขาอาชีพต่าง ๆ มีเจตคติที่ดีต่อภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันและในงานอาชีพ เพราะกลุ่มบุคคลเหล่านี้ตั้งเห็นประโยชน์ที่จะได้รับโดยตรงและโดยทางอ้อมของการศึกษาค้นคว้าเอาใจใส่ต่อการเรียนภาษาอังกฤษ และการเรียนภาษาเป็นทักษะ ยิ่งฝึกฝนมากก็ย่อมจะมีความเชี่ยวชาญมาก และจะยังประโยชน์ให้กับผู้เรียนด้านความก้าวหน้าและการพัฒนาตนเองขึ้นไปเรื่อย ๆ

อย่างไรก็ตาม จากผลงานวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยคิดว่า การเรียนการสอนภาษาอังกฤษควรเริ่มจากการเรียนรู้สิ่งที่เป็นพื้นฐานทางด้านภาษาก่อน เพื่อให้ผู้เรียนได้มีความรู้ที่แม่นยำถูกต้อง เพื่อจะเป็นสิ่งที่ช่วยให้เข้าใจในการเรียนรู้ภาษาในชั้นวิชาชีพได้เป็นอย่างดี

ข้อเสนอแนะ

ในการทำวิจัยเรื่องนี้ ผลการวิจัยและการอภิปราย ผู้วิจัยสามารถแบ่งข้อเสนอแนะได้เป็น 2 ประเด็น คือ ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการสอน และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการวิจัย

1. ข้อเสนอแนะในการเรียนการสอน

1.1 ผลการวิจัยครั้งนี้ ฝ่ายวิชาการและวิจัย สถาบันภาษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย สามารถนำมา ใช้สร้าง พัฒนา และ ปรับปรุงบทเรียนวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน และภาษาอังกฤษสำหรับสาขาวิชาเพื่อจะได้ผลิตบัณฑิตให้สอดคล้องกับความต้องการของบุคคลในสาขาอาชีพ แพทย์ วิศวกร อาจารย์ ฆานาคาร และการโรงแรม

1.2 สถาบันภาษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มีนโยบายให้บริการวิชาการแก่บุคคลภายนอก ดังนั้นผลการวิจัยครั้งนี้จะช่วยให้ศูนย์บริการวิชาการและศูนย์พัฒนาบุคลากรของรัฐ ของสถาบันภาษา สามารถจัดหลักสูตร และบทเรียนให้สอดคล้องและสนองตรงตามความต้องการในการพัฒนาความสามารถทางภาษาอังกฤษของบุคคลในสาขาอาชีพต่าง ๆ ได้มากที่สุด

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรทำการวิจัยสำรวจความต้องการและเจตคติของบุคคลในสาขาอาชีพต่าง ๆ เกี่ยวกับความสำคัญของภาษาอังกฤษในงานอาชีพและชีวิตประจำวันของบุคคลในสาขาอาชีพอื่น ๆ เช่น พยาบาล นักการเมือง ฯลฯ

2.2 ควรจะทำการวิจัยโดยกำหนดตัวแปรเพิ่มเติม เช่น ศึกษาด้านแรงจูงใจ อิทธิพลของสิ่งแวดล้อม ที่ทำให้เกิดความต้องการใช้ภาษาอังกฤษในทักษะนั้น ๆ มากกว่าทักษะอื่น ๆ ของบุคคลในกลุ่มสาขาอาชีพ แพทย์ วิศวกร อาจารย์ ฆานาคาร และการโรงแรม

บรรณานุกรม

- กมลรัตน์ จรัสศรี. ความคิดเห็นของอาจารย์และนักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์เกี่ยวกับโปรแกรมการสอนภาษาอังกฤษทั่วไปและภาษาอังกฤษสำหรับสาขาวิชา. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท. ภาคศึกษามัธยมศึกษา : บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2525.
- กาญจนา ปราบพาล. “การสร้างข้อสอบสัมฤทธิ์ผลตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร.” วารสารภาษาปริทัศน์ 1(8 ปีการศึกษา 2530) : 63-75.
- กาญจนา คำสุวรรณ และนิตยา เสาร์มณี. จิตวิทยาเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 2, กรุงเทพฯ : ศิลปาบรรณาการ. 2524.
- จิตรลดา บุญใจเพชร. ความต้องการใช้ภาษาอังกฤษของพนักงานเคาน์เตอร์ที่ทำการไปรษณีย์โทรเลข กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. 2535.
- ชนิกา ศิลปอนันต์. รายงานการสำรวจความต้องการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการปฏิบัติงานของบัณฑิตทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี. สถาบันภาษา : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. 2531.
- ชไมพร พุทธรัตน์. ความต้องการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาวิทยาลัยศิลปะ : ทักษะของครูภาษาอังกฤษ ผู้เรียน ศิษย์เก่า และเจ้าของกิจการ. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. 2534.
- ทรงพร ทาเจริญศักดิ์. “นักศึกษาถูกหมายต้องการอะไร”. วารสารภาษาปริทัศน์. ฉบับปี 2539-2540 (15). หน้า 60-65.
- ทิพรัตน์ ลิ้มพะสุด. การเปรียบเทียบเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต. กรุงเทพมหานคร : ภาคศึกษามัธยมศึกษา, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. 2533.
- นัยนา ทองศรีเขต. ความพร้อมของกลุ่มวิทยาลัยครูภาคใต้ในการผลิตบุคลากรให้สอดคล้องกับความต้องการทางธุรกิจท่องเที่ยวและโรงแรมในจังหวัดภาคใต้. กรุงเทพฯ : วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. 2528.
- นิภา สนสะอาดจิต. การสำรวจความต้องการใช้ภาษาอังกฤษของหน่วยงานราชการและรัฐวิสาหกิจ. กทม. : วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. 2523.

- บึงอร สว่างวโรรส. การศึกษาความสอดคล้องระหว่างวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจที่สอนในมหาวิทยาลัยในประเทศไทยกับความต้องการของวงการธุรกิจไทย. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ชวนพิมพ์. 2526.
- _____. "ภาษาอังกฤษธุรกิจในประเทศไทยในรอบ 12 ปี (2526-2538) การใช้การเรียนการสอน และข้อเสนอแนะ." วารสารภาษาปริทัศน์ ฉบับปีการศึกษา 2537 (15) 115-132.
- เบญจวรรณ ผ่องแผ้ว และคณะ. การสำรวจความต้องการด้านภาษาและการประเมินผลการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาหลักสูตรภาษาอังกฤษที่จัดให้กับบุคคลภายนอก. สถาบันภาษา : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. 2531.
- ประภาเพ็ญ สุวรรณ. ทัศนคติ : การวัดการเปลี่ยนแปลงและพฤติกรรมอนามัย. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์. 2526.
- ปราณี रामสูต. จิตวิทยาการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 3 กรุงเทพฯ : บุรพาสาส์. 2528
- พรธมมาศ แสงนาค. การสำรวจความต้องการภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนนายร้อย. ปรินญา นิพนธ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ 2536.
- เพ็ชรรัตน์ คงเจริญ. ปัญหาการนำความรู้ภาษาอังกฤษไปใช้ในการปฏิบัติงานของผู้สำเร็จการศึกษาจากสถาบันฝึกอบรมวิชาการ โรงแรมและการท่องเที่ยว การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ตามการรับรู้ของตนเองและหัวหน้างาน. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต. กรุงเทพมหานคร : ภาควิชามัธยมศึกษา, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. 2533.
- แพทยสภา, กระทรวงสาธารณสุข. ทำเนียบนามแพทย์ 2535. บริษัทริก้า คอนซัลติ้ง แอนด์ มิเดีย จำกัด. กรุงเทพฯ. 2535.
- สมาคมวิศวกรรมสถานแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์. ทำเนียบสมาชิก ว.ส.ท. ครบรอบสถาปนา 50 ปี. บริษัท เทคโนโลยี่ มิเดีย จำกัด. กรุงเทพฯ. 2536.
- สุพมาลย์ นิลรัตน์. การวิเคราะห์ความต้องการวิชาภาษาอังกฤษสถาปัตยกรรมที่สอนในคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง. ปรินญา นิพนธ์ ก.ศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. 2534
- สุจินดา อภิชาติวัฒน์. การศึกษาปัญหาและความต้องการในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานของนิสิตมหาวิทยาลัยนเรศวร. ปรินญา นิพนธ์ ก.ศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยนเรศวร. 2536.
- สุพัฒน์ สุขมลสันต์. การศึกษาการเรียนการสอนแบบช่วยเสริมเพื่อใช้ในการแก้ปัญหาของผู้เรียนภาษาอังกฤษแบบเข้ม ซึ่งจัดโดยสถาบันภาษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. กรุงเทพฯ : สถาบันภาษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. 2527
- _____. "ความแตกต่างระหว่างภาษาอังกฤษทั่วไปกับภาษาอังกฤษวิทยาศาสตร์และภาษาอังกฤษเทคนิค." วารสารภาษาปริทัศน์, 1(8 ภาคต้นปีการศึกษา 2530). 123-131.

- อโนทัย ทิพนก. การวิเคราะห์ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของพนักงานโรงแรมชั้น
หนึ่งในกรุงเทพมหานคร. กรุงเทพฯ ฯ : วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. 2532
- อารยา ดันสวัสดิ์. รายงานการวิจัยเรื่องทัศนคติของบัณฑิตสาขาภาษาอังกฤษที่มีต่อหลักสูตรของ
นักศึกษาของมหาวิทยาลัยขอนแก่น. 2531
- เอกฉัตร พัทธราช. ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษกับผลสัมฤทธิ์ในการ
เรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษา วิทยาลัยพลศึกษาภาคกลาง. วิทยานิพนธ์ปริญญา
ครุศาสตร์บัณฑิต. กรุงเทพมหานคร : ภาควิชามัธยมศึกษา, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
2527.
- อุษา กาญจนสถิตย์. การสำรวจความต้องการใช้ภาษาอังกฤษในวงการธุรกิจ. วิทยานิพนธ์
ปริญญามหาบัณฑิต. ภาควิชาหลักสูตรและการสอน : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
เกษตรศาสตร์, 2523.
- อุษณีย์ วรรณจักษ์. การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษและเจตคติต่อการเรียนภาษา
อังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนอ่านโดยใช้เทคนิคการสร้าง
ไคอะแกรมกับการสอนอ่านตามคู่มือ. ปริญญาโท วิทยานิพนธ์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร. 2536
- Boey, Lim Kiat. "Language Learning in Multilingual Societies." (Paper Presented at SEAMEO
Regional Language Centre, Twelfth Regional Seminar Singapore) 1977.
- Burstall, Clare. "Factors Affecting Foreign Language Learning: A Consideration of Some Recent
Research Findings." in Language Teaching and Linguistics V. Kinsella (ed.) London:
OUP, 1978.
- Gardner, R.C., and W.E. Lambert. "Motivational Variables in Second Language Acquisition."
Canadian Journal of Psychology. 13(1959): 266-272.
- Hancock, Charles R. "Student Aptitude, Attitude, and Motivation." 127-155 in Dale L. Lauge
and Charles J. James, eds., Foreign Language Education: A Reappraisal. American
Council on the Teaching of Foreign Language. Skokie, Ill.: National Textbook, 1972.
- Jakobovits, L.A. Foreign Language Learning: A Psycholinguistic Analysis of the Issues. Rowley,
Mass. : Newbury House, 1970.

Krashen, Stephen D. Second Language Acquisition and Second Language Learning. Oxford; Pergamon Press, 1981.

Pausell, P. R. "The Importance and Implement of a Business Foreign Language Oversea Internship Program". Foreign Language Annals. 16 (September 1983) : 277-286

Yamane, T. Elementary Sampling Theory. New Jersey: Prentice Hall, Inc., 1967.

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ก

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สถาบันภาษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท กรุงเทพฯ 10330

มกราคม 2537

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ในการตอบแบบสอบถาม

เรียน

ด้วยดิฉัน รองศาสตราจารย์ มาลินี จันทวิมล อาจารย์ประจำสถาบันภาษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กำลังทำการวิจัย เรื่อง " การสำรวจความต้องการและเจตคติของบุคคลในสาขาอาชีพต่าง ๆ เกี่ยวกับความสำคัญของภาษาอังกฤษต่องานอาชีพ และการดำรงชีวิตประจำวัน " โดยการวิจัยนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อต้องการทราบถึงความต้องการและเจตคติของบุคคลที่อยู่ในสาขาอาชีพ วิศวกร แพทย์ อาจารย์ การธนาคาร และการโรงแรม เกี่ยวกับความสำคัญของภาษาอังกฤษต่องานอาชีพ และการดำรงชีวิตประจำวัน โดยจะนำผลการวิจัยมาเป็นแนวทางในการจัดทำหลักสูตรภาษาอังกฤษในระดับอุดมศึกษาให้สอดคล้องกับความต้องการที่แท้จริงต่อไป เพื่อให้มหาวิทยาลัยสามารถผลิตบัณฑิตในขนาดที่มีคุณภาพต่องานอาชีพยิ่งขึ้น

เพื่อให้งานวิจัยครั้งนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ ดิฉันจึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่าน กรุณาตอบแบบสอบถามฉบับนี้ เสร็จแล้วกรุณาพับและส่งคืนภายในวันที่ _____ ทั้งนี้ดิฉันได้พิมพ์ที่อยู่พร้อมติดแสตมป์ให้เรียบร้อยแล้ว การตอบขอความกรุณาตอบให้ครบทุกตอน ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามทุกข้อ มีความสำคัญต่อการวิจัยครั้งนี้เป็นอย่างยิ่ง ดิฉันขอรับรองว่าข้อมูลที่ได้จากท่านจะนำเสนอในภาพรวมและไม่มีผลกระทบกระเทือนต่อท่านด้วยประการใด ๆ ทั้งสิ้น

ดิฉันขอขอบพระคุณท่านที่ได้ตอบแบบสอบถามโดยเสียสละเวลาในการตอบแบบสอบถามด้วยความจริงใจมา ณ โอกาสนี้ และขออาราธนาคุณพระศรีรัตนตรัย และสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลายในสากลโลกจงดลบันดาลให้ท่านเจริญรุ่งเรืองในงานอาชีพ

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์มาลินี จันทวิมล)

หัวหน้าโครงการ

8. ระดับชั้นที่เริ่มเรียนภาษาอังกฤษ

ป. 1

ป. 3

15

ป. 5

ม. 1

ม.ศ. 1

อื่น ๆ (ระบุ).....

ตอนที่ 2 ในการดำรงชีวิตประจำวันและการประกอบอาชีพของท่านนั้น ท่านมีความจำเป็นต้องใช้ภาษาอังกฤษในการฟัง พูด อ่าน เขียน และการแปล มากน้อยเพียงใด โปรดกาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องทางขวามือ ตามหัวข้อ "ในชีวิตประจำวัน" และ "ในการประกอบอาชีพ" ซึ่งแต่ละช่องตัวเลขมีความหมายดังนี้

- 7 หมายถึง มีความจำเป็นต้องใช้ทักษะนั้น ๆ ในการทำกิจกรรมนั้นมากที่สุด
- 6 หมายถึง มีความจำเป็นต้องใช้ทักษะนั้น ๆ ในการทำกิจกรรมนั้นมาก
- 5 หมายถึง มีความจำเป็นต้องใช้ทักษะนั้น ๆ ในการทำกิจกรรมนั้นค่อนข้างมาก
- 4 หมายถึง มีความจำเป็นต้องใช้ทักษะนั้น ๆ ในการทำกิจกรรมนั้นปานกลาง
- 3 หมายถึง มีความจำเป็นต้องใช้ทักษะนั้น ๆ ในการทำกิจกรรมนั้นค่อนข้างน้อย
- 2 หมายถึง มีความจำเป็นต้องใช้ทักษะนั้น ๆ ในการทำกิจกรรมนั้นน้อย
- 1 หมายถึง มีความจำเป็นต้องใช้ทักษะนั้น ๆ ในการทำกิจกรรมนั้นน้อยที่สุด
- 0 หมายถึง ไม่มีความจำเป็นต้องใช้ภาษาอังกฤษในการทำกิจกรรมนั้นหรือในการประกอบอาชีพ

ชีวิตประจำวัน หมายถึง สิ่งที่ทำเป็นประจำทุกวัน โดยไม่เกี่ยวกับหน้าที่การงาน

อาชีพ หมายถึง งานประจำที่ท่านทำเพื่อให้ได้มาซึ่งรายได้

ตัวอย่าง

ข้อ	ประเภท	ในชีวิตประจำวัน								ในการประกอบอาชีพ							
		7	6	5	4	3	2	1	0	7	6	5	4	3	2	1	0
0	การพูดสนทนา							✓					✓				

ข้อ 0 หมายถึง ในชีวิตประจำวันท่านมีความจำเป็นต้องใช้ภาษาอังกฤษในการสนทนาน้อยที่สุด แต่ในการประกอบอาชีพท่านต้องการใช้ภาษาอังกฤษในการสนทนาในระดับปานกลาง

2.1 การฟัง

ในชีวิตประจำวัน และในการประกอบอาชีพ ท่านจำเป็นต้องหรือต้องใช้ภาษาอังกฤษในการฟังประเภทต่าง ๆ ต่อไปนี้ในระดับใด

สำหรับผู้วิจัย

ประเภทของการฟัง	ในชีวิตประจำวัน								ในอาชีพ							
	7	6	5	4	3	2	1	0	7	6	5	4	3	2	1	0
บทสนทนา
บทสนทนาทางโทรศัพท์
คำสั่ง
ข่าว
การบรรยาย/บทความ
รายงาน
การประชุม
การอภิปราย/โต้วาที
การสัมภาษณ์
เพลง
โฆษณา
ภาพยนตร์
อื่น ๆ (โปรดระบุ)
.....

- 16
- 17
- 18
- 19
- 20
- 21
- 22
- 23
- 24
- 25
- 26
- 27

2.2 การพูด

ในชีวิตประจำวันและในการประกอบอาชีพ ท่านจำเป็นต้องใช้ภาษาอังกฤษในการพูด
ประเภทต่าง ๆ ต่อไปนี้ในระดับใด

สำหรับผู้วิจัย

ประเภทของการพูด	ในชีวิตประจำวัน								ในการประกอบอาชีพ							
	7	6	5	4	3	2	1	0	7	6	5	4	3	2	1	0
สนทนา
สัมภาษณ์
โต้วาที
อภิปราย
บรรยาย / สอน
เสนอบทความ
สุนทรพจน์
โต้ตอบเรื่องธุรกิจ
อื่น ๆ (โปรดระบุ)
.....
.....
.....

- 28
- 29
- 30
- 31
- 32
- 33
- 34
- 35

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 3 ทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ

ท่านมีความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อความในรายการข้างล่างนี้ในระดับใด โปรดกาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่มีเลขกำกับด้านขวาให้ตรงกับความต้องการของท่าน ตัวเลขที่กำกับไว้แต่ละช่องมีความหมายดังนี้

- 7 หมายถึง เห็นด้วยมากที่สุด
- 6 หมายถึง เห็นด้วยมาก
- 5 หมายถึง เห็นด้วยค่อนข้างมาก
- 4 หมายถึง เห็นด้วยปานกลาง
- 3 หมายถึง เห็นด้วยค่อนข้างน้อย
- 2 หมายถึง เห็นด้วยน้อย
- 1 หมายถึง เห็นด้วยน้อยที่สุด
- 0 หมายถึง ไม่เห็นด้วย

สำหรับผู้วิจัย

ข้อ	รายการ	ระดับคะแนน								
		7	6	5	4	3	2	1	0	
1.	การรู้ภาษาอังกฤษเป็นสิ่งจำเป็นในการดำรงชีวิตปัจจุบัน	☐ 24
2.	การรู้ภาษาอังกฤษเป็นอย่างดี ทำให้การดำรงชีวิตดีขึ้น	☐ 25
3.	ผู้ที่มีความรู้ภาษาอังกฤษย่อมเป็นผู้ที่มีโอกาสเหนือผู้อื่นในด้านหน้าที่การงานระดับเดียวกัน	☐ 26
4.	การรู้ภาษาอังกฤษจะช่วยยกระดับฐานะทางสังคม	☐ 27
5.	ท่านจะรู้สึกพึงพอใจในงานมากขึ้น หากงานนั้นเป็นงานที่ต้องใช้ภาษาอังกฤษ	☐ 28
6.	การที่ท่านมีความรู้ภาษาอังกฤษจะทำให้ท่านได้ทราบข้อมูลข่าวสารมากขึ้น	☐ 29
7.	หากคนในประเทศซึ่งรู้ภาษาอังกฤษมากขึ้นเท่าใด ระดับการพัฒนาของประเทศก็จะยิ่งเพิ่มมากขึ้น	☐ 30

ข้อ	รายการ	ระดับคะแนน								
		7	6	5	4	3	2	1	0	
8.	การเรียนรู้ภาษาอังกฤษจะช่วยเสริมสร้างความมั่นใจ	☐ 31
9.	การที่มีความรู้ภาษาอังกฤษจะช่วยทำให้เราเข้าใจวัฒนธรรมประเพณีแบบตะวันตกได้มากขึ้น	☐ 32
10.	การที่มีความรู้ภาษาอังกฤษจะช่วยทำให้เราเข้าใจวัฒนธรรมประเพณีของเพื่อนบ้านในแถบเอเชียได้ดีขึ้น	☐ 33
11.	หากมีการใช้ภาษาอังกฤษมากขึ้นเรื่อย ๆ จะทำให้ภาษาไทยมีความสำคัญน้อยลง	☐ 34
12.	การเรียนรู้ภาษาอังกฤษทำให้ก้าวทันโลก	☐ 35
13.	การที่มีชาวต่างชาติที่ใช้ภาษาอังกฤษเข้ามาอยู่ในประเทศมากจะทำให้ประเทศนั้นมีความเจริญ	☐ 36
14.	การที่มีชาวต่างชาติที่ใช้ภาษาอังกฤษเข้ามาในประเทศมากจะทำให้วัฒนธรรมของประเทศนั้นเสื่อมลง	☐ 37
15.	การที่ได้รู้จักคนที่พูดภาษาอังกฤษมากขึ้นเท่าใดท่านก็ต้องการที่จะรู้ภาษาอังกฤษมากขึ้นเท่านั้น	☐ 38
16.	การเรียนรู้ภาษาอังกฤษทำให้ผู้อื่นมองว่าเป็นผู้มีการศึกษาดี	☐ 39

ขอบคุณค่ะ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

กรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ

รองศาสตราจารย์มาลีณี จันทวิมล
ภาคงานสอนภาษาอังกฤษสำหรับธุรกิจ
สถาบันภาษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท แขวงวังใหม่
เขตปทุมวัน กรุงเทพฯ 10332

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ข

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รายชื่อธนาคารพาณิชย์เมื่อปี 2536

1. ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน)
2. ธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน)
3. ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน)
4. ธนาคารทหารไทย จำกัด (มหาชน)
5. ธนาคารไทยธนุ จำกัด (มหาชน)
6. ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน)
7. ธนาคารนครธน จำกัด (มหาชน)
8. ธนาคารเอเชีย จำกัด (มหาชน)
9. ธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน)
10. ธนาคารแหลมทอง จำกัด (มหาชน)
11. ธนาคารศรีนคร จำกัด (มหาชน)
12. ธนาคารสหธนาคาร จำกัด (มหาชน)
13. ธนาคารกรุงเทพพาณิชย์การ จำกัด (มหาชน)
14. ธนาคารมหานคร จำกัด (มหาชน)

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รายชื่อโรงแรมชั้นหนึ่ง (กลุ่มที่ 1) ในเขตกรุงเทพมหานคร
จากการจัดระดับของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย
ปี พ.ศ. 2536

1. Amari Airport Hotel
2. Amari Boulevard
3. Arnoma Swissotel Bangkok
4. Asia
5. Bel-Air Princess
6. Central Plaza
7. Delta Grand Pacific
8. Dusit Tani
9. Evergreen Laoreal
10. Four wings (The)
11. Grand Hyatt Erawan
12. Hiton International
13. Holiday Inn Crown Plaza
14. Imperial
15. Indra Regent
16. Landmark Hotel Plaza (The)
17. Le Meridian President
18. Mansion Kempinski Bangkok (The)
19. Menam (The)
20. Monarch Lee Gardens Bangkok (The)
21. Novotel Bangkok
22. Novotel Lotus
23. Oriental
24. Rambrandt
25. Regent Bangkok
26. Royal Garden Riverside
27. Royal Orchid Sheraton
28. Shangrila
29. Siam City
30. Siam Inter-Continental
31. Sukhothai
32. Tara
33. Tawana Ramada